

உ

கணபதிதுணை.

சைவ - எல்லப்பநாவலரால்

அருளிச்செய்யப்பட்ட

திருவருவணக்கலம்பகம்

மூலபாடம்

ரு - ம் பதிப்பு.

இஃது,

ஊ - புஷ்பரதசேட்டியாரால்

கலாரத்நாகரம்

என்னும் தமது அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை:

1891.

V. B. SURESH MANIYASARMA

- கணபதிதுணை.

திருவருவணக்கலம்பகம்.

கா ப் பு.

நேரிசைவெண்பா.

அன்னவயல் சூழருணை யண்ண மலையார்மேல்
மன்னுங் கலம்பகப்பா மாலைக்குத் - துன்னியசீர்
மெய்க்கோட்டு மேருவெனும் வெள்ளேட்டின் மீதெழுதும்
கைக்கோட்டு வாரணமே காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சைவத்தின் மேற்சம யம்வே நிலையதிற் சார்சிவமாம்
தெய்வத்தின் மேற்றெய்வ மில்லெனு நான்மறைச் செம்பொரு
மைவைத்த சீர்த்திருத் தேவார முந்திரு வாசகமும் [ள்வாய்
உய்வைத்த ரச்செய்த நால்வர்பொற் றுளெம் முயிர்த்துணையே.

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

இது எட்டடித்தரவு - க.

மணிகொண்ட நெடுங்கடலில் விழிவளரு மாதவனும்
அணிகொண்ட புண்டரிக மகலாத சதுமுகனும்
ஞானக்கண் ணதுகொண்டு நாடுமா றுணராதே
ஏனத்தின் வடிவாகி யெகினத்தின் வடிவாகி
அடிதேடி யறிவலென வவனியெலா முழுதிடந்தும்
முடிதேடி வருவலென முதண்ட மிசைப்பறந்தும்
காணரிய வொருபொருளாய்க் களங்கமற விளங்குபெருஞ்
சோணகிரி யெனநிறைந்த சுடரொளியாய் நின்றருள்வோய்.

சுருவருணைககலமபகம்.

இவை ஈரடித்தாழிசை - எ.

மலைமிசையி லிருப்பதற்கோ மலைசிலையா வெடுப்பதற்கோ
மலையரையன் மகிழ்வதற்கோ மலையுருவ மெடுத்தனையே. (க)

இத்தலத்தி லைந்தொழிலு மிருபிறப்போ ரறுதொழிலுந்
தத்துவமுந் திருமேனி தரித்திலையே லியலாவே. (உ)

இருக்காதி சதுர்வேத மிசைப்பதுநின் பலபேத
மொருக்காலு மொன்றுனாத்த தொன்றுனாக்க வறியாதே. (ங)

கருமுடிவைத் தருகால கற்பமெலாந் கடக்கவுநின்
நிருமுடியிற் பிறைசிறிதந் தேயாது வளராதே. (ச)

தானவனாக் கடிந்துமலர்ச் சதுமுகனை யொழித்துமற்றை
வானவனா யழித்துநின்கை மழுப்படைவாய் மழுங்காதே. (ரு)

அண்டருக்கு முனிவருக்கு மழலான கொடுவிடத்தைக்
கண்டமட்டு துகர்ந்திடவுந் கண்டமட்டிற் கடவாதே. (சு)

மூவாமை தனக்குநின்றன் முதனடுவீ நில்லாதமைக்குந்
சாவாமை பிறவாமை தமக்குமிவை சான்றன்றே. (ஏ)

இவை நாற்சீரோரடியிரண்டுக்கொண்ட
அம்போதரங்கம் - உ.

தடவனா நடைகெழு தரமென வருமொரு
கடகரி யுரிவிரி கலையென மருவினே. (க)

படமுடை யரவொடு பகைபடு முடுபதி
தடையற வுடனுறை சடைநெடு முடியினே. (உ)

இவை முச்சீரோரடி அம்போதரங்கம் - ச.

சிலையென மலையை வளைத்தனே. (க)

திரிபுர மெரிய நகைத்தனே. (உ)

கலையென யிவுளி படைத்தனே. (ங)

கதிரவ னெயிறு புடைத்தனே. (ச)

இவை இருசீரோரடி அம்போதரங்கம் - அ.

விதிசிரத்தினை (க)	நதிதரித்தனை (ரு)
அகழ் கரத்தினை (உ)	மதிபரித்தனை (சு)
விடை நடத்தினை (ஈ)	நாள்களாயினை (எ)
பொது நடத்தினை (ச)	கோள்களாயினை. (அ)

இவைபெயர்ந்தும் ஈரடித்தாழிசை-ஈ.

- பண்ணுநீ சுவையுநீ பரிதியுநீ பனிக்கதிர்நீ
பெண்ணுநீ யானுநீ பேதமுநீ யபேதமுநீ. (க)
- செங்காலிற் கருங்காலன் சிரமுருள வுதைத்தனையே
சங்காழி முகுந்தனுக்குச் சங்காழி கொடுத்தனையே. (உ)
- ஆராலு மளவிடுதற் கரியவுனை யொருகரத்து
நீராலு மலராலு நெஞ்சருகப் பணலாமே. (ஈ)

இது தனிச்சொல்.

எனவாங்கு.

இது பத்தடி நேரிசை ஆசிரியச்சுரிதகம்.

- வேற்று மருந்தால் விடாதவெம் பிறவியை
மாற்று மருந்தா மலைமேன் மருந்தா
அழகிய நாயகி யருளுடை நாயகி
புழுகணி நாயகி பொருந்திய புனிதா
காசியி லிறந்துங் கமலையிற் பிறந்தும்
தேசமர் தில்லையுட் டிருநடங் கண்டும்
அரிதினிற் பெறும்பே றனைத்தையு மொருகால்
கருதினர்க் களிக்குங் கருணையை விரும்பி
அடைக்கலம் புகுந்தன விடியேன்
இடர்க்கடல் புகுதா தெடுத்தரு ளெனவே. (க)

நேரிசைவெண்பா.

வேததுவல் சோணகிரி வித்தகர்க்கார் வேறுவார்
சோதியிய மானனிவர் சோமனிவர் - ஆதவனும்

மண்ணுங்கா லும்புனலும் வானுமழ ருனுமிவர்
எண்ணுங்கா லெல்லா மிவர்.

(௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

எல்லா வுயிர்க்கு முயிரரு ணேச ரிவரசைவின்
அல்லா தனுவு மசையாத தென்ப தறிந்தனமே
வில்லாடன் மார னிருக்கவும் யோகம் விளைத்த வந்நாள்
புல்லா திருந்தன வெல்லா வுயிருந்தம் போகத்தையே. (௩)

கலித்துறை.

போகம் விடுத்தே தாக மெடுத்தே புவிமீதே
யோகம் விளைத்தே யாக மிளைத்தே புழல் வீர்காள்
ஆகமவித்தார் மோக மவித்தா ரருணேசர்
போக னகத்தா ளாக நினைத்தே குழைவீனோ. (௪)

அழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

குழையடுத்த விழியிடத்தர் மழுவலத்த ரருணையத்தர்
குளிர்வெம் பூடே
மழையடுத்த துளிநனைக்க மடிசுருக்கி மயிர் பொடித்து
வருந்துஞ் சேதா
தழையடுத்த விடையர்பற்று குழலிசைக்கு மனமுருக்கித்
தளரு மாலை
பிழையடுத்த மொழியுணர்த்த தலைவருக்கு மிகவிரக்கம்
பிறப்பி யாதே. (௫)

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

யாதவர் குலத்துநெடு மாதவன் மருப்புடைய
வேனமிரு கத்துருவ மாபு
வேதமொழி பெற்றவய னேதிம மெனப்பறவை
வேடமு மெடுத்த திலையோ

ஓதருணை வித்தககா மூவரி லொருத்தொன

வோதியிடு மற்ப மதியீர்

சீதமதி வைத்தமுடி பாதமல னாச்சிறிது

தேடுதனி னேத்த பரமே.

(சு)

எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பரவை யாடினு நதிக ளாடினும்

படியெ லாநடந் தடிக டேயினும்

சூரவ ராயினும் கனலி னின்றதன்

கொதிபொ றுக்கினும் கதிகி டைக்குமோ

அரவ மாடுசெஞ் சடில ரங்கனா

ரமுதர் தாணினைத் தடியர் தம்மொடு

விரவி நீறணிந் தருணை சேர்வரோல்

வெற்ற ராயினு முத்த ராவரோ.

(எ)

பதின்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

முத்தமிழ்முறைமுறையன்பொடு

மப்பர்கவுணியர் சொல்சுந்தரர்

முப்பொழுதுமெதிர் புகழ்ந்திடு

முதுதூலார்

அத்தரருணையினெடுந்திரை

தத்துதிருநதியின்மென்பெடை

யச்சமறவுடனணைந்துறை

மடநாராய்

ஒத்தமனதொடுபுணர்ந்தவர்

சற்றுமகல்வதிலையென்றவ

ருற்றதுணையெனவிருந்தவ

ருளம்பேராய்

எத்தனைகபடநினைந்தவர்

கைப்பொருள்கருநிடந்தன

ரொப்படியிறைவரைநம்புவ

தினநாமே.(அ)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இனமகல மருகர்மட மிசையிலிடு கனன்மதுனா

யிறைவனுடல் புகமொழிவரோ

கனகமுக படகவள கரடதட விகடமத
 கரியின்மத மறநினைவரோ
 வனமருவு மருமுதலை யொருமதலை தரவினிய
 மதுரகவி மொழிமுதல்வரோ
 அனகரபி னயரதூல ரமலரொம தருணைகிரி
 யடிகடம தடியவர்களே.

(க)

தலைவன் வினாவுதல்.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
 அடியவர் சிந்தையி லினிதுறை சங்கர
 ரருணைவ ளம்பதி யன்னோ
 படியினெ டுங்கரி யனையம தங்கொடு
 பதறிந டந்திடு மின்னோ
 ஒடியு மருங்கென வுணர்கிலிர் நின்றினி
 யொருவச னஞ்சொல வொண்ணுதோ
 கடியச ரங்களி னிளைஞரு டன்பல
 கலகவி தம்பயில் கண்ணோ

(க0)

ஆம்மானை - மடக்குத்தாழிசை.

நாரா யணனறியா நாதரரு ணைசருக்கு
 வாரார் சிலைகலைமெய் மாதங்க மம்மானை
 வாரார் சிலைகலைமெய் மாதங்க மாமாயின்
 ஆராயுங் காலெடுப்ப தையமன்றோ வம்மானை
 அன்மைறி யாரொடுப்ப தையமோ வம்மானை.

(கக)

பாங்கு தலைவிக்குரைத்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
 மானென்பார் கலையென் பாரகைம்
 மலையென்பார் வழியே தென்பார்
 ஏனென்பா நிலையென் பார்யா
 னேந்துமாந் தழைநன் தென்பார்

ஊனென்பார் நிறையுந் தாரா

ருறையுந்தென் னருணை மாணே

காணென்பார் குழலை வேந்தர்

கருத்தென்னே கருதுங் காலே.

(௧௨)

புயவகுப்பு - ஆசிரியவண்ணவிருத்தம்.

கருணைமுக மண்டலத் தொளிர்மகர குண்டலக்

கலன்மலிக வின்சுழைக் குறவாயிசைந்தன

களபமகில் குங்குமத் தளறுகுடி கொண்டுதட்

டியபுமுக ணைந்துமெய்ப் பணிநீர் துளைந்தன

கலைமதிம மூங்கிறத் தினமிருள டைந்துமுத்

தொளிகருக வெண்சுதைத் திருநீறணிந்தன

கனலிகைய ரிந்துகட் பரிதியைமு னிந்துதக்

களைமுடித் திந்துமைத் தலையேவழங்கின. (௧௨வ)

இரணியனு ரங்கிழித் தளவறும தங்கொழித்

தெழுநரம டங்கலைத் தடமார்பிடந்தன

இமயமட மங்கைபொற் புளகவிரு கொங்கையிற்

சுவடுபட விற்பமுற் றதிலேகுழைந்தன

இரவிசுர ணங்கொழித் ததிசயமு டங்கிளைத்

தெழுபவள வன்பொருப் பெனவேவளாந்தன

இதழியர விர்தமுற் பலமகிழ்செ ருந்திகட்

குரவலரி சண்பகத் தொட்டியானிறைந்தன. (௧௨௨)

தரியலர்பு ரங்கெடச் சுரர்நரர்ப யங்கெடத்

தமனியநெ டிஞ்சிலைச் சிலைநாணெறிந்தன

தனுல்லத நஞ்செயற் கமர்பொருச ரந்தரச்

சரதமென வந்துமற் பொருபோர்புரிந்தன

சலசமலர் மண்டபச் சதுமுகவ யன்றிருத்

தலையுடனி லங்குமுத் தலைவேலுவந்தன

தடவிகட சும்பமத் தகதவள தந்தநம்

றறுகண்மத குஞ்சரத் துரிபோர்வைகொண்டன. (௧௨௩)

அருணகிர ணங்களிற் பலமணிநெ ருங்கிருச்

சரவமிளிர் கங்கணப் பணியான்மலிந்தன

அனவரத மம்பலத் தினினடமி டுந்தொழிற்

கபினயவி தங்கள்பெற் றழகோடிருந்தன

அருமறைதெ ரிந்தசொற் புகலியிறை செந்தமிழ்க்

கரசினொடு சுந்தரப் பெருமாள்புகழ்ந்தன

அரிபிரமர் தங்களுக் கரியபத பங்கயத்

தருணையதி ருங்கழற் பெருமாள்புயங்களே. (௧௩)

தலைவனைவேண்டல்

மடக்கு-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

புயத்தழுவுங் கண்ணியுஞ்செவ் விதழி யேமால்

பூண்டகயற் கண்ணியுஞ்செவ் விதழி யேமால்

ய்யந்துசொலி னன்னதும்பொன் னிறமே யெங்கண்

மின்னிறமும் பொன்னிறமே புயம்பெ றாமல்

ஆயர்ந்திவள்வா டத்தகுமோ வருட்கண் பார்

ரருணகிரிப் பெரியீரோ யமல னோநல்

வயத்தவிழா வழகோ நினைக்க முத்தி

வரத்தருவா னோமலைமேன் மருந்த னோ. (௧௪)

இரங்கல்-எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மலைமேன் மருந்த ரருணைச ரன்று வலைவீசி நின்ற வலையே,

அலைமே னிறைத்து வருமீ னருந்தி யருகே யிடங்கொள் குருகே,

முலைமேன் முயங்கு தலைநாளி லன்பர் மொழிசூண் மறந்த

பிழையோ, தலைமேல் வணந்த படியோ விருந்து தமிழேன்

யருந்து தகவே. (௧௫)

தலைவியைப்புகழ்தல்

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தகனமுறுவலின்ம தனைமுனிபவர் சடையிலணிபலதலையினார்

அகனலடியரொடுறையுமிறையவ ரருணைவளநகரரிவையார்

நிகரின தடவமுதநிறைகுட நிலவுமுகபடம்விலகினால்
ககனவமரருந்ரருமிகல்கொடு கலகமிடுவரிவ்வுலகிலே, (கசு)

இதுவுமது.

மடக்கு - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

உலககண் டகனாய் வருசலந் தரனா
ருடறழந் திடுவார் கடல்விடங் கொளுவார்
குலவுசங் கரனா ரருணையங் கிரிசூழ்
குளிர்நுனத் தனிலே கிளிகழந் திடுவார்
மலர்முகந் சசியே வடிவமுந் சசியே
மகரமென் குழையே வருண்மென் குழையே
முலையுமந் தரமே யிடையுமந் தரமே
மொழியுமா சுகமே விழியுமா சுகமே. (கசு)

இரங்கல்.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சுகமே சுகமே யிரும்வந் துபுனந்
சூழ்கின் றவுமைத் தினமித் தினையுட்
புகமே யவிடா துகழந் திடுமெம்
பொல்லா மையுமின் றுபொறுத் திடுமின்
மகமே ருநெடுந் சிலையா ளரனா
மலையா ரருணா புரிமால் வணாமேல்
அகமே செலுமா றுதுணின் திதண்விட்
டகனுன் பமுமன் பர்வரிற் சொலுமே. (கசு)

இதுவுமது-அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொல்லா ரணத்திற் கரிவரியார்
சோணா சலத்திற் சுகங்குடமைக்
கல்லா லெறிந்த பகைக்குவழி
காட்டா தொழிதல் கண்டாயே

கொல்லா வம்புந் சமார்க்களத்திற்
குனியா வில்லுங் கொண்டுநிற்கும்
புல்லா டவனே யெமக்குறுதி
புகன்ற றொங்கே யகன்றாரே.

(கக)

பிரிவுவிலக்கல்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆரும்வி ரும்பிய கல்விமே லாசையு மக்குள தாயிடின
பாருற வென்பொரு பாவையாப் பாடிய பாவலர் போலவே
நீரும் ருந்தமிழ் செப்பிடு நீர்மைய நிந்திவ ணேகுவீர்
மேருநெ டிஞ்சிலை யத்தனார் வீறரு னுபரி வெற்போ.

(௨௦)

காலம்-மடக்கு.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வெற்றிமதன் போர்க்காயும் பிறைக்குங் காலம்
வெங்கனலே போற்காயும் பிறைக்குங் காலம்
சற்றுமிரு கரமென்னே சங்கணியாக் காலம்
தலைவர்துறை மறந்தென்னே சங்கணியாக் காலம்
கற்றைநெடுஞ் சடைமுடியா ரடியார்மேன் முழுதுங்
கருணைநாட் டம்புரியு மருணைநாட் டிறைபும்
பெற்றவிளந் தென்றன்மறு கிடத்தியங்குங் காலம்
பேதையேன் சிந்தைமறு கிடத்தியங்குங் காலம்.

(௨௧)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

காலிற் றுலங்கு நகத்தாலுங்
கையிற் பொலிகூர் நகத்தாலுங்
சிலத் தரக்க னுரங்கொண்டிர்
திசைமா முகனைச் சிரங்கொண்டிர்
மேலைப் புரத்தை நகைத்தெரித்திர்
வில்வேள் புரத்தைப் பகைத்தெரித்திர்

சூலப் படையேன் மழுப்படையேன்
சுமந்தி ருணை யமர்ந்தோ.

(22)

மாலையிரத்தல்-மடக்கு
அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அமர்ந்தரு ணைப்பதி வாழ்வீரோ
யன்பர்க ளன்பினி லாழ்வீரோ
சுமந்தொளிர் சூலமெ டிப்பீரோ
தோளணி மாலையொ டிப்பீரோல்
இமந்தரு வெண்மதி காயாதே
யிருகணெ டிம்புனல் பாயாதே
கமழ்ந்தரு ழற்கொடி வாடாதே
கங்குல மிப்படி நீடாதே.

ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நீடாழி ஞாலம் வானொடு தீகா லு லாவடி யாவையு
நீறுய காலமாய் விடுநாள்
கோடாழி மால்பி தாமக ணா னுன கோடி வீழ்தலை
கோடர பாரமீ துறவே
சூடாத மலை சூடுவர் தோளோடு தோளை வீசுவர்
சோனாச லேசர்சோ பனமா
ஆடாத வாட லாடுவர் பாடாத பாடல் பாடுவ
ராராத வோகைகூ ருவோ.

(23)

புன்னாகங்கண்டிரங்கல் - கலித்துறை.

சுத்தாதிமருணைசர்வரையன்பர்பொருளன்புகொண்டின்னையும்
நீத்தார்கொனிழலாருமிலையாகிநின்றாய்நெடுங்காலமே
பார்த்தாலுமயலேகினைத்தாய்சலித்தாய்பசுந்தென்றலால்
பூத்தாய்பொன்னிறமாகவென்னுகமேயன்னபுன்னாகமே. (24)

இரங்கல் - மடக்கு.
அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நாகமெடுத்தவ ரம்பாநூர்
நாலும் றைக்குவ ரம்பாநூர்
தோகையி டத்தவர் சேனாராய்
சோணகி ரிப்பதி வாணாராய்
மாகமெடுத்தவி ளங்காவே
மன்னவ ரெண்ணம்வி ளங்காவே
கோகன கத்திமி ருந்தேனே
கொண்கரை விட்டுமி ருந்தேனே. (௨௬)

ஊசல் - மடக்கு
எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
இருசரணச் சிலம்பாட வாடி ருசல்
விளமுலைப்பொற் சிலம்பாட வாடி ருசல்
மருவுசலை மருங்கசைய வாடி ருசல்
வரிவளைக்கை மருங்கசைய வாடி ருசல்
அருமறைக ளளவிடுதற் கரிதா மைய
ரருணகிரிப் பரமர்புக முடைவே பாடிப்
பொருமிருகட் கயலுலவ வாடி ருசல்
புயமதனன் கயலுலவ வாடி ருசல் (௨௭)

பாங்கிசொல்லுதல்
எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
ஊசலு கைத்திடுவார் குன்றெதிர் கூவிடுவா
ரொண்டர ளங்கொளுவார் தண்டலை கொய்திடுவார்
ஆசில்பு னற்குடைவா ரம்மனை பந்துகழங்
காழம கிழந்திடுவார் கோடிம டந்தையரோ
ஈசர்வி டைக்கொடியார் பூசைசெ யற்கெளியா
ரோரு ணைப்பதிசூழ் மேருவி னிற்கவனே

திருவருணைக்கலம்பகம்.

கந

வீசுதி னைப்புனமே யாவொ னத்தெளியேம்
வேலர்ம னத்திடையே மாலைவி னைத்தவரோ.

(௨௮)

மடக்கு - கலிவிருத்தம்.

மாலையென்பாங் கலத்தாரு மறைநாறுங் கலத்தாரும்
கோலமன்ன கலத்தாருங் குறைவில்பரி கலத்தாரும்
மாலையில்வேள் சலத்தாரு மதர்த்தமதா சலத்தாரும்
மேலகலாச் சலத்தாரும் விளங்கருணா சலத்தாரோ.

(௨௯)

தலைவியைப்புகழ்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அருணனொளி தனிலுமொளி ரருமலை ருந்தாய

வமலரதி ருங்கழலினார்

மருமலர்வி ரிந்துநதி பெருகருணை யம்பதியின்

மருவியம டந்தையிடையாம்

ஒருகொடியி லொன்றுகழு கொருபவள மொன்றுகுமி

மொருமதிய மொன்றுபிறைதான்

இருசிலையி ரண்டுகனை யிருபணையி ரண்டுகுழை

யிருமுலையி ரண்டுமலையே.

(௩௦)

எழுதரிதென்றல்

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மலையாச னத்தர்மலை மயிலாச னத்தொழு

மலையாநி லத்து வருவார்

அலையாச னத்தரொடு மமிர்தாச னத்தர்தொழு

மருணாச லத்தர் வரையீர்

முலையானே கட்டியிடை வெளிதேர்நி றுத்திமதி

முகமாய மைத்தரு குலாம்

கசு

திருவருணைக்கலம்பகம்.

இலைவேல்ப ரப்பியினி தெழுதோள மைப்பனினி

யெழுதேனி ருப்பு மனமே.

(௩௧)

இரங்கல்-சிலேடை-கட்டளைக்கலித்துறை.

மேலாடை தோற்றணி சங்காழி கைவிட்டு மென்சிலம்பின்

காலால் வருந்தி நிலங்கீறுங் கோலத்தைக் கண்டிருந்தும்

ஆலால முண்டவ ரண்ண மலையர்த மன்பர்க்கன்றி

மாலான வர்க்கிரங் காரிங்ஙனையொரு வன்கண்ணோ. (௩௨)

நேரிசைவெண்பா.

கண்ணருக்கும் போதருக்குங் காண்பரிதாய்க் கண்பறித்த

திண்ணருக்கு நன்றாய்த் தெரிந்ததே - விண்ணருக்காங்.

போற்றுவா ரண்ணர் புரமெரித்தா னென்பிறவி

மாற்றுவா ரண்ண மலை.

(௩௩)

இரங்கல்-கலிவிருத்தம்.

அண்ண மலையத் தரடம் கிரிமேல்

எண்ண மலையத் தவரெய் திலரால்

கண்ண மலையத் தனைநீர் கலுழும்

விண்ண மலையத் தரும்வெண் மதிபே.

(௩௪)

பாங்கன் துணிவு.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மதுவானி றைந்தகுழன் மடவார்நெ ருங்கருணை

மலைமேன்ம ருந்தர் வரையில்

முதுநீரில் வந்தவவ ரடையாள மென்றிறைவர்

முதலேமொழிந்த படியே

இதுநாக மன்றுமுலை யிதுபூக மன்றுகள

மிதுமேக மன்ற ளகமே

அதனீல மன்றுவிழி யதுசாப மன்றுதுத
லதுகோப மன்ற தரமே.

((௩௫))

நானாவிடுதூது.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அருணை வெற்பின ரயனி ருக்கவு மரிபிழைக்கவு மாகவே
திருமிடற்றொரு கருமை வைத்தவர் திருநதிக்கய நேடியே
கருது நெட்டிட லசைவ றத்துயில் கபட நித்தினா நானாகாள்
இருகணித்தினா யிலையெ னச்சொல விறைவர் பக்கவிலேகுமே.

பாங்கிதலைவிக்குரைத்தல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

ஏகார் புனத்துத் தழையாற் கரிபட்ட தென்பொன்றும்
போகாத வுர்க்கு வழிதேடி வார்புலிக் காண்முனியும்
காகா திபருந் தொழுமரு னுசல நாட்டிலிளந்
தோகா யணங்களை யாயவர்க் கேதுசொ லத்தக்கதே. (௩௭)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொர்க்கமெனு மொருபதவி யிருக்க மாலைத்
துளவணியு மரிபதவி யிருக்க மேலை
நற்கயிலை மலையிருக்க நினைத்தோர்க் கெல்லா
நயந்தமுத்தி நகரமொன்றே நல்கா நிற்பீர்
பொற்கையின லுமைவணங்கிப் பரிந்து பூசை
புரிந்துதவந் தெரிந்துதினம் புகழ்வோர்க் கெல்லாம்
எற்குலவு புகழருணை யீச னாரே
யினிதளிக்கும் பதவிதனக் கென்செய் வீனே. (௩௮)

சித்து-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வீரத்தை யணிமழுவா ருமைபங் காளர்
விளங்கருணைச் சித்தர்பாய் விளம்பக் கேளா
காரத்தை யெமக்கிகெஞ் சத்தை யேகோ
கனகமெனக் காட்டிடுவோங் கரியோ ருக்குத்

தாரத்தைப் பொன்னாக வமைத்தோர் தம்பீ
தாம்பரமும் பொன்னாகச் சமைத்தோ மிந்தப்
பாரத்தை யாரறிவா ரயனா கத்தைப்
பசும்பொனிற மாகவுமே பாலித் தோடே. (௩௯)

இதுவுமது

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பாதமெமக் களித்தவரு ணேச னூர்க்கின்
பச்சிலைபொன் செய்திமையோ பசினோய் தீர
ஒதுகடை மருந்தளித்த சித்த ரோம்யா
மொருபிடிசோ றல்லதுகூ முண்டோ வப்டா
மாதவாதந் திருவாணை கரிக ளெல்லா
மாதங்க மாக்குகிற்போ மருந்தில் லாதே
ஏதமற நாகமொளித் தராவாச் செய்வோ
மிரும்பையும்பொன் னாகவுளைத் திசைவிப் டோமே. (௪௦)

தலைவியைப்புகழ்தல்

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இதழி யந்தொடைய ரருணையங் கிரியி
லிரத முந்திவிடு வலவனே
பதிய டைந்துமறு கினில்வ சந்தனதி
படையெ முந்தது பகருவேன்
புதிய கொம்புசிலை வளையி ரண்டருகு
பொழியும் வெம்பகழி போரரு
உதய தந்தமத களிறு டன்கதலி
யுபய தண்டுவரு கின்றதே. (௪௧)

ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வரைக்கனக சாப சோண கிரிப்புனித கால கால
மதிக்குநெடு மாயர் போலவே

நனாக்குளினி யாரியாவ ரவாக்குமுனி லாமனீடு
தழறசிகரி யாக நீதியோ
வினாக்கமல வோடை யாவர் புரத்தைமுனி டாண மாவா
விரித்தகொடி யாவ ரீதலால்
இயக்குமனை தோறு மேறி நடத்துமெரு தாவா மேவி
யிடத்திலுறை தேவி யாவோ. (௪௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆனிட பக்கொடி சோனா சலனென்று மன்பர்மலா
தானிட முத்தி தரும்பெரு மானென்றுஞ் சம்புவென்றும்
கானிட வேடன்முன் னானிட வுண்டது கண்டுமொரு
மானிட மானவ னைத்தேவா செய்வதென் வந்தனையே. (௪௩)

களி - எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
தனையிருக்கு மறைதுதிக்கு மருணை நாதன்
சரணமலா புகழ்களியெஞ் சக்ர பூசை
வினையிருக்கு மவர்க்கெளிதோ வரிதா னையோ
விதிவசத்தால் விவரமற விதஞ்சொல் வேனே
பனையிருக்க நெடியகஞ்சா விருக்க வீணே
பச்சையா லிலைதுயின்றான் பனையன் தேளி
யனையிருக்கப் பணிதுயின்றான் மதுவாந் தெய்வ
வாழிவிட்டுப் பாற்கடன்மீ தழுந்தி னானே. (௪௪)

களி - நேரிசைவெண்பா.

ஆனா கொடியா ரருணா புரிக்களியேம்
வானாட றோனே மதியற்றார் - மேனளில்
சும்மாகஞ் சாவிலையே தூளிடித்துத் தின்றாலும்
தம்மாகஞ் சாவிலையே தான். (௪௫)
பிச்சியார்-எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
தாமணிவர் திரிகுல மெதிர்கண் டார்மேற
சக்கரத்தை விடுவர்சிவ சமயத் தாவா

[சேனை முதலியார்]

ஆளீ லமர ரரங்கேசர் சேவைக் கணு குந்தொறும்
கோளில் திரளை விலக்கும் பிரம்பின் கொண்படலால்
தோளி லடித்தழும் புண்டச் சுரர்க்கச் சுரர்தொழலால்
தாளின் முடித்தழும் புண்டெஞ் சேனைத் தலைவருக்கே. (அக)

[சீறிய திருவடி]

ஆதித் திருவெழுத் தைந்துடைத் தாயு மராவணிந்தும்
சோதித் திருக்கண்கண் மூன்றுடன் றேன்றுஞ் சுருதிசோன்ன
நீதிக் கிசைய நடவா மனிதரை நேமிகொண்டு
வாதித் தருளும் பெருமா ளரங்கர்தம் வாகனமே. (கா)

[இதுவும் அது]

வல்லா முலைத்திரு விற்பெரு மான்விட்ட வாகனம்போய்த்
தொல்லாழி நீரைக் கடந்தது தாளின் சுடிரண்டும்
செல்லாத ஆரைத் திரிபுரங் கண்டது சேனைவெள்ளம்
எல்லா முயக்கொண் டதுமருந் தார்கிரி யேந்திவந்தே. (கக)

[ஸ்ரீ வைகுண்டம்]

தோல்லைக் கமடத் தலநவ கண்டந் தொடுகடனீர்
எல்லைக் கிரிதனக் கிப்புறத் தெண்கிரி யப்புறத்தின்
மல்லைப் பரிதியின் மண்டல நாகமவ் வான்முகட்டீர்
அல்லப் புறத்து வாகுந்தம் பொற்கோயி லரிக்கிடமே. (கஉ)

[இதுவும் அது]

எந்த வலகத்து மேலது நித்திய விற்பத்தது
பந்த நசிப்பது நித்தரு முத்தரும் பாரிப்பது
முந்தை மறையினின் றல்லாதெத் தேவர்க்கு முன்னவரி
தந்த மிலதாங் கண்மேவு வாகுந்த மானதுவே. (கங)

[திருப்பாற்கடல்]

காவஞ் சாபியுஞ் சிந்தா மணியுங் கடிக்கமலப்
பூவும் பணிலமும் பொங்கிள மாவும் புகர்த்தடக்கைம்
மாவும் பிறையு மமுதமு மெங்ஙன் மதிலரங்கர்
மேவுந் தரங்கக் கடலில்ல யாகிலிவ் விண்ணவர்க்கே. (கச)

[ஏழு மதில்களும், திருவரங்க விமானமும்]

அருமறையோதிய வோரெட் டெழுத்து மயன்படைத்த
இருநில மீதினில் யாவருங் காண விலங்குதுத்திக்
குருமணி நாகத்தி லெங்கோன் விழிதுயில் கொண்டருளத்
திருமதி லேழும் விமானமு மாகிச் சிறக்கின்றவே. (கச)

[இதுவும் அது]

தாழா திபஞ்சொல்ல வந்தா ரரங்கர் தயங்குசெம்பொற்
கேழா விமானங் கிளர்செம்பொன் மேரு கிரிவிகர்த்த
ஏழா வரணத் திடையிடைத் தீவுக ளிவவனைத்தும்
குழாறு மாகட லெவவாறு நாமினிச் சொல்லுவதே. (கச)

[சுயனத் திருக்கோலம்]

ஞாலத் திகிரி பகலிர வாக நடத்துமிந்தக்
காலத் திகிரி நடக்கவற் றோவெங் கணலுமிழ்வாய்
ஆலப் பணியணை மீதே யாங்கத் தமர்ந்துறையும்
நிலக் கடல்கண் விழித்துறங் காவிடி னிச்சமுமே. (கச)

[இதுவும் அது]

நாமக் கடையுதத் துள்ளே விழுங்கித் தரித்தபழஞ்
சேமப் புவனஞ் செரிக்குமென் றேசிவன் மாமுடிக்கு
நாமப் புனறந்த பொற்றா ளரங்கர் நலஞ்சிறந்த
வாமத் திருக்கா மேலாக வேகண் வளர்வதுவே. (கச)

[திருக்கைககள்]

கதிராரு நீண்முடி சேர்ந்தகைப் போதெக் கடவுளர்க்கும்
 அதிராச னுனமை காண்மினென் நேசொல்லு மாயபொன்மா
 மதிலா ராங்கர்பொற் றாளார் திருக்கர மற்றி துவே
 சதுரா னனன்முத லெல்லா வுயிர்க்குஞ் சாணென்னுமே. (க௭)

[வியூகழர்த்தியே ஸ்ரீரங்கநாதன்]

மோகத் துயில்புரி மெய்ப்பாலக் கண்ட முறையினுக்கிங்
 கேகத் திருவுரு வென்றறிந் தேளிந் திரையை யனபோ
 டாகத் துவைத்தரு டென்னநங் காவங்கு மிங்குமொக்கப்
 போகத்துக் கொண்ட பணநாக மொன்று பொறுத்தபின்னே. (௮)

[எம்பெருமானது திருமேனியின் நிலநிழம்]

சோதித் திருவுரு வாகாய மாகச் சுருதிநன் னூல்
 சாதித்து நின்று தெளிந்துவிட் டேன்மிக்க தானவரைச்
 சேதித்த நேமித் திருவரங் காசுகை தீரவுன்றன்
 ஆதித் திருவுரு வின்பே ரணிநிற மானபின்னே. (௧௦௪)

[இதுமுதல் ஐந்து கவிகள்-ஆனந்த அனுபவம்]

ஓங்கார வட்டத்து மாசுணப் பாயி லுலோகமுண்ட
 பூங்கார் விழிக்குப் புலப்பட்ட தாலெப் பொழுதுமென்னை
 நீங்கா திடர்செய்யுந் தீவினை காளினி நின்றுந்ன்று
 தேங்காது நீருமக் கானிடத் தேசென்று சேர்மின்களே. (௧௦௫)

விண்ணிட்ட சோலை யரங்கத்து மேவிய மெய்ப்பொருளைக்
 கண்ணிட்ட பார்வையிற் கட்டியென் கண்வரக் கண்டுடலாம்
 புண்ணிட்ட வண்ணக் கிழியுட் பொதிந்து புறத்துவெள்ளை
 மண்ணிட்டி லச்சினை யிட்டுவிள் ளாதுள்ளம் வைத்தனெனே. (௧௦௬)

கைத்துப் பழவினை தித்திக்க வென்றன் கருத்தினுள்ளே
பைத்துத்தி மெத்தையின் மீதே துயிலும்பைங் கேழெறிந்து
மைத்துக் குளிர்த்து மதுரித்து மெத்தென்று மாமணத்து
நெய்த்துப் புகர்த்து நிகர்க்கும்பொன் மேணி நெடுங்கடலே. (1)

[கருடசேவை]

தேன்னா வரும்பொன்னி சூழரங் கா! ஒரு தேவரையும்
உள்ளாதென துள்ளம்யானென் செய்வேன்? விண்ணிலோருவணப்
புள்ளாகி வேதப் பொருளாகி யுண்ணைத்தன் பொற்கழுத்திற்
கொள்ளா வருகின்ற கோலமுள் ளேகண்டு கொண்டபின்னே. (2)

முன்பா லிலைமக வாகிய போதிந்த முதண்டங்கள்
உன்பா லொடுங்கி யிருந்தது போலு முததிமங்கைக்
கன்பா! அரங்கத்தென் னொழு தே! அணு வாயிருந்தும்
என்பா லகண்டமு மாகிய நீவந் திருக்கின்றதே. (க0சு)

[பகவானைப் பிரார்த்தித்தல்]

வலைப்பால் விடம்பிணைக் கண்ணியர் போகத்தின் மல்லுறுமென்
தலைப்பாற் கழலரு டாரரங் கா! பல தாயர்த்த
முலைப்பாற் கடலுன் றிருக்கழ லாணிவெண் முத்தெரியும்
அலைப்பாற் கடவி னளவா மெனின்மற் றதுவுமன்றே. (க0௭)

[இதுவும் அது]

தோடைமாற னுந்தமிழ் சொன்மாறனுந்தொழத் துத்திவெள்ளைக்
குடைமா சணத்திற் றுயிலரங் கேச! குலவுவைவேற்
படைமாறு கொண்டமைக் கண்ணியர் பால்வைத்த பாகநெஞ்சை
மடைமாறி யுன்றன் றிருவடிக் கேவர வைத்தருளே. (க0௮)

[அநந்ய கதித்வழி, பிரார்த்தனையுந்]

காரணத் தவிர்த்து விழிபோய்ச் சுழன்றுக லங்குமென்றன்
மாணந் தனில்வந் துதவுண் டாய்கொற்ற வாளியொன்றால்
அரணங் கடர் தவன் காணு வரங்கடின் னொருயிர்க்குன்
சுரணஞ் சரண மொழிற்றில்லை வேறித் தராதவத்தே. (கருக)

[நைநா பேரவ்யாயம்]

நீடுந் திகர்ப் படைபா யுணைச்சற்று நீன் னையென்றும்
பாடும் படித்தமிழ்ப் பாடார் தாய்ப்பு நான்மறைநால்
தேடுந் திருவரங் கா! அடி மோறுயிர் செல்லு மரால்
வீடுந் தாவிருந் தாமெனக கேள்வி லெண்ணுமபீத. (கருக)

[அநந்ய பேரவ்யாய நிர்வர்த்த]

நுனைக்கல் லாவை மெழிமொன்று மெல்லப் பழுக்கவாடாத
நாவைப் பரிசுத்தம் பண்ணிய வேகஞ்சு ருந்சன் னிட
கோவைச் சகல னுடம் பட்டனுடம் மொருநாய கெதலில்லவாடி
தேவைப் பகர்ந்தெசுடு மொற்றிநு நாமங்குள சிந்தனை. (கருக)

மணிதக் கவிமொழி யாமங்கை வாழ்மண வாகவெனல்
புனிதக் கவிகொண்டு மலையசம் தான்புயல் ப்பான்முழுநதும்
தொனிதக்க சங்கந் திருச்சக் கமஞ்சுடா வாண்பு சுவம்
குனிதக்க சார்ங்கந் தரித்தா மங்கற்பபாந் திகையிலுக்கே. (கருக)

திருவரங்கத்துமாலே

முற்றிற்று

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை

அ. ப.	அ. ப.
ஆத்திசூடி உரை 0 9	ஏசுவை நம்பினால் ரக்ஷிப்
கொன்றைவேந்தன் உரை 0 9	படையலாமா? ... 0 6
வெற்றிவேற்கை உரை 1 0	கிறிஸ்தவர் விடை மறுப்பு 4 0
வாக்ஞண்டாம் உரை 1 3	விவிலிய குற்சிதம் ... 2 0
நலவழி உரை ... 1 6	ஷே திக்கார கண்டனம் 2 0
நன்னெறி உரை ... 1 6	சிவநாம விளக்கம் ... 1 6
ஷே 6 தூதர்கொத்துஉரை 8 0	ஏசுமனிதனே, கடவுளா? 2 0
ஷே 6 தூதரின் மூலமும், நீதி	விக்கரஹாராதனமுதலியன 1 0
நெறி விளக்க மூலமும்,	பைபிள் யார் எழுதியது? 1 0
அவற்றின் இங்கிலீஷ்	சிவனுந் தேவனு என்னும்
மொழிபெயர்ப்பும் அடங்	தீய நாவுக்கு ஆப்பு ... 1 0
கிய நீதிதூற்றிரட்டு ... 8 0	கிறிஸ்தவர் ஞானேதய
அறப்பள்ளிசர சதகம் ... 3 0	ஆபாச விளக்கம் ... 0 6
குமரேச சதகம் ... 4 0	புரோட்டஸ்டாண்டு கிறிஸ்து
திருவேங்கட சதகம் ... 4 0	மத கண்டனம் ... 0 9
தண்டலையார் சதகம் ... 2 0	வஜ்ஜிராடங்கம் ... 1 0
கோவிந்த சதகம் ... 0 9	கிறிஸ்துமதத் திரியேகத்
எம்பிரான் சதகம் ... 1 0	துவ ஆபாசம் ... 0 6
சிவசங்கர சதகம் ... 0 9	இந்துஜெய பேரிகை:
ஷே 7 சதகமும் அடங்கிய	4 பாகமும் ... 3 9
சதகத்திரட்டு1-ம்பாகம் 12 0	பைபிலும் உலக சிருஷ்டி
கைலாசநாதா சதகம் ... 2 0	யின் ஆபாசமும் ... 0 9
ஜெயங்கொண்டார் சதகம் 4 0	கிறிஸ்துமதத்தின் குருட்டு
குருநாத சதகம் ... 1 0	நம்பிக்கை ... 0 3
அவையாம்பிகை சதகம் 2 0	பாதிரிமார் ஸ்கூலில் பெண்
அருணாசல சதகம் ... 1 0	கள் படிக்கலாமா? ... 0 3
அண்ணாமலைச் சதகம் ... 4 0	ஆரியப்பெண்களுக்குக் கல்வி
வடவேங்கடநாராயணசதகம் 2 0	கற்பிக்கும் முறைமை 0 6
தொண்டைமண்டலசதகம் 2 0	ஷே 18 தூதர் சேர்ந்தது 1 1
கோகுல சதகம் ... 0 9	சைவ தூஷண பரிகாரம் 4 0
திருத்தொண்டர் சதகம் 2 0	பிரசங்க பீடிகை, கிறிஸ்து
ஷே 10 சதகமும் அடங்கிய	மத கண்டன வஜ்ஜிர
சதகத்திரட்டு2-ம்பாகம் 1 1	குடாரம் ... 1 0

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசேட்டி வீதி, சென்னை

உலகநாத பண்டிதர் இயற்றிய

ஜாதி பேத விளக்கம்

புதிய பதிப்பு: விலை அணு 4

இந்நூலில் அடங்கிய ஜாதிகளின் பெயர்

1. சபாநாதர் வணக்கம், 2. அவை யடக்கம், 3. ஆக்கியோன் பெயர், 4. பதிகம், 5. நூற் பயன், 6. ஜாதித் தொகை, 7. சைவ பேதம், 8. சைவர் தொழில், 9. ஆசி சைவர், 10. மஹா சைவர், 11. ஜாதித் தோற்றம், 12. அந்தணர், 13. அரசர், 14. வணிகர், 15. வேளாளர், 16 அனுலோமாதியர், 17. அலகர், 18 ரூதர், 19. நூதர், 20. குண்டக கோளகர், 21. ஷேயார் தொழில், 22. தெலுங்கப் பிராமணர், 23. காணியாளர், 24. அபிடேகர், 25. போசர், 26. சாமந்தர், 27. பூணூற் கணக்கர், 28 மல்லா, 29. பண்டிதர், 30. கைக்கோளர், 31. குயவர், 32 மருததுவர், 33. கோமூட்டி, 34 பெர்ன் வாணிபர் 35. கவறைகள், 36 ஓச்சர், 37. கொந்தக் வேளாளர், 38. சவள வேளாளர், 39. மாவுத்தர், 40. சேனைக் கடையார், 41. பரிக்குலத்தார், 42. சுருதிமான், 43. பாய்வாணிகர், 44. சாலியர், 45. யாழ்ப்பாணர், 46. தீக்ஷக்கு உரியவர், 47. சிற்பர், 48. சாணியோர், 49. மீன் பள்ளியர், 50. பட்டணவர், 51. சேடர், 52. இடையர், 53. ஊசிச் சிற்பிபர், 54. செக்கு வாணியர், 55. காவற் பள்ளியர், 56. ஈரங்கோலியர், 57. தட்டார், கொல்லர், கண்ணூர், தச்சர், 58. சான்றூர், 59. களாயர், 60. மரவர், 61. பூமாலக்காரர், 62. முச்சியர், 63. உறைகாரர், 64. அம்பட்டர், 65. கூத்தாடியர், 66. கரையார், 67. மாகுலவர், 68. வலையர், 69. வேடுவர், 70. செப்புக் கண்ணூர், 71. குன்றுவர், 72. சவணர், 73. நிலைத் தறியார், 74. காணிக்கர், 75. பரவர், 76. கடையர், 77, அதுலோமர்க்குத் துடக்கறுக்கிறவர், 78. அதுலோமர்க்கு வெளுக்கிறவர், 79. பிரதிலோமர்க்கு வெளுக்கிறவர், 80. நீல வண்ணூர், 81. அரிப்பர், 82. இருளர், 83. கணியர், 84. ஒட்டர், 85. கழிகைப் புலவர், 86. பறையர், 87. இளமைகள், 88. சக்கிலியர், 89. தோட்டியர், 90. நக்கவாரிசன், 91. சோனகர், 92 பரங்கர், 93. கருவர், 94. ஜாதி உயர்ச்சி, 95. ஜாதித் தாழ்ச்சி.

186

ஸ்ரீ

அழகிய முணவாளதாச ரென்னும்

திவ்ய கவி பிள்ளைப்பெருமானையங்கார்

இயற்றிய

அழகரந்தாதி

SHAMAHOPADHYAYA.
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

மதராஸ் ரீப்பன் அச்சியந்திரசாலை,

87, தம்பு செட்டி வீதி, சென்னை.

விலை அணை 1½

[All Rights Reserved]

அழகரந்தாதி

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்

திருமாலிருஞ்சோலைமலை

அழகரந்தாதி

சிறப்புப்பாயிரம்

கட்டளைக்கலித்துறை

திருகவி மங்கை மணவாள வள்ளலரசர் தேன்றுளித்த
முருகவிழ் தென்றிரு மாலிருஞ் சோலை மலைமுருகத்திற்
கிருகவின் றார்களிற் சூடுமந் தாநியி னீரைம்பதில்
ஒருகவி கற்கிலு ஞானமும் வீடு முதவிடுமே.

காப்பு

அங்கத் தமிழ்மறை யாயிரம் பாடி யளித்தாலகோர்
தங்கட்கு வீடரு றும்புரு டோத்தமன் றண்வருளத்
தொங்கற் பராங்குசன் றாளினை மாலிருஞ் சோலைமலைச்
சங்கத் தழகரந் தாநிந டாத்தத் தலைக்கொள்வனே.

நூல்

ஸ்ரீராழி வண்ணனைப் பாலாழி நாதனை நின்மலனைச்
ஸ்ரீராழி யங்கைத் திருமகள் கேள்வனைத் தெய்வப்புள்ளூர்
பாலாழி மாயனை மாலலங் காரனைக் கொற்றவெய்யோன்
ஸ்ரீராழித் தேர்மறைத் தானையெஞ் ஞான்று முரைஞ்சமே! (ச)

உரைமாற்ற முண்டென் பொறியைந்து முன்னிடத் தன்றியுண்ணும்
இரைமாற்ற வேண்டு மிதுவேயென் விண்ணப்ப மென்னப்பனே!
உரைமாற்ற றாவற்ற பொன்னுதித் தாய்! வில் லெடுத்திலங்கை
வரைமாற்ற லரைச்செற்றாய்! அழகா! நகு மானிக்கமே! (உ)

மாணிக் கனகம் புரைமேனி மாலுங்கு வார்சடையோன்
பாணிக் கனகம் பலியொழித் தானுக்குப் பச்சைத்துழாய்
ஆணிக் கனக முடியலங் காரனுக் கண்டமெல்லாம்
பேணிக் கனகநுக் குப்பித்த மானவர் பித்தரன்றே. (உ)

பித்தரும் பாவின் நெஞ்சனை வஞ்சனைப் பேருலகொர்
கைத்தரும் பாவி யெனுங்கடை மேனைக் கண்டக்கனியாய்!
முத்தரும் பாருந் தொழுமழ கா! வண்டு முகத்துழாய்
புத்தரும் பார்முடி யாய்! அடி மானவர் புரப்பவனே! (ச)

புரந்தர னாமெனப் பூபதி யாகிப் புராணகமா
தூரந்தர ளாளிமென்! நலகுர வாகிமென்? தொல்புவிக்கு
வரந்தர மாலிநுந் தொலைந் நுந்தக்கென் மனத்திலுள்ளோ
நிரந்தர மாயலங் காரர்க்கிங் காட்டிட்டு நின்றபின்னே. (இ)

நின்றபி ரானைக் கழலுமுன் னேநெஞ்ச மே! வினையாப்
சென்றபி ராயமவம் பேசென்ற தாற்றிரு மங்கைகொங்கை
துன்றபி ராமனைக் கந்தரத் தோளனைத் தோளின்மல்லைக்
கொன்றபி ரானை யடைந்தடி யாரொடுங் கூடுகைக்கே. (ஈ)

கூடுகைக் குஞ்சர மத்தடி யேற்றாக் கொடியவஞ்சம்
சாடுகைக் குஞ்சர ணந்தர வேண்டிந் தடத்தழுந்தி
வாடுகைக் குஞ்சரங் காத்தீர்! விண் வாழ்கைக்கும் வாழாக்கர்
வீடுகைக் குஞ்சரங் கோத்தீர்! விடைவெற்பின் வித்தகமே! (ஈ)

[பாங்கி வெறிவிலக்கிச் செவிலியர்க்கு அறந்தோடுநிறல்]

வித்தக ரும்பர்க் கரசா னவனும் விதியுங்கங்கை
மத்தக ரும்பர வும்மலங் காரர் மழைகொண்டகார்
ஒத்தக ருப்பரஞ் சோதியர் நாம முரைத்தன்னைமீர்!
இத்தக ரும்பர செய்வமுங் கூத்துமவிட் டேத்துமினே! (அ)

ஒத்தும்! இன் பத்தியி னாவெட் டெழுத்து மிணையடிக்கே
சாத்துமின்! பத்திரத் தண்ணந் துழாய்மதி தாங்கிக்கஞ்சம்
பூத்துமின் பத்திசெய் யும்பச்சை மாமுகில் போலழகர்
காத்துமின் பத்தி லிருத்தியும் வைப்பர் சுருணைசெய்தே. (ஆ)

செய்தவ ராக வருந்தியுந் தீர்த்தத் துறைபடிந்தும்
கைதவ ராகமங் கற்றுமென் னொம்? கடற் பார்மருப்பிற்
பெய்தவ ராகனை மாலலங் காரனைப் பேரிலங்கை
எய்தவ! ராகவ! என்றேத்த நீங்கு மிருவினையே. (க)

[தலைவியின் ஆற்றமைமையிற் தோழி தலைவனுக்குக் கூறல்]

வினைக்கு மருந்தரிச் சும்பினி மூப்புக்கும் வீகின்றவே
தனைக்கு மருந்தன்ன தானழ கா!செய்ய தாமரையங்
கனைக்கு மருந்தமு தே! அரு ளாய்நினைக் காதலித்து
நினைக்கு மருந்தி தன்னுயர் வாழ்க்கை நிலைபெறவே. (கக)

நிலையாமை யான வுடல முயிரு நினைவுந்தம்மிற்
கிலையாமை யானங் கலக்குமுன் னேகங்கை வைத்தசடைத்
திலையாமை யானன் னுமரை யான்னொழுந் தாளழகன்
ஆலையாமை யானவன் மாலிருஞ் சோலை யடைநெஞ்சமே! (கஉ)

நெஞ்ச முருக்கு முயிருருக் குந்தொல்லை நீள்வினையின்
வஞ்ச முருக்கும் பவமுருக் கும்வண்டு ழாயழகர்
கஞ்ச முருக்கு மலர்வாய்த் திருநண்பர் கஞ்சனுக்கு
நஞ்ச முருக்கு வலையாழி யன்னவர் நாமங்களே. (கங)

நாமங்க ளாவி நழுவுந் தனையு நவின் றவரைத்
தாமங்க ளாவி மனத்துள்வைப் பார்தண் டலையினகில்
தூமங்க ளாவி மணநாறு மாலிருஞ் சோலையன்பர்
சேமங்க ளாவின் கணியனை யார்பதஞ் சேருவரே. (கச)

சேராத காத நாகேழ் தலைமுறை சேர்த்தவர்க்கும்
வாராத காதம் வசைபிணி பாவ மறிகடன்முன்
தூராத காதங்க றீர்த்தானை மாலிருஞ் சோலையிற்போய்
ஆராத காத லுடன்பணி வீர்! என் னழகனையே. (க௭)

[பாங்கிவிடுதூது]

அழக்கன் றியகருங் கண்ணிக்குக் கண்ணி யளித்திலரேல்
வழக்கன் றி முன்கொண்ட வால்வலோ கேளு மறுத்ததுண்டேல்
குழக்கன் றின் பிங்குழ லாதலங் காரர்க்குக் கோதைநல்லீ!
சுழக்கன் றில் வாய்பிளந் தாலுய்ய லாமென்று சாற்றுமினே! (கசு)

[தலைமகளது மடலூர்த்திறுணைவந் தோழி
சேவிலிக்கு உணர்த்தல்]

காற்றுக் கரும்பனைக் கூற்றென்னு மானைத் தமிழ்மலயக்
காற்றுக் கரும்பனை யுங்கண் படானவங் காரற்குண்டர்
ஏற்றுக் கரும்பனை யக்கொங்கை யாங்கொண்ட வின்ன லுக்கு
மாற்றுக் கரும்பனை யல்லாது வேறு மருந்தில்லையே. (க௭)

மருந்துவந் தார்தொழு மாலிருஞ் சோலை மலையழகர்
அருந்துவந் தாரணி யென்றபின் றுரட லாயிரவாய்
பொருந்துவந் தார்பணிப் பரயார் விதரன் புதுமனையில்
வீருந்துவந் தாரடி யார்க்கில்லை நோயுட் வெறுமையுமே. (கஅ)

[தலைமக ளிளமைக்குச் செவிலி இரங்கல்]

வேறுத்தவ ரைக்குச் ஸைச்செற்று ளார்விடை வெற்பர்வெங்கண்
கறுத்தவ ரைக்குச் வென்றுவந் தார்கன காம்பாத்தைப்
பொறுத்தவ ரைக்குச் சனமேனிக் காவி புலர்ந்துருகிச்
சிறுத்தவ ரைக்குச்சங் கூப்புமென் பேதைக்கென் செப்புவுதே. (௧௪)

செப்போ? தனஞ்செழுந் துப்போ? செவ் வாயென்று சேயிழையா
கொப்போ தனஞ்சுரு கித்திரி வீர்! கன லுதைமண்விண்
அப்போ தனமென் நறுதுசெய் தாரலங் காரர்பொற்றுள்
எப்போது! அனந்த றவிரந்தேத்த நீங்க ளிருக்கின்றதே. (௨௦)

இருக்கந் தரத்தனை வோர்களு மோதி யிடபகிரி
நெருக்கந் தரத்தனை யேத்தனின் றானே நிறத்ததுப்பின்
உருக்கந் தரத்தனைத் துன்பொழித் தானே புலகமுண்ட
திருக்கந் தரத்தனை யல்லாதெண் ணெனெருதெய்வத்தையே. (௨௧)

தேய்வம் பலவயர் தூலும் பலவவை தேர்பொழுதிற்
பொய்வம் பலவென்று தோன்றும்புல் ளோர்கட்குப் போதகல்லோர்
உய்வம் பலனு மவனெயென் றோதி யுணர்வாநெஞ்சே!
கொய்வம் பலர்சொரி யுஞ்சோலை மாமலைக் கொண்டலையே. (௨௨)

கொண்டலை யாநிற்கு மைம்புலக் கோண்மக ரங்களினீர்ப்
புண்டலை யார்பிற லிக்கடன் மூழ்துவ ருத்தமனைத்
தண்டலை யார்திரு மாலிருஞ் சோலைத் தனிச்சுடரைப்
புண்டலை யால்வணங் காரணங் கார்வினை போகவென்றே. (௨௩)

என்று தரங்கலத் தேனற்றை நான் றுதொட் டிற்பைவரை
நின்ற தரங்கிக்கின் றேற்கருள் வாய்நெடுங் காண்கடந்து
சென்று தரங்கக் கடலூர்த் திலங்கையிற் றீயவரைக்
கொன்றத ரங்குவித் தாய்! சோலை மாமலைக் கோவலனே! (௨௪)

கோவலன் பார்ப்புடன் கேகயஞ் சூழ்குளிர் சோலைமலைக்
காவலன் பாற்கடற் கண்டியின் மாலலங் காரனென்றே
பாவலன் பாற்பணி வாரணி வானவ ராகிமறை
நாவலன் பார்ப்பதி நாசனண் ணுப்பத நண்ணுவரே. (௨௫)

நண்ணின னாக முடிமே னடித்தென்னை நாசமறப்
பண்ணின னாகமும் பாரு மளந்தன பண்டுதம்பி
மண்ணின னாக வனம்போ யினவளர் சோலைமலைக்
கண்ணின னாகங் கரியான் சிவந்த கழலினையே. (௨௬)

[தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி இரங்கல்]

கழலப் புகுந்த வளையறி யாரென் கருத்தறியார்
அழலப் புகன்றொ ழுப் பாரன்னை மாரறு காற்சரும்பு
சுழலப் புனைந்த துழாய்மார்பர் மாலிருஞ் சோலையென்றார்
தழலப் புகரென் றனங்களி லேசந் தயங்குகென்றே. (௨௭)

நனத்துக் கராவிய வேல்விழிக் கேக்கற்றுத் தையலரால்
தினத்துக்க ராகித் திரிவார் பலர்சிலர் செங்கமல
வனத்துக்க ராசலங் காத்தாற்குச் சோலை மலையினின்ற
கனத்துக்க ராவனை யாற்கெம்பி ராற்குள்ளங் காத்தலரே. (௨௮)

காதலைப் பத்தினி மேல்வைத்த நீசக் கருநிருதன்
மாதலைப் பத்தியை மண்ணிலிட்டாய்! தின்னை வாழ்த்தித்தொண்டார்
கீதலைப் பத்தியைச் செய்வோர்கள் வாழு மிடபவெற்பா!
தீதலைப் பத்தியங் கித்திரி வேற்கருள் செய்தருளே. (௨௯)

அருடரு மங்கை விடாதேத்து மன்பருக் கன்பரெல்லில்
இருடரு மங்கை யெறியாழி யாரிசைக் கிர்நாரும்
கெருடரு மங்கைய ரும்வா ழிடப கிரியிற்கல்லா
முருடரு மங்கைய லெய்திலன் றேயலர் முத்தான்தே. (௩௦)

முத்தரன் நேநின் கழலொரு காற்றை முகிழ்க்கப்பெற்றோர்
 பித்தரன் நேநினக் கேபித்த ராகிற் பிரமன்கங்கை
 வைத்தரன் நேய்துயர் தீர்த்தாய்! நின் சோலை மலைமருவும்
 பத்தரன் நேபரி வாலென்னை யாளும் பரமர்களே. (௩௧)

பரந்தா மரைத்திரு மாலிருஞ் சோலைப் பரமரைக்கால்
 கரந்தா மரையன்ன கார்நிறத் தாரைக் கடல்கடக்கும்
 சரந்தா மரைதிரி கான்போ யிலங்கைத் தலைவன்பத்துச்
 சிரந்தா மரைக்கணத் தெய்தாரை யெய்தற்குத் தேர்மனமே. (௩௨)

தேரா யிரவு பகலிரை தேடுவை தீமைநன்மை
 பாரா யிரங்குவை பாவைய ராற்பண்டு மாவலிபால்
 சோரா யிரந்தவ னைத்திரு மாலிருஞ் சோலைநின்ற
 பேரா யிரமுடை யானைநெஞ் சே! என்று பேணுவையே? (௩௩)

[தலைவி தனது வேட்கை மீதுதியைக் கூறுதல்]

பேணிக் கவித்தவ ரைக்குடை யாய்! பெரி யோர்பதின்மர்
 ஆணிக் கவித்தமிழ் மாலெகொண் டாயழ கா! கரிய
 மாணிக்க வீத்தக மாமலை யே! வண் ணெவுக்கல்லால்
 பாணிக் கவித்தடங் காதுவெங் காமப் படர்கனலே. (௩௪)

[பிரிவாற்றாத தலைவி சிந்தினை நோக்கி

குரங்கிக் கூறுதல்]

படராகு வால்குவி யக்குழ லாதிய பாலரையம்
 அடராகு வாகனன் றுதைக்கிட் டாரலங் காரர்துழாய்க்
 கிடராகு வார்பலர் காண்? தமிழேனை யெரிப்பதென்? நீ
 வீடராகு வாய்க்கொண் டிடல்குட்டிக் கான்றிட்ட வெண்டிங்கனே! ( )

[நிலவினால் வருந்துந் தலைவியின் தளர்ச்சியைக் கண்ட
பாங்கி இரங்கல்]

நீங்கள் பாரின்ற செந்திக் கொழுந்திற் செழுஞ்சங்குபோ
லுங்கள் பாவை யுருகுவ தோர்கில ரும்பெல்லாம்
எங்கள் பா'எமைக் சாவாய்! எனவுல கீரடியால்
அங்கள் பான்வளர்ந் தார்சோலை மாமலை யாதிபரே. (௩௬)

ஆதிய ராவிற் றயிலலங் கார ராழகரன்பாம்
வேதிய ராவுதி வீற்றிருப் பாரணட மீதிருக்கும்
சோதிய ராவின்பின் போந்தாரை யன்றித் தொழேனுடலைக்
காதிய ராவினும் பொனமா மகுடங் கவிக்கினுமே. (௩௭)

கவித்தானே மன்னற்ரு நட்பாய் முடிகவித் தானையுன்று
புவித்தானே வற்றப் பொழிசரத் தானைப் பொருதிலங்கை
அவித்தானே மாலிருஞ் சோலைநின் றானே யழகனைமுன்
தவித்தானே வா! என வந்தானைப் பறறினென் றஞ்சமென்றே. (௩௮)

ஞஞ்சந் தனமென்று தேடிப்புல் லோந்தைய லார்கடைக்கண்
வஞ்சந் தனங்கொள்ள வாளா விழப்பர் மதியுடையோர்
செஞ்சந் தனப்பொழின் மாலிருஞ் சோலைத் திருநெடுமால்
நெஞ்சந் தனக்குவப் பாகநல் காந்தப்ர் நெர்படினே. (௩௯)

நேராய வேதனை நெஞ்சிடந் தாய்கெடுஞ் சோலைமலைக்
காராய! வேதனை முன்படைத் தாய்! நின் கழற்குத்தொண்டென்
றாராய வேதனைப் புன்பிறப் போடி மவாவழியிற்
பேராய வேதனை யில்லுழைப் போரும் பிழைப்பர்களே. (௪௦)

[தலைவி நோழியர்க்கு அறந்தொடுத்திறல்]

பிழைத்தலை யானெண்ணிப் பேசுகின் றேனிப் பிணிமற்றொன்றால்
மழைத்தலை வார்குழ லீர்! தணி யாது வருணனைமுன்
அழைத்தலை யங்கடைத் தாரலங் கார ரலங்கனல்கீர்!
முழைத்தலை நின்ற மலயா நிலம்வந்து மோதுமுன்னே. (௪௧)

மோதாக வந்தனை மூட்டிலங் கேசன் முடிந்துவிண்ணின்
மீதாக வந்தனை வில்லெடுத்தேவிடை வெற்பினின்ற
நாதா! கவந்தனைச் செற்றாய்! உனையன்றி நான்மறந்தும்
தீதாக வந்தனை செய்யேன் புறஞ்சில தேவரையே. (சஉ)

தேவரை யாதன் மனிதரை யாதல் செழுங்கவிதை
நாவரை யாம னவிலுகிற் பீர்! நம்மை யாளுஞ்செம்பொன்
மேவரை யானே யிருஞ்சோலை வேங்கட மெய்யமென்னு
மாவரை யானே யொருவனை யேசொல்லி வாழுமினே! (சங.)

வாழுமின் பங்கயச் சுந்தர வல்லி மணுளன்வெற்பைச்
சூழுமின்! பந்தித்த தொல்வினை தீர்த்துய்யத் தொங்கல்சுற்றும்
தாழுமின் பஞ்சனை மேன்மட வார்தட மாமுலைக்கே
வீழுமின் பங்கரு தித்துன்ப யோனியில் வீழ்பவரே! (சச)

வீழும் ராமா மெய்தார் மதிதவழ் வெற்பைநெஞ்சே!
தாழும் ராடச் சமன்குறு கானிச் சரீரமென்னும்
பாழும் ராமற் பரகதி யேற்றுவர் பார்க்கில்விண்ணோர்
வாழும் ராவதி யுந்நர காமந்த மாநகர்க்கே. (சசு)

நகரமு னுடும் புரந்தவர் நண்ணல ரால்வனமும்
சிகரமு னுடஞ் சிறுமைகண் டோமஞ்ஞை கேளிரைசகள்
பகரமு னுடும் பனிச்சோலை வெற்பினிற் பார்க்குக்குஞ்சன்
தகரமு னுடிகைத் தார்க்கறிந் தீர்கள் சரண்புகுமே! (சசு)

சாணிய னாகத் தனைநின்ந் தாரைத்தன் போலவைக்கும்
அரணிய னாகத் தனையா னாங்க னழகனெங்கோன்
இரணிய னாக மிடந்தான் கதையன்றி யீனர்தங்கள்
முரணிய னாகத்தும் புன்குர லோரி முதுக்குரலே. (சஎ)

முதுவிரும் தானவத் தானிரை மேய்த்தவர் முன்விதான்
புதுவிரும் தானவர் மாலவங் காரர் பொலங்கழலா
மதுவிரும் தாமரைக் காளா யிரர்க்கு மதிநுட்பநூல்
எதுவிரும் தாலு மதனூல் விடாவங் கிருவினையே. (சஅ)

[தலைவி வெறிவிலக்கித் தேவிலியர்க்கு அறத்தோடுநிற்பல்]
வினையாட்டி யேன்கொண்ட வெங்கும நோய்வெறி யாட்டினுமிச்
சினையாட்டி னுந்தணி யாதன்னை மீர்! செய்ய பூங்கமல
மனையாட்டி நாயகன் மாலிருஞ் சோலை மலைச்சிலம்பாற்
றெனையாட்டி வாருஞ்சொன் னேனந்த நோயு மெனக்கில்லையே. ( )

[வண்ணி விடுதூது]

எனக்கா வியங்கு முடலிங்கு மாகி யிருப்பதைச்சந்
தனக்கா வியங்குந் தமரவண் டர்! சொல்லுந் தத்துவநூல்
சனக்கா வியங்கவி வல்லோர் புகழலங் காரனுக்கு
வனக்கா வியங்கண்ணி மாமல ராண்மண வாளுக்கே. (இ0)

மணவாள ராவி நிகர்திரு மாதாக்கு மாலழகர்
பணவாள ராவிந்கண் பள்ளிகொள் வார்திருப் பாதமெண்ணக்
குணவாள ராவிரின் றேயுயிர் கான்! உம்மைக் கூற்றுவனார்
நிணவாள ராவி யறுக்குமப் போது நினைப்பரிதே. (இக)

நினைப்பரி யாய்! எளி யாய்! உம்பர் யார்க்குநின் னன்பருக்கும்
வினைப்பரி யானவன் வாய்பினந் தாய்! வியன் சோலைமலை
தனைப்பரி யாநின்ற தாளடி கா! முற் சனைத்துள்ளும்
உனைப்பரி யாமலன் ரோபரித் தேனில் வுடலத்தை, யே. (இஉ)

உடலம் புயங்கத் துரி? பால் வீடுமன் றுவணப்புள்ளின்
அடலம் புயமிசை நீவரல் வேண்டுமை யானனற்கு
மடலம் புயற்கும் வார்தருஞ் சோலை மலைக்கரசே!
கடலம் புயர்வரை யாலடைத் தாய்! என்னைக் காப்பதற்கே. (இஉ)

கூப்பவ னந்த மலரோனை யுங்கறைக் கண்டனையும்
பூப்பவ னந்தரம் போக்கவைப் பான்புனல் பார்விசும்பு
தீப்பவ னந்தருந் தெய்வசி காமணி சேவடியை
நாப்பவ னந்தப் புகழ்வார்க் கொப்பில்லை நவகண்டத்தே. (௫௪)

கண்டா கனன்கண்ண னல்லாற் கதியின்மை கண்டடைந்த
துண்டா கனம்பவொட் டாதுங்க ணுழ்வினை யுண்மையறிந்
தண்டா கனவண்ண னே! அரு ளாயென் றழகனுக்கே
தொண்டாக னன்னெஞ்சி னுலுரைப் பீர்பிறர் தொண்டர்களே. (

தொண்டிப டார்திரு மாலிருஞ் சோலையிற் சோதிக்கன்பு
கொண்டிப டாமல ரிட்டிஹைஞ் சார்மடக் கோதையரைச்
கண்டிப டாமுலை தோயனு ராகங் கருதியிரா
உண்டிப டாநிற்கும் போதுரை வாரெங்கு னுய்வதுவே. (௫௫)

உய்வந் தொழும்புசெய் தென்றிருப் போமையும் யாமுலவர்
பெய்வந் தொழுவினைக் கேயென்ப ராற்பெருந் தேன்கிகரம்
தைவந் தொழுகு மலையலங் கார! சதுருகத்தத்
தெய்வந் தொழுந்தெய்வ மே! என்கொ லோ? உன் றிருவுளமே. ( )

திருவிளை யாடுதிண் டோட்செங்கண் மால்பல தேவருடன்
மருவிளை யான் றிரு மாலிருஞ் சோலை மலையெனவோர்
உருவிளை யாமற் பிறப்பார் பலர்புக ழோதிச்சிலர்
கருவிளை யாந்நிக வித்தாவர் முத்தியிற் காமமற்றே. (௫௬)

காமத் தனைப்பொய் யழுக்காறு கோபங் களவுகொலை
யாமத் தனையு முடையேனை யானுங்கொல்? ஆன்பொருப்பாம்
தாமத் தனைவரும் போற்றநின் ருண்பண்டு தாமரையோன்
பூமத் தனைச்செய்த நோய்துடைத் தானடிப் போதுகளே. (௫௭)

போதகத் தானும்வெண் போதகத் தானும் புரந்தகனும்
தீதகத் தானது தீர்தருங் காலத் திருவரைசேர்
பீதகத் தாய்! அழகா! அருளாயென்பர் பின்னையென்ன
பாதகத் தான்மறந் தோதனி நாயகம் பாவிப்பரே. (சு0)

பாவிக் கமல விரிவஞ்சற் கிறையவர் பத்தர்தங்கள்
ஆவிக் கமலத்து வீற்றிருப் பாரளிப் பாடல்கொண்ட
வாவிக் கமல மணநாறுஞ் சோலை மலையையக்கண்ணுல்
சேவிக் கமல மறுமன மே! எழு செல்லுதற்கே. (சு1)

செல்லுக் குவளை குழனாட்ட மென்று தெரிவையர்பால்
பல்லுக் குவளை முதுகாந் தனையும்புன் பாட்டுரைப்பீர்!
அல்லுக் குவளை யுழம்பாண்டி நாட்டை யடைந்துதுங்கள்
சொல்லுக் குவளையுண் டார்க்கலங் காரர்க்குச் சூட்டுமினே! (சு2)

[மேகவிதோது]

சூட்டோ திமஞ்சென்று சொல்லாதென் காதலைத் தும்பியிசைப்
பாட்டோதி மங்கைய ரும்பணி யார்பண்டு கன்மழைக்காக்
கோட்டோ திமமெடுத்த தார்சோலை மாமலைக் கோவலனார்
மாட்டோ திமஞ்சனங் காள்! உரைப் பீர்! மறு வாசகமே. (சு3)

வாசம் பரந்த துழாயுமென் பாடலு மாலையொளி
வீசம் பரம்பசம் பொன்னுமென் வேட்கையும் வீற்றிருக்கும்
தேசம் பரம பதமுமென் சின்னதயந் தீவளியா
காசம் பரவையென் கண்ணென் டமாலலங் காரனுக்கே. (சு4)

அலங்காரன் சுந்தரத் தோள நழுக னணிமுடியில்
இலங்கார னேறு திருவுடை யானெட் டெழுத்துங்கற்றார்
கலங்கா ரனங்கன் கணையாலெச் செல்வமும் காதலியார்.
மலங்கா ரருந்துயர் மேவினு மாகுவர் வானவரே (சு5)

வானவ தாரணி சுந்தரத் தோளன்முன் மாவலியைத்
தானவ! தாரணி தா! என்ற மாயன் நராசலத்து
மீனவ தார முதலா னவைவினை யின்றியிச்சை
யானவ தாரறி வாரவ ரோமுத்த ராமவரே.

(௬௬)

[பிரிவாற்றது வருந்துத் தலைவி லயக் குறித்துத்
சேவிலி இரங்கல்]

ஆமவ ரைப்பணித் தான்வா ரழக ரபனுமையாள்
வாமவ ரைப்பணி யான்பணி பாத்ததை வாழ்த்துகொங்கை
ஏமவ ரைப்பணி புறஞ்சந் தேந்திழை யாளுரைத்தால்
வேமவ ரைப்பணி யாதே யெனுமெங்கண் மெல்லியலே.

(௬௭)

[பிரிவாற்றது வருந்துத் தலைவி நிலைகண்டு
தோழி இரங்கல்]

மெல்லிய லைப்பரி யங்களை யாரும் வெறுத்துவசை
சொல்லிய லைப்பரி யங்கவொட் டார்கடர் மாமலைபப்
புல்லிய லைப்பரி யங்கத்தி லேறும் புயல்பதினம்
கல்லிய லைப்பரி யங்கழற் றும நயந்தபின்னை.

(௬௮)

பின்னிற் பும்பிறப் புந்நரை மூப்புந் பணியு மனை
முன்னிறப் பும்பிரித் தானிருந் தானவர் மூச்சிலங்கை
மன்னிறப் புங்கக் கணைதொட்ட சோலை மலையழகன்
பொன்னிறப் புண்டரி கத்திருக் தாளன்றிப் போற்றிலமே.

(௬௯)

[பிரிவாற்றது தலைவி, சேவிலியைக் குறித்து இரங்கல்]

போற்றியி சாம!என் னாச்சோலை மாமலை போதவிடார்
மாற்றியி ராவைப் பகலாக் கிலார்கண்டு ழாய்குழன்மேல்
ஏற்றி யிராசத மாகவை யாரென் னிடரையெல்லா
மாற்றியி சாரன்ன மாமென்னை! வாய்வம் பளக்கின்றதே.

(௭௦)

வுளப்பது மங்கையி னீரேற் பதுந்தந் தளிப்பதும்பின்
பிளப்பது மங்கையில் வெண்கோட்டிற் கொள்வதும் பேருணவாக்
கிளப்பது மங்கை யெனத்தோள் புணர்வதும் சேட்கில்வையம்
வளப்பது மங்கையஞ் சேர்சோலை மாமலை மாதவரே. (எக)

போதவ ராலும்ப ராலறி யார்மது ரைப்பிறந்த
யாதவ ராலிலை மேற்றுயின் றுரிருந் தாட்சுணியில்
போதவ ராலுடன் மாலிருஞ் சோலையிற் போம்பிறவித்
தீதவ ராலன்றி யெத்தேவ ராலுந் தெறலரிதே. (எஉ)

அரியவ ரந்தம் தயன்முத லோர்க்கருள் செய்தவரைப்
பெரியவ ரந்தமில் வாழ்வின ராக்கித்தம் பேரருளால்
கரியவ ரந்தணர் கைதொழு மாலலங் காரர்வையத்
துரியவ ரந்தரங் கத்துயர் தீர்க்க வுலாவுவரே. (எஉ)

உலகுதிக் கும்படி சிந்தித்துத் தந்திவ் வுலகிலுறு
உலகுதிக் கும்படி நின்றபி ரானிட னானிலமும்
இலகுதிக் கும்விசும் புக்கொழி வோங்கி யிருல்வருடை
பலகுதிக் குந்தொறுந் தென்பாடிஞ் சோலைப் பருப்பதமே. (எச)

பருப்பதந் தாமன்னி நிற்பது பாற்கடல் பள்ளிகொள்வ
திருப்பதந் தாமம்பண டிப்போதெ லாமிள ஞாயிறன்ன
உருப்பதந் தாமதர்க் கீயாம லன்பர்க் குதவழகர்
திருப்பதந் தாமரை போல்வா ருகப்பதென் சிந்தனையே. (எடு)

சிந்திக் கலாரங் கொழிக்குந் திருச்சிலம் பாற்றழகும்
பந்திக் கலாப மயிலாடுஞ் சாரலும் பங்கயனே
டந்திக் கலாமதி யாற்கரி யாருறை யான்பொருப்பும்
வந்திக் கலாமென்றிற் சந்திக்க லாமுயர் ஈவகுந்தமே. (எக)

வைதா ரையுமுன் மலைந்தா ரையுமலர்த் தாளில்வைத்தாய்
மொய்தாரை யத்தனைத் தீங்கிழைத் தேனையு மூதுலகிற்
பெய்தாரை வானிற் புரப்பா னிடப் பெருங்கிரியாய்!
கொய்தாரை வேய்ந்த திருவடிக் கீழ்த்தொண்டு கொண்டருளே. ( )

கோண்ட மருந்துங் கடைவாய் வழியுடக் கோழைவந்து
கண்ட மருந்துய ராம்போ துன்பாதங் கருதறியேன்
வண்ட மருந்துள வோனே! தென்சோலை மலைக்கரசே!
அண்ட மருந்தும் பிரானே! இன் றேயுன் னடைக்கலமே. (எஅ)

அடைக்கலந் தானே யிரந்தாள் புகல வவள்பொருட்டாற்
படைக்கலந் தானேத் தருமன் கெடாமல்வெம் பாரதப்போ
ரிடைக்கலந் தானே யலங்கார னைச்சர ணென்றாடந்தேன்
முடைக்கலந் தானையு மப்போ தயர்ப்பினு முத்தியுண்டே. (எக)

உண்டிறக் கும்பு வனங்களை மீள வுமிழ்ந்திலையோல்
பண்டிறக் கும்பது மத்தோன் புரந்தான் பைந்தழல்போல்
கண்டிறக் குஞ்சங் கான்முத லோர்களைக் கண்டவரார்?
திண்டிறக் குஞ்சாஞ் சேர்சோலை மாமலைச் சீதரனே! (அப)

[பிரிவாற்றது வந்ந்துந் தலைவியின் நிலைமையைக் குறித்துத்
தோழி இரங்கல்]

சீரரி தாழ்பொழின் மாலிருஞ் சோலையிற் செல்வர்செங்கண்
போரரி தாள்புனை தாரரி தாகிற்றண் டூந்துளவின்
தாரரி தாவுந் தடையரி தாகிற் றழைதொடுத்த
நாரரி தாகிற் பிழைப்பரி தாமெங்க ணன்னுதற்கே. (அக)

நன்னுத லைப்பணி பூண்மார்பில் வைத்துவிண் ணாட்டிருப்பார்
மீன்னுத லைப்பணி மேற்றயில் வார்விடை வெற்பினிற்பார்
மன்னு தலைப்பணி யன்பரை வைக்கு மலரடிக்கீழ்த்
துன்னு தலைப்பணி செய்வதெஞ் ஞான்று? என் றுயர்தொலைந்தே.

தேவசோலை யோதும் தெய்வசோலை யன்னைசொல் லான்மருடும்
கலைந்தாளை ஞானக் கலையாளை யாய்ச்சி கலைத்தொட்டிலோ
புலந்தாளைப் பாவி னலையாளை வாணன்னை பற்றுவிழ
தேவசோலை யோதும் தெய்வசோலை வாழ்த்தென் மடநெஞ்சமே! (அ)

[தலைவி, தோழியறிது அறந்தொடுகிறதில்]

தேவசோலை பார்த்த முடியாது வேனெய்து கீளிரவந்
தெய்வசோலை பார்த்துவி யுஞ்சொரி சன்மழைவை
தெய்வசோலை பார்த்தித் தாரலம் கார ரடிவிளக்கும்
தேவசோலை பார்த்தரு ம்ககட்டத் திருயிர் தேற்றுதற்கே. (அ)

தேவசோலை தாழ்ந்து தேற்றுகப் போற்றிரு வெட்டெழுத்தால்
தேவசோலை தானென் மயங்கமெல் லாமண்ணும் விண்ணமுடைய
தேவசோலை தாழ்ந்து பாலவங் காரன்பொன் மேருவைப்போல்
தேவசோலை தாழ்ந்து யுஞ்சுத் தாழ்ந்து மீதாளண்ணலே. (அ)

அண்ணலை வானமறி தோய்சோலை மாமலை யச்சுதனைத்
தண்ணலை வானவ னைத்தெய்வ நாநனைத் தாளடைவான்
அண்ணலை வானபகை பாமைவ ரோடின னன்முடற்
அண்ணலை வானெண்ணி ஞாய்மன மெய்யு டுமைநன்தே! (அ)

புலமையி லேகிமிந் தற்பரைப் போற்றிப் பொதுமகலாக்
புலமையி லேகுயி லேகொடி யே!என்றுங் கூர்வழியாம்
புலமையி லேயென்றும் பாடாமற் பாடுவின்! பாவலர்கள!
புலமையி லேயழுத்த மார்சோலை மாமலை மம்பனையே. (அ)

நம்பியின் தேனுன் சாணா யிந்தத்தை நன்னெஞ்சென்னும்
செம்பியின் தேபொறித் தேனுனக் காணென்று தெய்வக்குழாம்
பம்பியின் தேசெறிக் கும்பதங் காணப் பதறுகின்றேன்
செம்பியின் தேன்சொரி யுஞ்சோலை மாமலைக் கொற்றவனே! (அ)

கொற்ற விராவணன் பொன்முடி வீழக் கொடுங்கண்டுஞ்சல்
உற்ற விராவணன் மாளவெய் தோடுஞெண் பாதனுக்குச்
சொற்ற விராவணன் மாலிருஞ் சோலை தொழுதுவிண்
முற்ற விராவண னற்றமிழ் மாலை மொழிந்தனனே. (௮௬)

மொழித்தத்தை கொஞ்ச மலையலக் காரண்முன் ஹற்றுவரை
அழித்தத்தை மைந்தர்க் காசளித் தோனடி நாட்டொடர்ந்தென்
னுழித்தத்தைச் செய்தன்றிப் போகா வினையை யொருகொடியிற்
கழித்தத்தை யென்சொல்லு கேன்றனக் காட்டட்ட காலத்திலே. ( )

கால மலைக்கும் புவனங்க ளைக்கரந் தாய்ப் பிளம்
கால மலைக்குமைத் தாயழ காகம லத்துப்பஞ்சுரர்
கால மலைக்கும் புவிக்குமன் பாலையர் காயம்பல்கு
கால மலைக்குக் கடுங்குடற்றைக் காயந் தென்னக சாத்தருளே. (௮௭)

அருளக் கொடியிடைப் பூமாது நீயும்குந் தாளினுமாம்
இருளக் கொடிய நமன்வருங் காலத் திகழினுமாம்
கருளக் கொடியழ கா! அலங் கார! வன் கஞ்சனெஞ்சத்
துருளக் கொடிய வுதைத்தாய்! எனதுயி ருன் லுயிர். (௮௮)

[பிரிவாற்றத் தலைவி தனது நிலைமையைக் கூறுதல்]

உயிர்க்கும் படிக்குமுன் லாயிரம் பேரென் றொறுத்தனனைமார்
செயிர்க்கும் படிக்குநின் றேனென்செய் கேண்! செழுந் தேவர்களுந்
அயிர்க்கும் படிக்குந ளாமழ கா! அலங் கார! நெய்க்கும்
தயிர்க்கும் படிக்குஞ்செய் வாய். மலர் தாய்! நின்னைத் தான்பணிந்தே.

பணிபதி வாடநின் றாடின னூற்றுவர் பாற்சென்றன
பணிபதி ஞ்று புவனமும் தாயின பாப்பதின்மர்
பணிபதி யெங்கு முவந்தன பங்கயப் பாவையுடன்
பணிபதி மார்ப நலங்காரன் பொற்றிருப் பாதுக்களே. (௮௯)

பாதக ரத்தனை பேருங் கனகனும் பன்னகத்தா
 லேதக ரத்தனை யற்கரு ளாளியை யெட்டெழுத்துள்
 ஓதக ரத்தனைச் சுந்தரத் தோளுடை யானைவ
 நீதக ரத்தனைச் சேர்ந்தார்க்குத் தேவரு நேரல்லரே. (கக)

அல்லலங் காரையுஞ் சேர்வி ள்கு மைம்புல வாசையென்றும்
 பல்லலங் கானைந்து கோலூன்றி யும்பற்ற ருதுகண்டாய்
 மல்லலங் காரிகை யார்மரு டீர்ந்து வணங்குநெஞ்சே!
 தொல்லலங் காரனைத் தென்றிரு மாலிருஞ் சோலையிலே. (கக)

[பிரிவாற்றாத தலைவி நிலையைத் துறித்துப்
 பாங்கி (பாங்கல்)]

தேவியே லாமையில் சேர்ந்து மாலிருஞ் சோலையின்றான்
 வேலையே லாமையில் வேடங்கொண் டான்புப் மேவப்பெறுச்
 சேலையே லாமையி லக்டுகண் ணாவன் றெய்வத்துழாய்
 மாலையே லாமையின் மாலையும் றுளந்தி மாலையிலே. (கக)

[பிரிவாற்றாது வருந்துந் தலைவி நிலையைத் தலைவனுக்குப்
 பாங்கி (பாங்கல்)]

மாலேக் கரும்பு சிறுகாறு கைக்க வருந்துமெங்கள்
 ஆலேக் கரும்புதன் னுசையெல் லாஞ்சொல்லி லாயிரந்தோட்
 டோலேக் கரும்புண் டொடமுட மாமதி பூர்துநிமிச்
 சோலேக் கரும்புய லேயரு ளாடின் றுளவினையே. (கக)

துளவிலே யார்பொன் னடிமுடி சூட்டித்தொண் டாக்கியென்னை
 வளவிலே யாக்கெண்ட நீகை விடேன்மங் கலகுணங்கள்
 அளவிலே யா! அலங் கார! சமயிக ளாயந்தவண்ணம்
 உளவிலே யாயுரு வாயரு வாய வொருமுதலே! (கக)

ஒருபா ஸகரே ரொருபான் முனிவ ருடனிருந்தன்
 இருபார் வையுங்கொ டுவப்பதென் டே லிட்ட பத்திரிக்கும்
 பொருபாற் கடற்கு லுத்திக்கும் பொருடறு வ ராபதிகுரு
 சீருபா லை முத்திப ிவ ருத்தினை ர நீர்மைமகே

அவ்வாறு நகுருப் பரிமாசு கூறும்கு கூறு நகுரு
 கலகல - பெருமடி மங்குலம் விரிசுருகி கருசுசுண்டினால்
 நல்கலித டொற்றொ டை யகலசுடி வைப்பற்ற ருப்பவட்டன்
 விவல்குடி கீர்த்து மனவாள் தரசை விவலினை

அழகரந்தாதி

முருகுந்த

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசேட்டி வீதி, சென்னை

உலகநாத பண்டிதர் இயற்றிய

ஜாதி பேத விளக்கம்

புதிய பதிப்பு: விலை அணு 4

இந்நூலில் அடங்கிய ஜாதிகளின் பெயர்

1. சபாநாதர் வணக்கம், 2. அவை யடக்கம், 3. ஆக்கியோன் பெயர், 4. பதிகம், 5. நூற் பயன், 6. ஜாதித் தொகை, 7. சைவ பேதம், 8. சைவர் தொழில், 9. ஆதி சைவர், 10. மஹா சைவர், 11. ஜாதித் தோற்றம், 12. அந்தணர், 13. அரசர், 14. வணிகர், 15. வேளாளர், 16. அனுலோமாதியர், 17. அலகர், 18. குதர், 19. தூதர், 20. குண்டக கோளகர், 21. ஷையார் தொழில், 22. தெலுங்கப் பிராமணர், 23. காணியாளர், 24. அபிடேகர், 25. போசர், 26. சாமந்தர், 27. பூணூற் கணக்கர், 28. மல்லர், 29. பண்டிதர், 30. கைக்கோளர், 31. குயவர், 32. மருத்துவர், 33. கோமுட்டி, 34. பொன் வாணிபர் 35. சுவறைகள், 36. ஒச்சர், 37. கொந்தக வேளாளர், 38. சவள வேளாளர், 39. மாவுத்தர், 40. சேனைக் கடையார், 41. பரிக்குலத்தார், 42. சுருதிமான், 43. பாய்வாணிகர், 44. சாலியர், 45. யாழ்ப்பாணர், 46. திணைக்கு உரியவர், 47. சிற்பர், 48. சாணியோர், 49. மீன் பள்ளியர், 50. பட்டணவர், 51. சேடர், 52. இடையர், 53. ஊசிச் சிற்பியர், 54. செக்கு வாணியர், 55. காவற் பள்ளியர், 56. ஈங்கோல்டர், 57. தட்டார், கொல்லர், கண்ணார், தச்சர், 58. சான்றார், 59. களாயர், 60. மாவர், 61. பூமலைக்காரர், 62. முச்சியர், 63. உறைகாரர், 64. அம்பட்டர், 65. கூத்தாடியர், 66. கரையார், 67. மாகுலவர், 68. வலையர், 69. வேலவர், 70. செப்புக் கண்ணார், 71. குன்றுவர், 72. சவணர், 73. நிலைத் தறியார், 74. காணிக்கர், 75. பரவர், 76. கடையர், 77. அதுலோமர்க்குத் துடக்கறுக்கிறவர், 78. அதுலோமர்க்கு வெளுக்கிறவர், 79. பிரதிலோமர்க்கு வெளுக்கிறவர், 80. நில வண்ணார், 81. அரிப்பர், 82. இருளர், 83. கணியர், 84. ஒட்டர், 85. கடினைப் புலவர், 86. பறையர், 87. இளமைகள், 88. சக்கிலியர், 89. தோட்டியர், 90. நக்கவாரிகள், 91. சோனகர், 92. பரங்கர், 93. கருவர், 94. ஜாதி உயர்க்கி, 95. ஜாதித் தாழ்ச்சி.

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை

பிரபோத சந்திரோதய வசனம் என்னும் மெய்ஞ்ஞான வினக்
கம்: விலை ரூபா 1-4-0

பிரபுலிங்கலீலை வசனம்: கவிச் சக்ரவர்த்தியாகிய துறைமங்க
லம் சிவப்பிரகாச ஸ்வாமிக ளியற்றிய அரிய தூவின் தீழ்
வசனம்: விலை ரூபா 1

ஸ்ரீ பக்தலீலாம்ருத வசனம்: 82 பக்தர்களின் திவ்விய சரித்
திரம்: விலை ரூபா 3

வேதப்பொருள் விளக்கம்: ருக், யஜுர், சாம, அதர்வணம்
ஆகிய நான்கு வேதங்களிலுள்ள முக்கிய விஷயங்கள் அடங்கி
யது: விலை அறு12. வேதப்பொருள் சார சங்கிரகம்: அறு 4

ஸ்ரீ பகவத்கீதை வசனம்: ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அர்ச்சுன
னுக்கு உபதேசித்த திவ்ய கீதையின் தமிழ் வசனம்: ரூபா 1-8-0

**சைவ சமய விளக்க வினாவிடையும், சைவசமய ஆசெளச வினா
விடையும்:** விலை அறு 8

வீரசைவ வினாவிடை: இதில் வீரசைவமதத்தின் சமயாசார இலக்
கணங்கள் யாவும் விரிவாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன: அறு 5

அரிச்சந்திர புராண வசனம்: அரிச்சந்திர புராண மூலத்தை
அத்சரித்துத் தமிழில் தூதனமாக வசனப்படுத்தப்பட்ட
அரிய தூல்; இனிய நடையில் கதை விரிவாக அமைந்தது:
விலை ரூபா 1-8-0

அருணாகல புராண வசனம்: அடியார்களின் பாவத்தைப் போக்
கும திருவண்ணாமலை ஸ்ரீ அருணாசலேசுவரரின்மீது பாடப்பட்டுள்ள
ஷ்டி புராணத்தின் கருத்தை எல்லோரும் எளிதில்
அறிந்துணருமாறு, இனிய நடையில் வசன ரூபமாக இயற்றப்
பெற்றது: விலை ரூபா 1

திவ்விய தேச யாத்திரையின் சரித்ரம்: (வட தேசங்கள்) ரூபா 2

தென்னுண் இந்தியா சரித்திரம்: ஷ்டி 2-ம் பாகம் (தென் தேசங்கள்)
விலை ரூபா 5

நூற்றெட்டுத் திருப்பதி யந்தாதி

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீராமஜயம்

நூற்றெட்டுத் திருப்பதி யந்தாதி

சிறப்புப் பாயிரம்

வேண்பா

ஏற்ற மணவாள ரிசைத்தாரந் தாதிவேண்பா
தோற்றக்கே டில்லாத தொன்மாலைப்—போற்றத்
திருப்பதியா நூற்றெட் டினையஞ்சே விப்போர்
கருப்பதியா வண்ணமுண்டா க.

[ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர்]

போய்கைபூ தன்பேயார் பொன்மழிசைக் கோன்மாறன்
செய்ய மதுரகவி சேரர்பிரான்—வைய்கடுண்
பட்டர்பிரான் கோதைதொண்டர் பாதப் பொடிபாணன்
கட்டவிழ்தார் வாட்கலியன் கரப்பு.

(க)

[நம்மாழ்வார்]

பிறவாத பேறு பெறுதற்கெஞ் ஞான்று
மறவா திறைஞ்சென் மனனே!—துறவாளன்
வண்குருகூர் வாவி வழுதிவள நாடுடைய
தண்குருகூர் நம்பிதிருத் தான்.

(உ)

[உடையவர்]

முன்னே பிறந்திறந்து மூதலகிற் பட்டவெல்லாம்
என்னே மறந்தனையோ வென்னெஞ்சே!—சொன்னேன்
இனியெதிரா சன்மங்க ளின்றுமுதற் பூதூர்
மூனியெதிரா சன்பேர் மொழி,

(ங)

[கூரத்தாழ்வான்]

ழக்கால் மில்லா முகில்வண்ணன் வைகுந்தத்
தெக்காலஞ் செல்வா னிருக்கின்றேன்? — தக்காரெண்
கூரத்தாழ் வானடியைக் கூடுதற்கு நாயடியேன்
போரத்தாழ் வானசடம் போட்டு.

(ச)

[பட்டர்]

நான் கூட்டில் வந்தவன்றே நானறியா நன்மையெல்லாம்
தான் கூட்டி வைத்தநலந் தாஷ்கண்டர்—ஆங்கூட்டச்
சிட்டருக்கு வாய்த்த திருவரங்க னின்னருளால்
பட்டருக்காட் பட்ட பயன்.

(இ)

[திருப்பதிகளின் வகை]

நிருப தாஞ்சோழ மீரொன்ப தாம்பாண்டி
ஒப்பதின்மூன் றுமலைநா டே. ரிரண்டாம்—சீர்நடுநா
டாரோட ரெட்டுத்தொண்டை யவ்வடநா டாரிரண்டு
கூலுதிரு நாடொன்றாக் கொள்.

(ஈ)

நூல்

சோழநாட்டுத் திருப்பதிகள்-சு

க. திருவாங்கம் பெரிய கோயில்

சீர்வந்த வந்தித் திசைமுகனா லல்லாதென்
சோர்வந்த சொல்லிற் சுருங்குமோ? — ஆர்வம்
ஒருவரங்கக் கோயி லுசந்தவரை யாள்வான்
திருவாங்கக் கோயிற் சிறப்பு.

(உ)

உ. திருவுறையூர்

ஐதப்புடைய செல்வத் திருப்பதிகள் போல
மதப்புடைய நாயேன் மனத்துள்—உறப்போந்
தறந்தையா நின்ற வரங்கா! திருவாழ்
உறந்தையாய்! இங்குறைந்த தோது!

(உ)

ங. திருத்தஞ்சை

ஓதக்கே ணெஞ்சே! உனக்குமிது நன்றெனக்கும்
மேதக்க நன்மையினி வேறில்லை—போதப்
பெருந்தஞ்சை மாமணியைப் பேணி வடிவம்
பொருந்தஞ்சை மாமணியைப் போற்று.

(ங)

ச. திருவட்பில்

போற்றிசெய வோர்குடைக்கீழ்ப் பொன்னாடு மிந்நாடு
நாற்றிசையு மாண்டாலு நன்கில்லை—தோற்றயிலா
எந்தையன்பி லாதி யிணைத்தா மரையடிக்கே
சுந்தையன்பி லாதார் சிலர்.

(ச)

ரு. திருக்கரம்பனூர்

சீலமா தவஞ்செய்துந் தீவேள்வி வேட்டும்
பலமா நதியிற் படிந்தும்—உலகில்
பரம்பநூல் கற்றும் பயனில்லை நெஞ்சே!
கரம்பனூ ருத்தமன்பேர் கல்.

(ரு)

சா. திருவேள்ளறை

கல்லிருந்தான் றந்தை கமலத்தோ னக்கமலத்
தில்லிருந்தான் றந்தையாங் கேசனென்றே—தொல்லமதை
உள்ளறையா நின்றமையா லுள்ளமே! கள்ளமின்றி
வெள்ளறையான் றாளே விரும்பு.

(சா)

எ. திருப்புள்ளம்பூதங்குடி

விரும்பினவை யெய்தும் வினையனைத்துந் தீரும்
அரும்பரம வீடு மடைவீர்—பெரும்பொறிகொள்
கள்ளம்பூ தங்குடிகொள் காயமுடை யீர்! அடிகள்
புள்ளம்பூ தங்குடியிற் போம்.

(எ)

அ. திருப்பேர்தகர்

பேரமானை யெய்து பொருமானைக் கொம்புபறித்
தாமானை மேய்த்துவந்த வம்மானைத்—தாமச்
செழுந்திருப்பே ரானைச் சிறுகாலைச் சிந்தித்
தெழுந்திருப்பேற் குண்டோ விடர்.

(அ)

க. திருவாதனூர்

இடரான வரக்கை யிருக்க முயலார்
மடவார் மயக்கின் மயங்கார்—கடவுளர்க்கு
ராதனா ராதரியார் நானெனதென் னரமலன்
ஆதனா ரெந்தையடி யார்.

(க)

க0. திருவழந்தூர்

அடியாராய் வாழ்மி னறிவிலாப் பேய்களன்!
செடியார் வினையனைத்துந் தீரு—முடிவில்
செழுந்தூரத் தன்னெனினுஞ் செங்கண்மா லெங்கள்
அழுந்தூரத் தன்னணிய னும்.

(க0)

கக திருச்சிறுபுலியூர்

மூமருவி மேய்த்த வரங்கரெதி ரார்நிற்பார்?
தாமருவி வாணனைத்தே தாள் சாய்த்தநாள்—சேமம்
உறுபுலியூர் வன்றோ லுடையா னுடைந்தான்
சிறுபுலியூ ரெந்தைமேற் சென்று.

(கக)

கஉ. திருச்சேறை

சேன்றுசேன்று செல்வன் செருக்குவார் வாயினொறு
நின்றின்று தூங்குமட றொஞ்சமே!—இன்றமிழக்
கூறைக்குஞ் சோற்றுக்குங் கூறுதே பேராகச்
சேறைக்கு நாயகன்பேர் செப்பு!

(கஉ)

கங. திருத்தலைச்சங்கநாண்மதியம்

செப்புங்கா லாதவனுந் திங்கனும்வா னுந்தரையும்
அப்புங்கா லுங்கன லு மாய்நின்றான்—கைப்பால்
அலைச்சங்க மேந்து மணியரங்கத் தம்மான்
தலைச்சங்க நாண்மதியத் தான்.

(கங)

கச. திருக்குடந்தை

தானே படைத்துலகைத் தானே யளித்துநீ
தானே யழிக்குந் தளர்ச்சியோ—வானில்
திருமகுடந் தைக்கச் சிறுகுறளாய் நீண்ட
பெரும!குடந் தைக்கிடந்தாய்! பேசு.

(கச)

கரு. திருக்கண்டியூர்

பேசவரிற் றென்னரங்கன் பேரெல்லாம் பேசுகவாய்;
கேசவனைக் காண்கவிழி; கேட்ககேசி;—ஈசனார்
உண்டியூர் தோறு முழன்றிரவா மற்றவிர்த்தான்
கண்டியூர் கூப்புகவென் கை.

(கரு)

ககா. திருவிண்ணாகர்

கையு முரையுங் கருத்துமுனக் கேயடிமை
செய்யும் படிநீ திருத்தினாய்—ஐயா!
திருவிண் ணகராளா! சிந்தையிலு மெண்ணென்
பெருவிண் ணகராளும் பேறு.

(ககா)

கௌ. திருக்கண்ணபுரம்

பேறு தரினும் பிறப்பிறப்பு நோய்மூப்பு
வேறு தரினும் விடேன்கண்டாய்—ஏறுநீர்
வண்ணபுரத் தாய்! என் மனம்புகுந்தாய்! வைகுந்தா!
கண்ணபுரத் தாய்! உன் கழல்.

(கௌ)

கஅ. திருவாலி

கழன்றுபோம் வாயுவினைக் கட்டாமற் றீர்த்தம்
உழன்றுபோ யாடாம லுய்த்தேன்—அழன்று
பொருவாலி காலன் பரகாலன் பேரற்றும்
திருவாலி மாயனையே சேர்ந்து.

(கஅ)

கக. திருநாகை

சேர்த்தனகருக் குற்றேவல் செய்திலனென் சிந்தையினீ
ஆர்த்ததற்கோர் கைம்மா றறிகிலென்—பூந்துவரை
மன்னுகை யாழி வலவா! வலம்புரியாய்!
தென்னுகை யாய்! அருளிச் செய்.

(கக)

உ௦. திருநறையூர்

சேய்ம சடையோன் றிசைமுகத்தோன் வானவர்கோன்
சூயமறுத் தின்ன மறியாரே—தூய்ய
மருநறையூர் வண்டுழாய் மாயோன்செய் வாயோன்
திருநறையூர் நின்றான் செயல்.

(உ௦)

உக. திருநந்திபுரவிண்ணகரம்

சேயற்கரிய செய்வோமைச் செய்யாம னெஞ்சே!
மயக்குவா ரைவர் வலியால்—நயக்கலவி
சிந்திபுர விண்ணகர மென்பர்திருச் செங்கண்மால்
நந்திபுர விண்ணகர நாடு.

(உக)

MAHAMAHOPADHYAYA

THE H. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

உஉ. திருவிந்தனார்

நாடுதும்வா! நெஞ்சமே! நாராயணன்பதிகள்
கூடுதும்வா! மெய்யடியார் கூட்டங்கள்—குடுதும்வா!
வீதியிந்த ளத்தகிலின் வீசபுகை வாசமெழும்
ஆதியிந்த னாரா னடி. (உஉ)

உங். திருச்சித்திரகூடம்

அடியா லுலகெல்லா மன்றளந்து கொண்ட
நெடியானைக் கூடுதியே னெஞ்சே!—கொடிதாய்
குத்திரகூடங்கி கொளுந்தாமுன் கோவிந்தன்
சித்திரகூடங்கருதிச் செல். (உங்)

உசு. திருச்சீராமவிண்ணகரம்

செல்லுந் தொறுமுயிர்ப்பின் செல்லு மிருவினையை
வெல்லு முபாயம் விரும்புவீர்!—தொல்லாங்கர்
சீராம விண்ணகரஞ் சேர்மின்! பின் மீளாத
ஊராம விண்ணகர முண்டு. (உசு)

உரு. திருக்கூடலூர்

உண்டுகேட் டுற்றுமோந் துப்பார்க்கு மைவர்க்கே
தொண்டபட லாமோ? உன் றொண்டனென்—விண்டிலங்கும்
ஆடலூர் நேமிமுத லைம்படையாய்! அன்புடையாய்!
கூடலூராய்! இதுனைக் கூறு! (உரு)

உகா. திருக்கண்ணங்குடி

கூறுபுகழ்த் தன்னடிக்கே கூட்டுவனோ? இன்னமென்னை
வேறுபடப் பல்பிறப்பில் வீழ்த்துவனோ?—தேறுகிலென்
எண்ணங் குடியா யிருந்தாளின் றுன்கிடந்தான்
கண்ணங் குடியான் கருத்து. (உகா)

உஎ. திருக்கண்ணமங்கை

கருத்தினால் வாக்கினா னான்மறையுங் காணா
ஒருத்தனை நீ நெஞ்சே! உணரில்—பெருத்தமிழில்
வண்ணமங்கை கண்கால் வனசந் திருவரங்கம்
கண்ணமங்கை யூரென்று காண்.

(உஎ)

உஅ. திருக்கவித்தலம்

காணியு மில்லமுங் கைப்பொருளு மீன்றோரும்
பேணிய வாழ்க்கையும் பேருறவும்—சேணில்
புவித்தலத்தி லின்பமும் பொங்காவ மேறிக்
கவித்தலத்திற் கண்டியில்வோன் கால்.

(உஅ)

உக. திருவெள்ளியங்குடி

கூலனவும் போதாக் கடன்ஞாலத் தேராகற்ற
நூலாவே யன்றி நுவல்வாரார்?—கோலப்
பருவெள்ளி யங்குடியான் பாதகவுண் மாய்த்த
திருவெள்ளி யங்குடியான் சீர்.

(உக)

உ௦. திருமணிமாடக்கோயில்

சீரே தருங்கதியிற் சேருகைக்கு நானுன்னை
நேரே வணங்கினே னெஞ்சே! நீ—பாரில்
அணிமாடக் கோயி லரங்குரார் நான்கூர்
மணிமாடக் கோயில் வணங்கு.

(உ௦)

உக. திருவைதுந்த விண்ணகரம்

வணங்கேன் பிறதெய்வ மாலடி யாரல்லாக்
குணங்கேடர் தங்களுடன் கூடேன்—இணங்கிநின்று
வைகுந்த விண்ணகரம் வாழ்த்துவே னீதன்றோ
வைகுந்த விண்ணகர வாழ்வு.

(உக)

௩௨. திரு அரிமேயன் விண்ணகரம்

வாழு மடியார் மடநெஞ்சே! நம்மளவோ?
தாழுஞ் சடையோன் சதுருத்தேதான்—பாழிக்
கரிமேய விண்ணகரக் காவலோன் கண்டாய்
அரிமேய விண்ணகரத் தார்க்கு.

(௩௨)

௩௩. திருத்தேவனார் தொலை

உர்க்கும் வலம்புரியா வண்டமு மெண்மசையும்
கார்க்கட லும் வெற்புங் கலங்கினவால்—சீர்க்கும்
திருத்தேவ னுர்தொகைமால் செவ்வாய்வைத் தூதத்
தருத்தேவ னுர்தொகையுஞ் சாய்ந்து.

(௩௩)

௩௪. திரு வண்புருடோத்தமம்

தாய்ந்த திருவரங்கந் தணவேங் கடங்குடந்தை
ஏய்ந்த திருமா லிருஞ்சோலை—பூந்தவரை
வண்புருடோத் தமமாம் வானவர்க்கும் வானவனும்
ஒண்புருடோத் தமன்ற னார்.

(௩௪)

௩௫. திருச் செம்பொன்செய்கோயில்

[தலைவி ஆற்றமை மிகுதியால் மடலூரத் துணிதல்]

ஊர்வேண் மடலை யொழிவேன் மடநாணம்
சேர்வேன் கரிய திருமாலேப்—பாரறிய
அம்பொன்செய் கோயி லரங்கனணி நாங்குடர்ச்
செம்பொன்செய் கோயிலினிற் சென்று.

(௩௫)

௩௬. திருத்தேற்றியம்பலம்

சேன்றது காலந் திரைநரைமூப் பானவினி
என்றுகொல்? சாவறியோ மென்னெஞ்சே!—கன்றால்
உருத்தெற்றி யம்பலத்தை யோர்விளவின் வீழ்த்தான்
திருத்தெற்றி யம்பலத்தைச் சேர்!

(௩௬)

ந. எ. திருமணிக் கூடம்

சேராத முன்செய்த தீவினையின் செய்வதுவும்
வாரா நுனிநீ மடநெஞ்சே!—நேராக்
குருமணிக் கூடத்தானைக் கொம்புபறித் தானைத்
திருமணிக் கூடத்தானைச் செட்டி.

(ந. எ.)

ந. அ. திருக்காவனம்பாடி

நெப்பேன் மனிதருக்கென் செஞ்சொற் றமிழ்மலை
கைப்பேன் பிறதெய்வங் காண்பாரை—எப்போதும்
காவனம்பா டித்திருமால் காற்றா மரைதொழுது
நாவனம்பா டித்திரியே னான்.

(ந. அ.)

ந. கூ. திருவெள்ளக்குளம்

நானடிமை செய்யவிடாய் நானானே னெம்பெருமான்
தானடிமை கொள்ளவிடாய் தானானை—ஆனதற்பின்
வெள்ளக் குளத்தே விடாயிருவ ருந்தணிந்தோம்
உள்ளக் குளத்தேனை யொத்து.

(ந. கூ.)

சு. ௦. திருப்பார்த்தன்பள்ளி

ஓத்தமா ரேத்து மொளிவிசும்பும் பாற்கடலும்
லுத்தலத்திற் காண்பரிய வென்னெஞ்சே!—சித்துணர்ந்த
தீர்த்தன்பள் ளிககிருந்து செப்பவெளி நின்றானைப்
பார்த்தன்பள் ளிக்குட் பணி.

(சு. ௦)

சோழநாட்டுத் திருப்பதிகள் முற்றும்.

பாண்டியதாட்டுத் திருப்பதிகள்-கஅ.

க. திருமாலிருஞ்சோலைமலை

பணிந்தேன் நிருமலைப் பாமாலை தாளில்
அணிந்தேனருட்டஞ்சு மாகத்—துணிந்தேன்
திருமா லிருஞ்சோலை சேர்ந்தே நெனக்கு
வருமா லிருஞ்சோதி வான்.

(சக)

உ. திருக்கோட்டியூர்

வான்பார்க்கும் பைங்கூழ்போல் வாளா வுனதருளே
யான்பார்க்க நீபார்த் திரங்கினும்—தேன்பார்ப்பின்
ஒசைத் திருக்கோட்டி யூரானே! இன்னமுமென்
ஆசைத் திருக்கோட்டி யான்.

(சஉ)

உ. திருமெய்யம்

[பிரிவாற்றத் தலைவி இரங்கிக் கூறுதல்]

ஆளா யுனக்கன்பா யாசையாய் நாணிலிலாய்
வாளா மனைவியென்று வாழ்வேனைக்—கேளாய்
திருமெய்ய மாயா! சிலகால் வளைத்து
வருமெய்ய மாயா மதன்.

(சங)

சு. திருப்புல்லாணி

மதயானைக் கொள்விடுத்து மாமுதலை கொன்ற
கதையா லிதயங் கரையும்—முதலாய
புல்லாணி மாலே! புறத்தோர் புகழிருப்பு
வல்லாணி யென்செவிக்கு மாறு.

(சச)

ரு. திருத்தண்காலூர்

[தலைவனை பிரிந்த தலைவி வாடைக்கு வநந்தி யிரங்கல்]

மாறுபட வாடையெனும் வன்கால்வந் தென்முலைமேல்
ஊறுபட ஆர்ந்த வுளவெல்லா—மாறத்
திருத்தண்கா லாரான் நிருத்தண் டுழாயின்
மருத்தண்கா லாராதோ வாய்ந்து.

(சரு)

கூ. திருமோகூர்

[அள்ளத்தைத் தூது விடுத்த தலைவி அதனைக் கறித்து]

ஐயுறுதல்]

வாயான் மலர்கோதி வாவிதொறு மேயுமோ?

மேயாம லப்பால் விரையுமோ?—மாயன்

திருமோகூர் வாயன்று சேருமோ? நானே

வருமோ'கூர் வாயன்னம் வாழ்ந்து

(சசு)

எ. திருக்கூடல்

வாழ்விப்பா னெண்ணமோ' வல்வினையி லின்னமென்னை

ஆழ்விப்பா னெண்ணமோ? அஃதறிமேன்—தாழ்விலாப்

பாடலழ கார்புதுவைப் பட்டர்பிரான் கொண்டாடும்

கூடலழ கா! நன் குறிப்பு.

(சஎ)

அ. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்

குறித்தொருவர் கொண்டாடுங் கொள்கைத்தோ' கோதை

நிறத்தபூர் விண்ணெத்தர் நீடு—பிறப்பிலியூர்

தாழ்வில்லி புத்தூரென் றைவர்க்குத் தானிரந்தான்

வாழ்வில்லி புத்தூர் வளம்.

(சஅ)

கூ. திருக்குருகூர்

வளநதழைக்க வுண்டாலென்? வாசமணந் தாலென்?

தெளிந்தகலை கற்றாலென்? சீசீ—குளிர்ந்தபொழில்

தண்குருகூர் வாவிச் சடகோப னூரெங்கள்

வண்குருகூ ரென்றோத வாய்.

(சக)

க0. திருத்தொலைவில்லிமங்கலம்

வாயு மனைவியர்பூ மங்கையர்க ளெம்பிராற்

காயுதங்க ளாழிமுத லைம்படைகள்—தூய

தொலைவில்லி மங்கலமூர் தோள்புருவ மேனி

மலைவில்லி மங்கலந்த வான்.

(இ0)

கக. ஸ்ரீவரமங்கை (வானமாமலை)

வானோர் முதலா மரமளவா வெப்பிறப்பும்
ஆனேற் கவதியிட லாகாதோ?—தேனையும்
புவர மங்கை புலிமங்கை நாயகனே!
சீவர மங்கையர சே!

(ருக)

கஉ. திருப்பேரை

அரைசாகி வையமுழு தாண்டலு மின்பக்
கரைசார மாட்டார்கள் கண்டர்—முறைசாரும்
தென்றிருப்பே ரைப்பதியான் சீர்கெட்டு நாவிவன்
தன்றிருப்பே ரைப்பதியா தார்.

(ருஉ)

கங. ஸ்ரீவைகுந்தம்

[தலைவியின் குளமை உண்ட செவிலி இரங்கல்]

தாருடுத்துத் தூசு தலைக்கணியும் பேதையவன்
நேருடுத்த சிந்தை நிலையறியேன்—போருடுத்த
பாவைகுந்தம் பண்டொசித்தான் பச்சைத் தூய்நாடும்
சீவைகுந்தம் பாடுந் தெளிந்து.

(ருங)

கச. திருப்புகழ்

[தலைவியோடாய்ந்து அறத்தோடுநிற்பல்]

தேளியும் பசும்பொற் சிவறக்காற்று வீச
விளியுந் துயர்போய் விடுமே—எளியேற்
கருளப் புளிங்குழுவா பூச்சுதனைக் கொண்டு
கருளப் புளிங்குணர்தக் கால்.

(ருச)

கரு. திருவரதுணமங்கை

[பாங்கு வேறிவிலக்கிச் செவிலியர்க்கு அறத்தோடுநிற்பல்]

காலமு நோயுங் கருதாத வண்ணமீர்!
வேலன் வெறியை விலக்குமின்கள்!—மாலாம்
வரகுண மங்கையன்றாள் வண்டுழாய் மேலே
தரகுண மங்கை தனக்கு.

(ருரு)

கக. திருக்குளந்தை

தனக்குடலம் வேறான தன்மை யுணரான்
மனக்கவலை தீர்ந்தாய் மார்ட்டான்—நினைக்கில்
திருக்குளந்தை யாருரைத்த சீர்க்கிதை பாடும்
திருக்குளந்தை யாமலிருத் தால்.

(௩௬)

கௌ. திருக்குறுங்குடி

தூலத் திழி தலத்துச் சண்டான மாறாலும்
மேலத் தவரதனின் மேன்மைத்தே—கோலக்
குறுக்குடிவாழ் மாயன் குரைகழற்கா ளாகப்
பெருக்குடியாய் வாழ்வார் பிறப்பு.

(௩௭)

கடி. திருக்கோளூர்

பிறப்பற்று மூப்புப் பினியற்று நாளும்
தூரப்பற்று வாழ் விருப்பீர்!—புறப்பற்றுத்
தன் னுக்கோள் ஊராவிற் றுமோ தரன்பள்ளி
மகாள்ளுக்கோ ளுமருவுங் கோள்!

(௩௮)

பாண்டியநாட்டுத் திருப்பதிகள் முற்றும்

மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள் - க௩

க. திருவனந்தபுரம்

கோளார் பொறிமைந்துங் குன்றியுட லம்பழுத்து
மாளாமு னெஞ்சே! வணங்குதியால்—கோளார்
சினந்தபுரஞ் சுட்டான் றிசைமுகத்தான் போற்றும்
அனந்தபுரஞ் சேர்ந்தா னடி.

(௩௯)

உ. திருவண்பரிசாரம்

[பிரிவாழ்ந்து வருந்துந் தலைவியின் நிலை கண்ட
சேவிலி இரங்கல்]

அடியுங் குளிர்தா ளறிவுங் குலைந்தாள்
முடிகின் றுண் மூச்சடங்கு முன்னே—கடிதோடிப்
பெண்பரிசா ரங்குப் பிறப்பித்து மீளுவார்
வண்பரிசா ரங்கிடந்த மாற்கு.

(சு 0)

ங. திருக்காட்கரை

மரிர்க்கமுந் தாந்தாம் வழிபடுந் தெய்வமும்
ஏற்க வுரைப்பார்சொ லெண்ணதே—தோற்றரம்பை
நாட்கரையா முன்னமே நன்னெஞ்சே! நாரணனும்
காட்கரையாற் காளாகாய்! காண்.

(சு ௧)

சு. திருமுழிக்குளம்

காண்கின்ற வைம்பூதங் கட்டு மிருசுடர்க்கும்
சேண்கலந்த விந்திரற்குந் தேவர்க்கும்—மாண்கரிய
பாழிக் களத்தாற்கும் பங்கயத்து நான் முகற்கு
மூழிக் களத்தான் முதல்.

(சு ௨)

ரு. திருப்புலியூர்

[தலைவி தோழியர்க்கு அறத்தொடுநிற்பல்]

முதல்வண்ண மாமே முலைவண்ண முன்னே
விதிவண்ண நீங்கி விடுமே—சுதரத்
திருப்புலியூர் நின்ருன் றிருத்தண் டோயின்
மருப்புலியூர் தென்றல் வரின்.

(சு ௩)

கூ. திருச்சேங்குன்றூர்

வரவேண்டுங் கண்டாய் மதிகலங்கி விக்குள்
பொரவே யுயிர்மாயும் போழ்து—பரமேட்டி!
செங்குன் றூர் மாலே! சிறைப்பறவை மேற்கனகப்
பைங்குன் றூர் கார்போற் பறந்து.

(சு ௪)

எ. திருநாவாய்

பறந்து திரிதரினும் பாவியே னுள்ளம்
மறந்தும் பிரிதறிய மாட்டா—சிறந்த
திருநாவாய் வாழ்கின்ற தேவனையல் லாவென்
ஒருநாவாய் வாழ்த்தா துகந்து.

(சுஅ)

அ. திருவல்லவாழ்

உகந்தார்க்கெஞ் ஞான்று முளறு யுகவா
திகந்தார்க்கெஞ் ஞான்று மிலனாய்த்—திகழ்த்திட்
டருவல்ல வாழருவ மல்லவென நின்றான்
திருவல்ல வாழுறையுந் தே.

(சுஅ)

கூ. திருவண்ணாமலை

தேவு முலகு முயிருந் திரிந்துநிற்கும்
பரவும் படைத்த விறைகண்டிர்—பூவில்
திருவண்ணாமலை நிறுறையுந் தேவாதி தேவன்
மருவண்ணாமலை நிறுறையுந் தேவால்.

(சுஅ)

கூ. திருவாட்டாறு

மாலே முடி நீத்து மலர்ப்பொன் னடிநோவப்
பாலேவன நீபுகுந்தாய் பண்டென்று—சாலவான்
கேட்டாற் றுயிலேன்காண் கேசவனே! பாம்பணமேல்
வாட்டாற்றுக் கண்டியில்கொள் வாய்.

(சுஅ)

கக. திருவிந்நுவக்கோடு

வாய்த்த கருமயினி மற்றில்லை நெஞ்சமே!
தோய்த்த தயிர்வெண்ணெய் தொட்டுண்ட—கூத்தன்
திருவிந்நுவக்கோடு சேர்ந்தாற் பிறவித்
கருவிந்நுவக்கோடு காண்.

(சுஅ)

சுஉ. திருக்கடித்தாபாய்:

கூண விரும்பமெண்கண் கையுந் தொழுவிரும்பும்
பூண விரும்பமென்றன் புன் றுலையான்—வாணன்
கிருக்கடித்தா னத்தான் றிகிரியான் றண்டான்
கிருக்கடித்தா னத்தானைச் சென்று.

(எ)

சுங். திருவாழ்வானை

சென்று புனன்மூழ்கிச் செய்தவங்கள் செய்தாலும்
வென்றுபுலனைந்தடக்கி விட்டாலும்—இன்றமழால்
மாறன் விளைத்த மறையோதார்க் கில்லையே
ஆறன் விளைத்திருமா லன்பு.

(எக)

மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள் முற்றும்.

நதிநாட்டுத் திருப்பதிகள் - உ.

அ. திருவார்த்தாபாய்

அன்பணிந்த சிந்தையரா யாய்த் தமவந்தாவி
முன்பணிந்து நீமெய்க்கு மூர்த்தியமே—என்பா
எமையிற் திரபுரத்தார்க் கின்றொண்ட ராரூர்
தமையிற் திரபுரத்தார் தாம்.

(எஉ)

உ. திருக்கோவலூர்

தாமரையா ஞாயியாய்த் தாவரங்க ளீரான
சேம வுயிருஞ் செகமனைத்தும்—பூமடந்தைக்
காங்கோவ லாயுதன்பின் னாக வவதரித்த
பூங்கோவ லாயன் பொருள்.

(எங்)

நநாட்டுத் திருப்பதிகள் முற்றும்.

தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதிகள் - 22.

க. திருக்கச்சி - அத்திச்சி

பொருளாசை மண்ணாசை புத்தழலார் போகத்
திருளாசை சிந்தித் திராசை—அருளாளன்
கச்சித் திருப்பதியா மச்சிழர்க் கண்ணன்றான்
சச்சித் திருப்பதியா மெனறு.

(எசு)

உ. திருப்பட்டியங்கம்

என்றுத் தாயரும்கு மேடைகான்! சீங்காரங்
கன்றுபொற மூளவிக் களிச்சிரீர்—அன்றுநடம்
மூட்ட புயங்கத் திருசரண மேசரணென்
மட்டபுயங்கத் தார்க்கா ளாய்.

(எடு)

ங. திருத்தல்கா

பிரபது நூற்றாய தலைவி தலைமான் பக்கல் தனக்கு உள்ள
அன்புறுதியைத் தோழிக்குக் கூறுதல்]

பூப்பட்டே னோம்பொறியா லாசைப்பட்டேனறியும்
கோட்பட்ட நாணங் குறைபட்டேன்—சேட்பட்ட
வண்காவை வண்டிவரை வைத்த விளக்கொளிக்குத்
தண்காவைச் சேர்ந்தான நனக்கு.

(எசு)

ச. திருவேளுக்கை

நனக்குரிய ஞாயமைந்த தானவர்கோன் கெட்டான்
உனக்குரிய ஞாயமைந்த னுயந்தான்—வினைக்குங்கால்
வேளுக்கை யாளரியே! வேறுதவி யுண்டோ? உன்
தாளுக்கா ளாகாத வர்க்கு.

(எஎ)

ரு. திருப்பர்டகம்

நவம்புரிந்த சேசனரைச் சந்திரா தித்தன்
சிவன்பிரம னிந்திராச செய்கை—உவந்து
திருப்பா டகமருவுஞ் செவகண்மா நன்மாள்
பிருப்பா டகவுரை யாவே.

(எஅ)

கா. திருநீரகம்

ஆலத் திலைசேர்ந் தழியுலகை யுட்புகுந்த
காலத்தி லெல்வகைக் காட்டினாய்—ஞாலத்துள்
நீரகத்தாய்! நின்னடியே னெஞ்சுகத்தாய்! நீண்மறையின்
வோகத்தாய்! வேதியர்க்கு மீண்டு. (எக)

எ. திருநிலாத் திங்கட்டுண்டம்

நீண்டுத் தெளியார்கண் மேதினியோர் நின்னடிப்பூப்
பாண்டரங்க மாடி படர்ச்சடைமேல்—திண்டிக்
கலாத்திங்கட் டுண்டத்தின மீதிருப்பக் கண்டு
நிலாத்திங்கட் டுண்டத் தானே! (அ.)

அ. திருவூரகம்

நேசத்தா லன்றுலகை நீர்வார்க்க வைத்தனந்த
வாசத்தா னென்றிலேமேல் வைத்திலையேல்—நாசத்தால்
பாரகத்து னன்றிநான் பாழ்நாகில் வீழ்ந்தென்கொல்
ஊரகத்து ணின்றாய்! உரை. (ஆக)

கா. திருவெஃகா

உரைகலந்த னூலெல்லா மேரதி யுணர்ந்தாலும்
பிரைகலந்த பால்பேரற் பிறிதாம்—தரையில்
திருவெஃகா மாயனுக்கே சீருறவாந் தங்கள்
உருவெஃகா வுள்ளத்தி னோர்க்கு. (அ.)

க0. திருக்கோரகம்

ஞாதார் கல்வி யுடையேங் குலமுடையேம்
ஆர தனமுடையேம் யாமென்று—சீராயன்
பூங்கா ரகங்காணப் போதுவார் தாடலேமேல்
தாங்கா ரகங்காரத் தால். (அக)

கக. திருக்கார்வானம்

நாலேலோ வென்றாய்ச்சி தாலாட்டித் தன்முலைப்பா
லாலேயெவ் வாறுபசி யாற்றினன்? முன்—மாலே! புங்
கார்வானத் துள்ளாய்! கடலோடும் வெற்போடும்
பார்வான முண்டாய்! நீ பண்டு.

(அச)

கஉ. திருக்கள்ளனூர்

பண்டேயுன் றொண்டாம் பழவுயிரை யென்னதென்று
கொண்டேனைக் கள்வனென்று கூறாதே—மண்டலத்தோர்
புள்வாய் பிறந்த புயலே! உனைக்கச்சிக்
கள்வாவென் றொதுவதென் கண்டு?

(அடு)

கங. திருப்பவளவண்ணம்

குண்டறிந்துங் கேட்டறிந்துந் தொட்டறிந்துங் காதலால்
உண்டறிந்து மோந்தறிந்து முய்யேனே—பண்டைத்
தவளவண்ண! கார்வண்ண! காமவண்ண! கச்சிப்
பவளவண்ண! நின்றொற் பதம்.

(அசு)

கச. திருபரமேசுக் காலிண்ணகரம்

பதத்தமிழாற் றன்னையே பாடுவித்தென் னைத்தன்
பதத்தடியார்க் கேயாட் படுத்தான்—இதத்த
பரமேச் சுரவிண் ணகரான் பலவான்
வரவேச் சுரலணைந்த மால்.

(அஎ)

கரு. திருப்புட்துழி

மால்வே ழமுமரவு மாயையும்வெற் புங்கடலு
மேல்வீழ் படையும் விடமும்போய்ப்—பாலன்
நெருப்புட் குழிஞளிர நின்றதுங்கேட் டோதார்
திருப்புட் குழியமலன் சீர்.

(அஅ)

ககா. திருநின்றவூர்

[தலைவி தோழியர்க்கு அறத்தோடுநிற்பாள்]

கீரறிந்து தோழியீர்! சென்று கொணர்ந்தெனக்குப்
 போர முலைமுகட்டிற் புட்டுமிறோ!—நேரவுணர்
 பொன்றவூர் புட்கழுத்திற் பொனைமாணக்கத்தை
 நின்றவூர் நத்திலத்தை நீர்.

(கா)

ககா. திருவெவ்வூர்

நீர்மைகெட வைதாரு நின்னோ டெதிர்த்தாரும்
 சீர்மைபெற நன்னடிக்கீழ்ச் செர்கையினால்—சீர்மை மயலா
 வெவ்வுளத்த னேன்செய் மிகையைப் பொறுத்தருள்
 எவ்வுளத்த னே! நீயிரங்கு.

(கா)

ககா. திருநீர்மலை

அரங்கு முயிரனைத்து மின்னருளாற் காப்பான்
 அரங்க னொருவனுமே யாதல்—அரங்களால்
 பேர்மலைவான் வந்த புகழவாணன் காட்டினான்
 நீர்மலைவா முந்நையெதிர் நன்று.

(கா)

ககா. திருவிடவெந்தை

நன்று திரியும் பிறவியெல்லா நேர்வித்துக்
 கொன்று திரியுங் கொடுவினையார்—நுன்று
 வெருவிடவெந் தைக்கே விழுமியதொண்டானேன்
 திருவிடவெந் தைக்கே செற்றது.

(கா)

உரு. திருக்கடவம்மலை

செறிந்த பண்பறித்துத் திண்களிறறைச் சாடி
 முறிந்தவிழப் பாசுனையு மேதி—எறிந்து
 தருக்கடமைல் லைக்குமைத்தான் றஞ்சமென்று நெஞ்சே!
 திருக்கடன்மல் லைக்குட் டிரி!

(கா)

உக. திருவல்லிக்கேணி

திரிந்தழலுஞ் சிந்தைதனைச் செவ்வே நிறுத்துப்
புரிந்து புகழ்மின்! புசன்றால்—மருந்தாம்
கருவல்லிக் கேணியா மாக்கதிக்குக் கண்ணன்
திருவல்லிக் கேணியான் சீர்.

(கச)

உஉ. திருகீருடிகை

சீரருளா னம்மைத் திருத்திரா முன்னறியாக
கூறியுந் தத்திமை கொண்டதற்கே—நேரே
ஒருகடிகை யம்மனமே! உள்நுகிலாய் முத்தி
தருகடிகை மாயவனைத் தான்.

(கரு)

தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதிகள் முற்றும்.

வடநாட்டித் திருப்பதிகள் - கஉ.

க. திருவேங்கடம் (திருப்பதி)

நானே சரணமுமாய்த் தானே பலமுமாய்த்
தானே குறைமுடிக்குந் தனமையான்—தேனெய்
திருவேங் கடந்தொழுதெந் தீயவியு திக்குள்
மருவேங் கடந்தனெய்வ வாழ்வு.

(கசு)

உ. திருச்சிங்கவேள்துளறம் (அகோபிலம்)

வாழ்குமான் மேற்கனக வஞ்சகன்மே லோர்முகத்தே
குழ்கருணை யும்முனிவுந் தோன்றியவால்—கேழ்கினரும்
அங்கவேள் குன்ற வழல்சரபத் தைப்பிளந்த
சிங்கவேள் குன்றத்தி னூர்க்கு.

(கசு)

௩. திருவயோத்தி

ஆர்க்குமிது நன்றுதி தானு நெஞ்சே!க்
பார்க்கும் பலகலையும் பன்னுதே—சீர்க்கும்
திருவையோத் திப்புயலச் சீரியமெய்ஞ் ஞானத்
துருவையோத் திற்பொருளை யோர்.

(௧௮)

௪. திருநாமிசாரணியம்

ஓற்றிவு மில்லாத வென்போல்வார்க் குய்மலரம்
பேற்றிவுண் டேனும் பிறர்க்கரிது—பாராயி
நைம்மிசா ரண்ணியத்து நாதரடி யாரோடும
இம்மிசார் வுண்டாயி னால்.

(௧௯)

௫ திருநிகாஸகிராமம்

உண்டா முறைமை யுணர்ந்தடிமைப் பேர்புண்டேன்
பண்டாங் குடிசுலத்தாற் பன்மத்தால்—காண்டாட்டால்
ஆளக் கிராமத்தா லல்லற்பேர் பூணுமல்
சாளக் கிராமத்தார் தாட்டு.

(௨௦)

௬. திருவநியாச்சிராமம்

தூட்கடிமை யென்று தமையுணரர்க் கெட்டெழுத்துப்
கேட்கவெளி யிட்டருளுங் கேசவனை—வேட்கையொடு
போவதரி தானுலும் போய்த்தொழுவுவா நெஞ்சமே!
மாவதரி யாச்சிரமத் து.

(௨௧)

௭. திருக்கங்கைக்கரைக்கண்டம்

மத்தாற் கடல்கடைந்து வாடுறார் கமுதளித்த
அத்தா! எனக்குண் னடிப்போதில்—புத்தமுதைக்
கங்கைக் கரைசேருங் கண்டத்தாய்! புண்டரிக
மங்கைக் கரைசே! வழங்கு.

(௨௨)

அ. திருப்பிருதி

வழங்கு முயிரனைத்தும் வாரிவாய்ப் பெய்து
விழுங்குவ் கவந்தன் விற்றேரூட்—கிழங்கைப்
பொருப்பிருதிக் குங்கிடந்தாற் போற்றுணித்து வீழ்த்தான்
திருப்பிருதிக் கென்னெஞ்சே! செல். (க௦௩)

கா. திருவடமதுரை

சேல்வ முயிருடம்பு சேர வுரித்தாங்கி
வல்வினையி னீங்குமினே மாந்தார்காள்!—தொல்லை
வடமதுரை யான்கழலே வாய்த்ததஞ்ச மென்று
திடமதுரை செய்தான் றிறத்து. (க௦௪)

க௦. திருந்துவாரை

கிறந்திறமாத் தாந்துய்க்குந் தீஞ்சுவையை நாடி
அறந்திறம்பிப் பாதகரோ ரைவா—நறுந்துளவ
மாதுவரை யோனே! மனந்துணையாக் கொண்டென்னைக்
காதுவரை யோ!மெய் கலந்து. (க௦௫)

கக. திருவாய்ப்பாடி (கோகுலம்)

கலந்தமர ரோடுங் கலைகண்டா ரோடும்
பொலிந்துதிரு நாட்டிருக்கப் போவீர்!—மலிந்தபுகழ்
அண்டராய்ப் பாடி யமலாடி யாரடியார்
தொண்டராய்ப் பாடித் தொழும். (க௦௬)

கஉ. திருப்பாற்கடல்

தொழும்பாய நானல்ல சூதறிந்து கொண்டேன்
செழும்பா யலைமுத்தஞ் சிந்தி—முழங்கும்
கிருப்பாற் கடலான்றாள் சேர்ந்தா ரடிசேர்ந்
கிருப்பாற் கடலா மிடர். (க௦௭)

வடநாட்டுத் திருப்பதிகள் முற்றும்.

திருநாட்டுத் திருப்பதி-க

திருவைகுந்தம் பாம்பதம்

ஒடருடையேன் சொல்ல வெளிதோ பிரமன்
அடரும்வீடை யோற்கு மரிதே—தொடரும்
கருவைகுந் தம்பிறவிக் கட்டறுத்து மீளாத்
திருவைகுந் தம்பெறுவார் சீர்.

(க)

திருநாட்டுத் திருப்பதி முற்றம்.

மண்ணி லாங்கமுதல் வைகுந்த நாடளவும்
எண்ணு திருப்பதிநூற் றெட்டினையும—நண்ணுவார்
கற்பார் துதிப்பார் கருதுவார் கேட்டிருப்பார்
பொற்பாத மென்றலையேற்பு.

பதின்ம ருரைத்த பதியொருநூற் றெட்டும்
துதிசெய்ய வந்தாதி சொன்னான்—அதிக
குணவாள பட்டரிரு கோகணகத் தாளசீசர்
மணவாள தாசன் வகுத்து.

நூற்றெட்டுத் திருப்பதி யந்தாதி

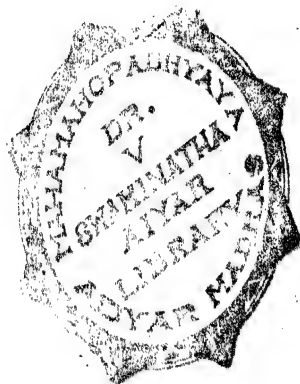
முற்றிற்று.

அழகிய மணவாளதாசர் திருவடிகளே சரணம்.

188

திருவேங்கடத்தந்தாதி

தருவேங்கடத்தந்தாதி

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ராமஜயம்

திருவேங்கடத்தந்தாதி

சிறப்புப் பாயிரம்

கட்டளைக் கலித்துறை

இக்கரை யந்திரத் துட்பட்ட தென்ன விருவினையுள்
பக்கரை மாநொடி யுந்தர் யாதுழல் புன்பிறப்பாம
எக்கரை நீக்கிப் படித்தாரை யந்த விருவிரைசக்
கக்கரை செர்க்கு மணவாள தாச னருங்கவியே.

காப்பு

நல்லவர் தாதி திருவேங் கடலற்கு நான்வள்ளமபச்
சொல்லவர் தாதின் உழுபொருட் சொர்வறச் சொர்வத்தருள்
பல்லவர் தாதிசை வண்டார் குருகைப் பாசமயம்
மெல்லவர் தாதி மறைதமிழார்செய்த வித்தகனே.

நூல்

திருவேங் கடத்து நிலபெற்று நின்றன சிற்றன்னையால்
தருவேங் கடத்துத் தரைமே னடந்தன தாழ்பிறப்பின்
உருவேங் கடத்துக் குளந்தே யிருந்தன வுற்றழைக்க
உருவேங் கடத்தும்பி யஞ்சுவெண் ரோடின மால்கழலே.

(க)

மலை மதிக்குஞ்சி மீசனும் போதனும் வாசவனும்
தூலை மதிக்கு முனியருந் தேவரு நோக்கியந்தி
கூலை மதிக்குள்வைத் தேத்தந் திருமலை கைம்மலயால்
வேலை மதிக்கும் பெருமா னுறைதிரு வேங்கடமே. (உ)

வேங்கட மலை யவியா மதிவிளக் கேற்றியங்கம்
ஆங்கட மாலைய மாக்கிவைத் தோமவன் சேவடிக்கே
திங்கட மலைக் கவிபுனைந் தோமிதிற் சீரியதே
யாங்கட மலை யிராவத மேறி யிருக்குமதே. (உ)

இருக்கா ரணஞ்சொல்லு மெப்பொரு ளின்பமு மெப்பொருட்கும்
கருக்கா ரணமுநற் றயுநற் றந்தையுங் கஞ்சச்செல்வப்
பெருக்கா ரணங்கின் றலைவனு மாகிப் பெருந்தெய்வமும்
மருக்கா ரணவும் பொழிவ்வுட வேங்கட மாயவனே. (ச)

மாயவன் கண்ணன் மணிவண்ணன் சேசவன் மண்ணும்கண்ணும்
தூயவன் கண்ணன் கமலமொப் பான்சரத் தாலில்வகைத்
திடவன் கண்ணன் சிரமறுத் தான்றிரு வேங்கடத்துத்
தூயவன் கண்ணன் புடையார்க்கு வைகுந்தந் தூரமன்றே. (ரு)

தூர விரும்புண் டரிக்குமிக் காயத்தைச் சூழ்பிணிகாள்!
நேர விரும்புண் டார்க்கருள் வானெடு வேங்கடத்தான்
சூர விரும்புண்ட ரீகப்பொற் பாதங்க ளென்னுயிரைத்
தூர விரும்புண்ட நீராக்கு மாறுள்ளஞ் சேர்ந்தனவே. (சு)

சேர்ந்து கவிக்கும் முடிகவித் தாய்! சிறி யேனியதயம்
சார்ந்து கவிக்கும் வரமளித் தாய்! கொண்ட றண்டலைமேல்
ஊர்ந்து கவிக்கும் வடமலை யாய்! பஞ் சொழுக்கியபால்
வார்ந்து கவிக்கும் பொழுதிலஞ் சேலென்று வந்தருளே. (எ)

வந்திக்க வந்தனை கொள்ளென்று கந்தனு மாதவரும்
 சிந்திக்க வந்தனை வேங்கட நாத!பல் சீவன்றின்னும்
 உத்திக் கவந்தனைச் செற்றாய்! உனக்குரித் தாயபின்னும்
 புத்திக் கவந்தனைச் செய்தைவர் வேட்கை பொருமென்னையே! (அ)

[தலைவனைப் பிரிந்து வருந்தி மாலுப்பொழுதுக்கும் அன்றிப்
 தூலுக்கும் ஆற்றாத தலைவிக்குத் தோழி இரங்கல்]

பொருதாந் கத்தும் வடத்து மனந்த புரத்தமன்பர்
 கருதாந் கத்துந் துயில்வேங் கடவ! கண் பார்த்தருள்வாய்!
 நிருதாந் கத்து நிறம்போல் வருமந்தி நோத்தன்றில்
 ஒருதாந் கத்தும் பொழுதும் பொருளென் னொருவல்லியே. (ஆ)

[தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி கடலோடு புலம்பல்]

ஒருமா தவனி யொருமாது செல்வ் யுடனுறைய
 வருமா தவனின் மகுடமவில் வீச வுடமலைமேல்
 கருமா தவன்கண்ண னின்பாற் றிருநெடுங் கண்வளர்கைக்
 கருமா தவமென்ன செய்தாய்' பணியெனக் கம்புதியே! (க)

அம்பரந் தாமரை பூத்தலாந் தன்ன வவயவரை
 அம்பரந் தாமரை யஞ்சன வெற்பரை யாடகமாம்
 அம்பரந் தாமரை சூழ்ந்தாரை வாழ்த்தில் ரைம்புலனும்
 அம்பரந் தாமரை போற்றிரி வாரை யகனெஞ்சமே! (கக)

[தலைவி தோழியர்க்கு அறத்தோடுநிற்பல்]

நெஞ்சகந் தத்தை யுமக்குரைத் தேனிற்பை நீடிவொன்
 மஞ்சகந் தத்தை விளக்குமென் னுசைய தாமிதழ்சொல்
 கிஞ்சகந் தத்தை யினையீர்! இங்கென்னைக் கெடாதுவிடும்!
 விஞ்சகந் தத்தை விளைக்குந் தழாயண்ணல் வேங்கடத்தே. (கக்)

வேங்கடத் தாரையு மீடேற்ற நின்றருள் வித்தகரைத்
திங்கடத் தாரைப் புனைந்தேத்தி லீர்சிறி யீர்! பிறவி
தாங்கடத் தாரைக் கடத்தும்! என் றேத்துதிர் தாழ்சயத்துள்
ஆங்கடத் தாரை விலங்குமன் றோசொல்லிற் றைய மஹே. (க௩)

ஐயா! துவந்தனை நாயேனை யஞ்சன வெற்ப! என்றும்
கையா துவந்தனை நின்னையல் லாற்கண் ணுதன்முதலோர்
பொய்யா துவந்தனை யார்முகங் காட்டினும் பேரற்றியுரை
செய்யா துவந்தனை பண்ணுது வாக்குமென் சென்னியுமே. (க௪)

[தலைபனைப் பிரிந்த தலைவியின் ஆறுமை கண்ட
சேவிலித்தாய் இரங்கல்]

சென்னி யிலங்கை குவிக்கு முயிர்க்குந் தினைக்குநின்னை
உன்னி யிலங்கையிற் கண்ணுநங் கானாயர் வீடணனை
மன்னி யிலங்கையில் வாழ்கென்ற வேங்கட வாண! மற்றோர்
கன்னி யிலங்கைக்கி னின்பேர் கருணைக் கடலல்லவே. (க௫)

கடமா மலையின் மருப்பொசித் தாய்க்குக் கவிநடத்தத்
தடமா மலைவற்ற வாளிதொட் டாய்க்கென் றளிநெஞ்சமே!
வடமா மலையுந் திருப்பாற் கடலும்வை குந்தமுற்போல்
இடமா மலைவற்று நின் னுங் கிடந்து மிருப்பதற்கே. (க௬)

புருப்பத னந்தனி லெண்ணலில் வைகுந்தத் தென்பர்வெள்ளிப்
பருப்பத னந்தண் மலரோ னறிகிலர் பாரளந்த
திருப்பத னந்தன் மதலைநிற் குந்திரு வேங்கடமென்
பொருப்பத னந்தற விர்த்துயிர் கான்! தொழப் போதுமினே! (க௭)

போதார விந்த வரையும் புகாவண்ட புற்புத்ததின்
போதார விந்த வினை தீர்க்க வேண்டுமெவின் மண்ணுக்கெல்லாம்
ஆதார! இந்தளந் தேன்பாடும் வேங்கடத் தப்ப! நிற்பொற்
பாதார விந்தமல் லாலடி யேற்கொரு பற்றில்லையே. (க௮)

[தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் வருத்தங் கண்டு ஆற்றாளான

தோழி கந்திரனை நோக்கி இரங்கிக் கூறல்]

பற்றி யிராமற் கலைபோய் வெளுத்தடல் பாநியிரா
வற்றி யிராப்பக னின்கண் பனிமல்கி மாசடைந்து
நின்றி யிராக மொழிச்சிசையப் போனெடு வேங்கடத்துள்
கெற்றி யிராமனை வேட்டாய்கொல் நீயுஞ்சொல் வெண்மதியே! (1)

மதியா தவன்கதிர் மின்மினி போலொளிர் வைகுந்தந்தா
மதியா தவன்றா வாழ்ந்திருப் பீர்வட வேங்கடவன்
மதியா தவன்கடத் துட்டயிர் வாய்வைத்த மாயப்பிரான்
மதியா தவனுரங் கீண்டான் கழல்சென்னி வைத்திருமே! (20)

இருபது மந்தரத் தோளு மிலங்கைக் கிறைவன்சென்னி
ஒருபது மந்தரத் தேயறுத் தோனப்ப ணுந்திமுன்னுள்
தருபது மந்தர வந்தன நான்முகன் றுன்முதலா
வருபது மந்தர மொத்தபல் சீவனும் வையமுமே. (146)

வைய மடங்கலு மோர்துகள் வாரி யொருதிவலை
செய்ய மடங்கல் சிறுபொறி மாருதஞ் சிற்றயிர்ப்பு
துய்ய மடங்கலி லாகாயந் தான்விரற் றேன்றும்வெளி
வெய்ய மடங்கல் வடிவான வேங்கட வேதியற்கே. (147)

வேதா வடமலை வெங்காலன் கையில் விடுவித்தென்னை
மாதா வடமலை கொங்கையுண் னாதருள்! மண்ணெந்த
பாதா! வடமலை மேற்றயின் றாய்கடற் பார்மகட்கு
நாதா! வடமலை யாய்! ஆலர் மேன்மங்கை நாயகனே! (148)

நாயக ராத்திரி யுஞ்சில தேவர்க்கு நாணிலகொல்?
தூயக ராத்திரி மூலமெ னாமுனந் துத்திப்பணிப்
பாயக ராத்திரி மேனியம் மாண்பைம்பொன் வேங்கடவன்
நீயக ராத்திரி சக்கரத் தாற்கொன்ற சீர்கண்டுமே. (149)

கூண்டற னந்தரங் காலெரி நீர்வையங் காத்தவைமீண்
கூண்டவ னந்தரங் கத்துறை வாணுயர் தந்தைதமர்
விண்டவ னந்தர மேலவன் வேங்கட மாஸடிமை
கொண்டவ னந்தரத் தும்பேர் நினைக்கவுங் கூற்றஞ்சமே. (உரு)

அஞ்சக் கரவட மூலத்தன் போத னறிவரிய
செஞ்சக் கரவட வேங்கட நாதனைத் தேசத்துள்ளீர்!
நெஞ்சக் கரவட நீக்கியின் நேதொழு நீண்மறவி
துஞ்சக் கரவடம் வீசுமக் காலந் தொழற்கரிதே. (உசு)

தொழும்பா லமரர் தொழும்வேங் கடவன் சுடர்நயனக்
கொழும்பா லனையொரு கூறுடை யானந்த கோபனில்லத்
தழும்பால னாகிய காலத்துப் பேய்ச்சிய ருத்துநஞ்சைச்
செழும்பா லமுதென் றுவந்தாற்கென் பாடல் சிறக்குமன்றே? (உ)

சிறக்கும் பதந்தரு வார்திரு வேங்கடச் செல்வர்செய்ய
கிறக்கும் பதந்தொழு துய்யவெண் ணீர்நெறி யிற்பிழைத்து
மறக்கும் பதந்தியுஞ் சேலு மசணமும் வண்டினமும்
பறக்கும் பதங்கமும் பேரிலைவ ராற்கெடும் பாதகரே! (உஅ)

பாதம ராவுறை பாதானத் தூடு பகிரண்டத்துப்
போதம ராயிரம் பொன்முடி யோங்கப் பொலிந்துநின்றாய்!
நீதம ராணவர்க் கெய்வாறு வேங்கட நின்றறளும்
நாதம ராமர மெய்தாய்!முன் கோவ னடந்ததுவே. (உக)

நடைக்கலங் கார மடவார் விழிக்கு நகைக்குச்செவ்வாய்க்
கிடைக்கலங் கார முலைக்கிச்சை யான விவனென்றெண்ணிப்
படைக்கலங் காணத் துரந்தே நமன்றமர் பற்றுமன்றைக்
கடைக்கலங் காணப்ப னே!யலர் மேன்மங்கை யங்கத்தேன!(உ௦)

அங்க மலைக்கும் வினைய லலமர வோவுனக்கும்
அங்க மலைக்கு மடிமைப்பட்டேனா வானபரி
அங்க! மலைக்குடையாய்! அக்க ராவுட னன்றமர்செய்
அங்க மலைக்குமுன் னின்றருள் வேங்கடத் தற்புதனே! (௩.௧)

சிற்பா தத்து மடவார் கலவியு மாங்கவர்கள்
நற்பா தத்து நடிப்பதும் பாடலு நச்சிநற்பார்
நற்பா தத்துக் கதிர்தோயும் வேங்கட நின்றருளுந்
சிற்பா தத்துவன் றுளடைந்தேன்முத்தி சித்திக்கவே. (௩.௨)

சித்திக்கு வித்தது வோவிது வோவென்று தேடிப்பொய்ந்தால்
கத்திக்கு வித்தபல் புத்தகத் தீர்! கட கிரைக்கவம்மின்!
அத்திக்கு வித்தனை யுமுமுண்ட வேங்கடத் தச்சுதனே
முத்திக்கு வித்தக னென்றே சுருதி முறையிடுமே. (௩.௩)

முறையிடத் தேச மிலங்கைசெந் றுன்முது வேங்கடத்துள்
இறையிடத் தேசங் குடையா னினியெண்ணை யாண்டிலனேல்
தறையிடத் தேயுழ லெல்லாப் பிறவி தமக்குமள
வுறையிடத் தேய்ந்திடு மிவ்வந்தி வானத் துடுக்குலமே. (௩.௪)

உடுக்கு முடைக்கு முணவுக்கு மேயுழல் வீர்! இனிநீர்
எடுக்கு முடைக்குரம் பைக்கென்செய் வீர்! இழி மும்மதமு
மிடுக்கு முடைக்குஞ் சரந்தொட்ட வேங்கட வெற்பாண்ட
அடுக்கு முடைக்கு மவாடி காண்மின்! அனைவருமே. (௩.௫)

பருமஞ் சனவ னொருவனை யேயுன்னி வாழ்த்துந் தொண்டர்!
சருமஞ் சனனங் களைந்துய்ப வேண்டிற் கருதிற்பெல்லாம்
தருமஞ் சனவெற்பன் றுட்டை மரையைச் சதுமுகத்தோன்
திருமஞ் சனஞ்செய் புனல்காணு மீசன் சிரம்வைத்ததே. (௩.௬)

சீரந்தடி வானிவ னோவென் றயன்வெய்ய தீயசொல்லக்
கரந்தடி வான் றிலை கவ்வப்பித் தேறலிற் கண்ணுதலோன்
ஞீரந்தடி வீழத் துயர் தீர்த்த வேங்கடத் தெந்தைகண்டர்
புரந்தடி யேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழ்வைக்கும் புண்ணியனே!()

புண்ணியங் காமம் பொருள்வீடு பூதலத் தேர்க்களிப்பான்
எண்ணியங் காமன் றிருத்தாதை நிற்கு மிடமென்பரால்
நண்ணியங் காமன் பரைக்கலங் காத்திரு நாட்டிருத்தி
மண்ணியங் காமற் பிறப்பறுத் தாளும் வடமலையே. (௩௮)

வடமலை யப்பன் னகஞ்சேர்ந் தவனிடை மங்கைகொங்கை
வடமலை யப்பன் னரும்போகந் துய்த்தவன் மாயன்கண்ணன்
வடமலை யப்பன் னருள்போற்றி யைவர் மயக்குகர
வடமலை யப்பன் னிருநாம நாவின் மலக்குவனே. (௩௯)

மலங்கத் தனத்தை யுழன்றீட்டி மங்கையர் மார்பில்வடம்
அலங்கத் தனத்தை யணையநிற் பீர்! அப்பன் வேங்கடத்துள்
துலங்கத் தனத்தை மகன்றேரி னின்றெதி ரேற்றமன்னர்
கலங்கத் தனத்தைக் குறித்தானே மேவக் கருதுமினே! (௪௦)

கருத்தா தரிக்கு மடியேனைத் தன்னக் கருதிக்கொலோ
திருத்தா தரிக்குமை வர்க்கிரை யாக்கினை செண்பகத்தின்
மருத்தா தரிக்கு மருவிய ருவட வேங்கடத்துள்
ஒருத்தா! தரிக்கும் படியெவங் னே? இனி யுண்ணிவிட்டே. (௪௧)

உன்னைக் கரிய மிடற்ற நயன்முத லும்பரெல்லாம்
பொன்னைக் கரியொத்த போதுமொவ் வார்புகழ்க் கோசலையாம்
அன்னைக் கரியமுத் தே! அப்ப னே! உன்னை யன்றிப்பின்னை
முன்னைக் கரியளித் தாய்க்குவ மான மொழியில்லையே. (௪௨)

இல்லக்கண் டரின் பந் துன்பங்கண் டர்கண்ட வேந்திழையார்
சொல்லக்கண் டரமு தென்னுந்தொண் டர்! தொல் லசுரனிறம்
கல்லக்கண் டரவத் தைத்திரு வேங்கடக் காவலனை
மல்லக்கண் டர்தரத் தேய்த்தானே வாழ்த்துமின்! வாழுகைக்கே.

கைத்தனு மோடிசை வெற்பெனக் காணவெவ் வாணனென் னு
மத்தனு மோடிகல செய்வனென் றேவந்து வையுறுவேல்
அத்தனு மோடியு மங்கியு மோடவென் னப்பனுக்குப்
பித்தனு மோடின னங்கத்துத் தானென் றும் பெண்ணனென் றே.

பெண்ணுக்கு விக்கச் சிலமே லொருதுகள் பெய்தபொற்றாள்
அண்ணுக்கு விக்க லெழும்போ தெனக்கருள் வாய்ப்பழிப்பு
நண்ணுக்கு விக்கச் சிளமுலைப் பூமக னுயகனே!
எண்ணுக்கு விக்கக் குழலா தும் வேங்கடத் தென்கண்ணனே! ( )

கண்ணனை யேனெஞ்சருகே னவைகொண்டென் கண்ணுநெஞ்சம்
புண்ணனை யேன்கல் லையேனென் றுலும்பொற் புங்கமலத்
தண்ணனை யேநல்ல சார்வாக வேங்கடஞ் சார்ந்தமணி!
வண்ணனை யேயடைந் தேற்கில்லை யோ? தொல்லை வைகுந்தமே,

வைகுந்த மாய விழிமாதர் வேட்கையை மாற்றியென்னை
வைகுந்த மாய வினைநீக் கியமுத்தர் மாட்டிருத்தி
வை! குந்த மாய வொசித்தாய்! வடதிரு வேங்கடவா!
வைகுந்த மாயவ னே! மாசி லாதவென் மாமணியே! (சுஎ)

[பிரவாற்றத் தலைவியின் துயர் கண்ட சேவிலித்தாய்
குரங்கல்]

மணியாழி வண்ண னுகந்தாரைத் தன்வடி வாக்குமென்றே
துணியாழியமறைசொல்லுந்தொண்டர்! அதுதோன் றக்கண்டோம்
பணியாழின் மென்மொழி மாலாகிப் பள்ளிகொள் ளாமற்சங்கோ
டணியாழி நீங்கிரின் றுள்வேங்க டேசனை யாதரித்தே. (சுஅ)

புதரிக் கப்பட்ட வாணுதன் மங்கைய ரங்கைமலர்
புதரிக் கப்பட்ட நின்னடி யேவென் னருவிச்செம்பொன்
போதரிக் கப்பட்டற் குழுவெங் கடவெற்ப! போரரக்கர்
புதரிக் கப்பட்ட கானகத் தூடன்று சென்றதுவே. (சக)

[கிளிளாவிடுதூது]

சேன்றவ னத்தத்தை மைந்தரை வாழ்வித்துத் தீயமன்னர்
பொன்றவ னத்தத்தைச் செய்தபி ரான்புகழ் வேங்கடத் தன்
நின்றவ னத்தத்தை யாயுதன் பாதத்தென் னேசமெல்லாம்
ஒன்றவ னத்தத்தை காள்! உரை பீரற முண்டுமக்கே. (ரு)

[தலைவி, சேவிலியர்க்கு அறத்தோடுநிற்பல்]

உண்ட மருந்துகைக் கும்மன்னை மீர்! மத னோரைந்தம்பு ம்
கொண்ட மருந்துகைக் குங்குறு காழுனங் கொவ்வைச்செவ்வாய்
அண்ட மருந்துகைக் குந்திறந் தானப்பன் போற்பரியும்
எண்ட மருந்துகைக் கும்பொடி காப்பிடு மின்றெனக்கே. (ருக)

எனக்குப் பணியப் பணியொரு காலிரு காலுநல்க
உனக்குப் பணியிங் கிருவேம் பணியிலென் னோர்பணியு
நினக்குப் பணிவித்துக் கொண்டுன் பணிநீ பணித்திலையென்
றனக்குப் பணிவெற்பின் மீதோங்கி நின்ற தனிச்சுடரே! (ருஉ)

[தலைவியின் பிரிவாற்றமை கண்ட சேவிலி இரங்கல்]

தனித்தொண்டை மாணிலத் தேபுரி வார்க்கரு டாளுடையாய்
தொனித்தொண்டைமாநெடுவாய்பிளந்தாய்! துங்கவேங்கடவா! [ந்
முனித்தொண்டைமான் கையிற்சங்காழிநல்கியென் னூரற்செவ்வாய்
கனித்தொண்டை மான்னையிற் சங்காழி கோடல் கருமமன்றே.

[பிரிவாற்றத தலைவி பிறை கண்டு வருந்தல்]

கருமாத வா! இருந் தாவன செய்தென் கருத்திருளைப்
பொருமாத வா! விருந் தாவனத் தாய்! பொற் சவரியென்னும்
ஒருமாத வாவிருந் தா! வனக் காவுயர் வேங்கடத்தெம்
பெருமா! தவாவிருந் தாவன லேயும் பிறைக்கொழுந்தே. (௫௩)

பிறைமாலே யாலொரு பேதைநைந் தாளந்தப் பேதைக்குநின்
நறைமலே தா! என்று மானிடம் பாடிய நாவலர்காள்!
நிறைமலே யற்றுக் கவிமலே யானினை மீர்! திருவெள்
ளறைமலே வேங்கடத் தேயுறை மலே யாங்கனையே. (௫௪)

அரங்கம் குடந்தை குருகூர் குறுங்குடி யட்டபுய
கரங்கண்ண மங்கை நறையூர் கடன்மல்லை கச்சிகண்ண
பரங்கண்டி யூர்தஞ்சை மாலிருஞ் சோலைபுல் லாண்மெய்யம்
தரங்கம் பரம பதம்வேங்க டேசற்குத் தானங்களே. (௫௫)

தானவ னாக மருப்பொசித் தானுக்குத் தானுகந்த
தானவ னாக முடியினின் றானுக்குத் தான்வணங்காத்
தானவ னாக மிடந்தானுக் காளென்று தன்னையெண்ணத்
தானவ னாக நினைந்திருப் பாற்கென்றுந் தானவனே. (௫௬)

தானவ ராகந் தடிவார் வடமலேத் தண்ணந்தழாய்
ஞானவ ராகந் தருமண்டம் யாவையு நண்ணியவர்
கானவ ராக விரரோறு மத்திக் கனியின்வையும்
வானவ ராக விருப்பா ரவற்றுண் மசகங்களே. (௫௭)

[பாங்கி ஹிலக்கித் தேவிலயர்க்கு அழத்தொடுநிற்பல்]
மசகந் தரமென்ன லாய்நில யாவுடல் வாழியிரை
அசகந் தரவல்ல தோவன்னை மீர்! அண்ட முண்டுமிழ்வா
ரிசகந் தரவண்ணர் வேங்கட வாண ரிலங்கையர்கோன்
தேசகந் தரமறுத் தார்திருப் பேர்சொல்லும்! திங்கறவே. (௫௮)

நீங்கட மாலத்தி முன்னின்று காலிப்பின் சென்றகொண்டல்
வேங்கட மாழ்கழ லேவிரும் பார்விலை மாதர்மலம்
ஆங்கட மால்செய மாலா யவரச்சி லாகநச்சித்
தாங்கட மாலழி வாரிருந் தாலுஞ் சவப்பண்டமே. (சு௦)

பண்டை யிருக்கு மறியாப் பரம பதத்தடியார்
அண்டை யிருக்கும் படிவைக்கு மப்பனை யண்டத்துக்கும்
தண்டை யிருக்கு மலர்ந்தசெவ் வாயனைத் தாள்வணங்கா
மண்டை யிருக்கும் விடுமோ' சனன மாணமுமே. (சு௧)

முரணங் கடக்குஞ் சரணங் வாழ்வித்து வல்லாக்கர்
முரணங் கடக்குஞ் சரவேங் கடவ! கண் மூடியந்தக்
கரணங் கடக்குஞ் சரமத்து நீதரு கைக்கெணக்குன்
சரணங் கடக்குஞ் சரணவே நிலைதந்து தாங்கிக்கொள்ளே! (சு௨)

தாங்கட லாழி வளைதண்டு வாள்வில்லிற் றுனவரை
சங்கட வீசித் குறிததடித் துத்துணித் தெய்துவெல்லும்
பூங்கடல் வண்ண னிலைகிடை வந்தது போக்கிருப்பு
வேங்கடம் வேலைய யோத்திவெங் கானகம் விண்ணுலகே. (சு௩)

உலகந் தாவுந்தி பூத்திலை யேற்குட ரோரிரண்டும்
இலகந் தாரும் புவியுமெங் கே? ஆய னீசனெங்கே?
பலகந் தாழு முணவுமெங் கே? பல் லுயிர்களுக்கே?
திலகந் தாணிக் கெனநின்ற வேங்கடச் சீதரணே! (சு௪)

சுவார் கழலை யிரண்டையுஞ் செப்பென்று தீங்குளவி
ஞுவார் கழலைப் பயில்செங்கை யார்நலம் பேணுமைவர்
ஆுவார் கழலை யிரண்டா மவத்தையி னன்றெனக்குன்
பூவார் கழலை யருளுப்ப னே! அண்ட பூரணனே! (சு௫)

பூரண ஞரணன் பொன்னுல காளி புராரிகொடி
வாரண ஞரணன் வாழ்த்தும் பிரான்வட வேங்கடத்துக்
காரண ஞரணங் காண விறைவி கணவன்மணனேழ்
பாரண ஞரண னென்பார்க்கு நீங்கும் பழுவவமே. (௬௬)

பழுத்தெட்டி போன்ற நடுச்செல்வர் பின்சென்று பல்செருக்கால்
கொழுத்தெட் டினையள வெண்ணமற் றீர்! குவ டேறிமந்தி
கழுத்தெட்டி யண்டர் பதிநோக்கும் வேங்கடக் காவலனை
எழுத்தெட்டி ஞலெண்ணி யேத்தீர்! பரகதி யேறுதற்கே. (௬௭)

ஏறுக டாவவ ரன்னங் கடாவுவ ரீர்ருகோட்
நேறுக டாமழை யோங்கல் கடாவுவ ரோடருவி
ஆறுக டாத வழுதெனப் பாய வரிக்குமகம்
தாறுக டாவம் வடவேங் கடவரைத் தாழ்ந்தவரே. (௬௮)

தாழ்ந்த வருக்கந் தருவொக்கு மோ'பல் தாரகையும்
சூழ்ந்த வருக்கன் சுடரொக்கு மோ'தொல் வரக்கொன்று
வாவ்ந்த வருக்கந் களைந்தான் வடமலை மாலடிக்கி
வீழ்ந்த வருக்கன் பருக்கொப்ப ரோ'அண்டர் மெய்த்தவரே. (௬௯)

மெய்த்தவம் போருக வெஞ்சொல் ராமன்வில் வாங்கிவிராத
தய்த்தவம் போருக நாலுஞ்செய் தோருயர் வேங்கடத்து
வைத்தவம் போருகப் பூவார் கழலை மறைமனுநூல்
பொய்த்தவம் போருக வர்காமம் வேட்டிப் புரளுகரே. (௭௦)

புரண்டுதிக் கும்முடற் கேயிதந் செய்பொரு ளாக்கையினுல்
இரண்டுதிக் குந்தடு மாறுநெஞ் சே! இனி யெய்துவம்வா!
திரண்டுதிக் கும்மரன் வேளைய ஞர்முதற் றேவரெல்லாம்
சரண்டுதிக் கும்படி மேனின்ற வேங்கடத் தாமத்தையே. (௭௧)

[பிர பூந்நத தலை, நோழியரை நோக்கி இரங்கிக் கூறல்]

தாமத் தலைவெண்ணெ யுண்டவந் நாளிடைத் தாயர்பிணி
தாமத் தலையவந் தார்வெங்க டாகுபர் தாமரைப்பூந்
தாமத் தலை மணி யோடணி மார்பினர் தண்ணந்துழாய்த்
தாமத் தலைவென் றோ'மட வீர்! என் றடமுலையே. (எஉ)

கடவி கடத்தலை வேழமுன் னின்றன சாடுதெத்துப்
புடவி கடத்தலை மீரே முனந்தன பூந்திருவோ
புடவி கடத்தலை வேட்டன வேங்கடத் தப்பன்புள்ளோக்
கடவி கடத்தலை மெய்யுண்ட மாதவன் காண்மலரோ. (எஉ)

மோனக முண்டதிற போமென்னி லீங்கிக் கடும்பினீகான்!
தேனக முண்டகத் தாலவேங்க டேசனைச் சென்றிரக்கும்
போனக முண்டவெண் ணீற்றா னயனொடும் பூமியொடும்
வானக முண்ட பெருமானே யின்றென் மனமுண்டதே. (எச)

மனந்தலை வாககுற வெண்ணி வணங்கி உழுத்துத்தொண்டர்
மூனந்தலைப் பெபதன லீதன்றி யேய்மை யோருமெங்கள்
தனந்தலை வா! எனும் வேங்கட வாண! தடங்கடலுள்
நனந்தலை நாகனை யாயறி யேண்பு ஞானமுமே. (எடு)

ஞானக்கண் டாகன வொக்கும் பவந்துடை நஞ்சிருக்கும்
தானககண் டாகனச் சோதியென் றேத்துவன் றுலமுடன்
வானககண் டாகன வண்ணு! என் றோதொல் வந்தடையா
நனக்கண் டாகனற் கீந்தான் பாகதி யென்னப்பனே. (எசு)

என்னப்ப னாகத்துப் பொன்னூலன் வேங்கடத் தெந்தைதழில்
மன்னப்ப னாகத்துக் கஞ்சலென் றுன்பன் மணிசிதறி
மின்னப்ப னாகத்துப் பாய்ந்தான் கதையன்றி வெவ்வினைகள்
துன்னப்ப னாகத்துப் பாய்ந்துல் புகாவென் றுளைச்செவிககே.()

[நாராவிடுதூது]

சேவித்தலை வன்னியிற் குண்ட வேயிசை தீப்பதம்யான்
தவித்தலை வன்மய லுந்தமர் காப்புந் தமிழ்க்கலியன்
கவித்தலை வன்றிரு வேங்கடத் தான்முன் சுழறுமின்பொன்
குவித்தலை வந்துந்து கோனேரி வாழுங் குருகினமே! (எஅ)

குருகூ ராங்க மறைத்தமிழ் மாலை குலாவுந்தெய்வ
முருகூ ராங்கர் வடவேங் கடவர்முன் ஞாலங்கை
வருகூ ராங்கந் துணித்தார் சரணங்கள் வல்வினைகட்
கிருகூ ராங்கள்கண் டருயிர் கான்!சென் றிரவுமினே! (எஆ)

இரணிய நாட்ட னிரணிய னீரைந் தலையன்கஞ்சன்
முரணிய கோட்டி னகத்திற் கரத்தின்முன் றுளிற்றுஞ்சத்
தரணியிற் குத்தி யிடந்தெய்து தைத்தவன் சர்ப்பவெற்பன்
அரணிய கேழ லரிரா கவன்கண்ண னாகிவந்தே. (அ௦)

வந்தித் திருக்கு மறைபோற்று வேங்கட வரணமலர்
உந்தித் திருக்குங் குமமனி மார்ப!உள் வஞ்சனையும்
புந்தித் திருக்கும் வெகுளியுங் காமமும் பொய்யும்விட்டுச்
சிந்தித் திருக்கும தெக்காலம்? யானுன் றிருவடியே. (அ௧)

திருவடி வைக்கப் புடவிபற் றுதண்டஞ் சென்னிமுட்டும்
கருவடி வைக்கலந் தாற்றுவெண் டிக்குங் கடன்மண்கொள்வான்
பொருவடி வைக்கன லாழிப்பி ராண்புன லாழிகட்டப்
பெருவடி வைக்கண்ட வப்பனெவ் வரதடி பேர்ப்பதுவே? (அ௨)

பேராணைக் கோட்டினைப் பேர்த்தாணை வேங்கடம்பேணுந்துழாய்த்
தாராணைப் போதனைத் தந்தாணை யெந்தையைச் சாடிநப்பாய்ந்
தூராணை மேய்த்துப்புள் றூரந்தாணைப் பஞ்சவர்க் குய்த்துநின்ற
தேராணை நான்மறை தேரந்தாணைத் தேருநந் தீதறுமே. (அ௩)

அறுகூடு கங்கை தரித்தா னயனழைத் தாலுமிச்சை
அறுகூடு மாலடி யாரடிக் கேயப்பன் வேங்கடவன்
மறுகூடு மாத ரெறிபூ ணெறிக்கு மதிலரங்கன்
வறுகூடு நம்மை மருவாமல் வாழ்விப்பன் மாமனமே! (அச)

மாமனங் காந்தவல் வாய்ப்புள்ளே யேவ மடித்துப்பித்தன்
மாமனங் காந்தவன் றோடவெய் தோனனும் பூங்கொடிக்குத்
தாமனங் காந்தன் திருவேங் கடத்தெந்தை தாள்களிலென்
தாமனங் காந்தங் கவரூசி போலென்று சேர்வதுவே? (அந)

சேரு மறுக்கமு நோய மரணமுந் தீவினையின்
வேரு மறுக்க விரும்பிவற் பீர்! வட வேங்கடத்தே
வாரு மறுக்க வறியா னெவரையும் வாழவருள்
கூரு மறுக்க மலையணி மார்பன்கைக் கோதண்டனே. (அஈ)

கோதண்டத் தானத்தன் வான்கதை நேமியன் கோலவட
பேதண்டத் தானத்த னின்னிசை யான்மன்னும் விண்ணுமய்ய
மூதண்டத் தானத் தவதரித் தானெனின் முத்திவினைத்
தீதண்டத் தானத் தனுமெடுத் தானெனின் நீநரகே. (அஎ)

நரக மடங்கலுஞ் சென்றெய்த்த பாவிக்கு நாரியர்மேல்
விரக மடங்கமெய்ஞ் ஞானம் வெளிசெய வீடுபெற
உரக மடங்க நடித்தபொற் றாளின்றென் னுச்சிவைப்பாய்!
உரக மடங்கய லானாய்! வடமலை மாதவனே! (அஅ)

மாதிரங் காதன் மனைவாழ்க்கை யென்றெண்ணி வான்பொருட்கு
மாதிரங் காதம் பலவளை விரின்னு மைந்தனென்றோர்
மாதிரங் காத படிவணங் கீர்! அரி மரவொடுகைம்
மாதிரங் காதமர் செய்கின்ற சேட மலையினையே. (அக)

மலையி னரக்க ருடன்றெழுந் தாரென்று மாமறைநூற்
கலையி னரக்க ருடனின்தி ராதியர் காட்டச்செய்யும்
கொலையி னரக்க ருடனேறும் வேங்கடக் குன்றமென்றால்
உலையி னரக்க ருடந்தில ரோனுமென் னுள்ளவர்க்கே. (௬௦)

[தோழி, தலைமகனை ஏதங் கூறி ஓரவு வரல் விலகீடல்]

உள்ளமஞ் சாய்வலி யாய்வலி யார்க்கு முபாயம்வல்லாய்
கள்ளமஞ் சாயுதங் கைவரு மாயினுங் கங்குலினில்
வெள்ளமஞ் சார்பொழில் வேங்கடக் குன்றினில் வீழருவிப்
பள்ளமஞ் சாரல் வழிவரில் வாடுமீப் பாலைமுடிம. (௬௧)

பாவை யிரங்கு மசோதைக்கு முத்துப் பதுமச்செல்விக்
கேவை யிரண்டன்ன கண்மணி டில் ம்ருசரணப்
புவை யிரந்தவர்க் கின்பவ ளமபுல் லசுமார்க்கென்று
மாவை யிரந்திரு வேங்கடத் தோங்கு மரகதமே. (௬௨)

மரகதத் தைக்கடைந் தொப்பித்த தொத்தன யாழ்த்தினிர்
மரகதத் தைத்தள்ளி வைகுந்த நல்கின டப்பின்னைபாட
விரகதத் தைக்கு விடையேழ் தழுவுந் தேங்கடவன்
குரகதத் தைப்பினந் தானேறா ளாகிய குன்றங்கட்கு. (௬௩)

குன்றுக ளத்தனை யுங்கட லாரக் குவித்திலங்கை
சென்றுக ளத்தனை வோரையு மாய்த்துத் திருச்சரத்தால்
அன்றுக ளத்தனை யட்டானை யப்பனை யாய்மகடோள்
துன்றுக ளத்தனை யேத்தவல் லார்க்கில்லை துன்பக்களே. (௬௪)

துன்பங் களையுஞ் சன்னங் களையுந் தொலைவறுபேர்
லுன்பங் களையுங் கதிகளை யுந்தரு மெங்களப்பன்
தன்பங் களையும் படிமூவ ரைவைத்துத் தாரணியும்
பின்பங் களையு மிழுதுமுண் டானடிப் பேர்பலவே. (௬௫)

[தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி, கடலை நோக்கி
இரங்கிக் கூறல்]

பலகுவ லோக்குட் சிலகஞ்சம் போலும் படிவவப்பன்
நலகுவ லோக்குமுன் னுண்டானின் மாட்டு நணுகிலனோ
உலகு வளைக்குங் கடலே! நின் கண்முக் துகுத்திரங்கி
இலகு வளைக்குவஞ் சிந்தித்துஞ் சாயின் நிராமுற்றுமே. (கூசு)

[நீட்டிடுத்து வந்த தலைவனோடு தலைவி ஊடிப் பேசுதல்]
முற்றிலுப் பந்தைக் கழங்குகொண் டோடினை முன்னுப்பின்னும்
அற்றிலு நமை யவைபொறுத் தோந்தொல்லை யாவினிளங்
சுற்றிலு மேற்றுவயில் வேங்கட வா! இன்றுன் கான்மலரால்
சிற்றிலை தீர்த்ததற் குப்பெரு வீட்டினைச் செய்தருளே. (கூஎ)

அரும்பாத கன்பொய்யன் காழுகன் கள்வ னருஞ்சிறிதும்
அரும்பாத கனனெஞ்ச னொஞ்ச் சினத்தன வாவினின்றும்
நிரும்பாத கன்மத்த னானேற்குச் சேடச் சிலம்பமர்ந்த
நிரும்பாத கஞ்சந் தரிலது காணுன் நிருவருளே. (கூஅ)

நிருமந் திரமில்லை சங்காழி யில்லை நிருமணில்லை
தருமந் திரமொன்றுஞ் செய்தறி யீர்செம்பொற் றுனவனை
மருமந் திரங்கப் பிளந்தான் வடமலை வாரஞ்செல்லீர்
கருமந் திரண்டதை யெத்தாற் களையக் கருதுதினோ? (கூக)

கருமலை யுற்றருந் துங்கண்ணு மாவியுங் காப்புமவன்
தருமலை யுந்திய பேரின்ப வெள்ளமுந் தாய்தந்தையும்
வருமலை யந்திருப் பாலாழி யுந்திரு வைகுந்தமும்
நிருமலை யுமமுடை யானெனக் கீந்த நிருவடியே. (கூஊ)

மட்டளை தண்டலை சூழ்வட வேங்கட வாணனுக்குத்
 தொட்டளை யுண்டயி ரானுக்கன் பாம்பட்டர் தூயபொற்றி
 ளுட்டளை யுண்ட மணவாள தாச னாகந்நுரைத்த
 கட்டளை சேர்திரு வந்தாதி நூறு கலித்துறையே. (கப)

திருவேங்கடத்தந்தாதி

முற்றிற்று.

அழகிய மணவாளதாசர் திருவடிகளை சமணம்.

தருவோங்கடமலை (மூலம்)

அழகிய மணவாள தாசர் என்னும்
தவ்யகவி-பிள்ளைப் பெருமானையந்தார்
இயற்றியது

தேவகோட்டை

பிரம்மஸ்ரீ-உபய வேதாந்த-
மஹாவித்வான்

ஸௌந்தர ராஜ அய்யங்கார் அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டது

பிரசுராலயம்:—

ஸ்ரீ சாது இரத்தின சற்குரு புத்தகசாலை,

நெ. 3/34, நயினியப்ப நாயக்கன் வீதி,

பார்க் டவுன், P. O. சென்னை.

1932]

[பிரதோத்பத்தி சூக்தம்]

நீங்கள் உலகில் அதிர்ஷ்டசாலியாக வேண்டுமானால், அதிர்ஷ்டம் எப்போது நமக்கு வரும்? நாம் துக்கமின்றி உலகவாழ்க்கையை எப்போது நடத்தக்கூடும்? முதலிய பல ரகசியங்களையும் ஜோதிட சாஸ்திரிகள் உதவியில்லாமல் தாங்களே அறிந்துகொள்ளக்கூடிய நூல். ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் அவசியம் இருக்க வேண்டும்.

இந் நூல் ஒவ்வொரு குடும்பத்தாரும் தாம் தாம் அநுபவிக்க வேண்டிய சக துக்கங்களையும் லாப நஷ்டங்களையும் ஜோதிட சாஸ்திரிகள் து சகாயமின்றி அறிந்துகொள்ளத்தக்க சக்தியைக்கொடுக்கும்.

சோதிட ஆசிரியன் ¹⁻²⁻₃₋₄

முப்பது தினத்தில் தானே சோதிட ராக்கும்.

இந் நூலின் முதற்பாகம் அவரவர்கள் ஜெனனமான காலத்தை அநுசரித்து, ஜென்ம லக்கினம், அம்ச லக்கினம், திசாபுத்திகள் முதலிய ஜோதிட ரகசியங்களை எளிதில் தாங்களே அறிந்துகொள்ள அநுகூலமாக இருக்கிற இரண்டாம் பாகத்தில் லக்ன பலன்-துவாதச பாவ பலன்-உடுமகா திசா புத்திகளின் பலன்-அந்தரங்கள், அஷ்டவாச்சகம் போடும் வழி—களத்திர புத்திராதி தோஷ நிவாரண பரிசாரம் ஜாதகன் பிறந்த வருஷம் மாதம் தேதி நாழிகையைக் கணக் கொடுத்து ஆராய்ச்சி செய்த ஏற்பட்ட லக்ன ஸ்தான முதல் பன்னிரண்டு ஸ்தானங்கள் வரையிலுள்ள லக்னங்கள், அந்தந்த ஸ்தானங்களில் கிரகங்களின் உச்ச-நிழல் ஆட்சி, கையினை அறிந்து, அதன் பலா பலன்கள், இராஜயோகம்—வறுமை யோகம்—தூர்க்குண புத்திர யோகம்—சற்குண புத்திர யோகம்—துஷ்ட களத்திர யோகம்—உததம் களத்திர யோகம் முதலியன காட்டும். 3-ம் பாகத்தில் நவக்கிரக சாந்திகள்—நான்காம் பாகத்தில் லக்கின ஆயுள் நிர்ணயம்—கணித ஆராய்ச்சியில் ஆண்பெண் அறிவது—விவாகப் பொருத்த நிர்ணயம், தரை பலன், பெண்களின் ருது தோஷங்கள் அதற்குப் பரிசாரம், கண்டம், கண்டாதிண்டம் முதலிய ஜோதிட ரகசியங்களையும், தமிழ் வழங்கும் தேயத்தார் யாவரும் சோதிடர் உதவியின்றி எளிதில் தெரிந்துகொள்ளலாம். இன்றே ஒரு புத்தகம் வரவழைத்துப் பார்க்கவும். இதில் உலகத்திரக ஸ்தோத்திர சுலோகங்கள் விசேஷமாய்ச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகிய மணவாள தாசர்

என்னும்

தவ்யகவி-பிள்ளைப் பெருமானையங்கார்

இயற்றிப்

திருவேங்கடமாலை

(மூலம்)

தேவகோட்டை

பிரம்மஸ்ரீ-உபய வேதாந்த-மஹாவித்வான்-

ஸௌந்தர ராஜ அய்யங்கார் கவாமிடனால்

பார்வையிடப்பட்டது.

—MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

பிரசுராலயம்:--

ஸ்ரீ சாது இரத்தின சற்குரு புத்தகசாலை,

நெ. 3/34, நயினியப்ப நாயக்கன் வீதி,

பார்க் டவுன், P. O. சென்னை.

எமது சொந்தப்பதிப்பு தமிழ் நூல்கள்.

ஸ்ரீ விவேகாநந்தர்

தமிழ் நூல்கள்

இராஜயோகமும் பதஞ் ௫ அ.

சலி யோக ஸூத்ர

வியாக்கியானமும் 2 4

பதஞ்சலியோகஸூத்ர மூலமும்.

வியாக்யானமும் (தனி) 1 4

கர்மயோகம். விரிவானது 1 0

ஞானயோக மஹர்யம் 2 4

வேதாந்த ரகசியம் 2 0

ஞானரத்னாவளி 1-2-3 பாகம் 10

ஞானோதயம் 1 0

1004-உ தேச மொழிகள் 2 0

அருள் மொழிகள் 1 8

பக்தியோகம் 1 12

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணபீரம்மாந்த

சம்பாஷனை 3 0

ஸ்ரீராம தீர்த்தபரமஹம்ஸ

விஜயம் 1 2 பாகம் 5 0

சச்சிதானந்த சிவம்

சம்பாஷனை 2 2

மோக்யசாதன ரகசியம்

(வசனம்) 4 0

சங்கீதாமீர்த கீர்த்தனை

(அதலுங்கு) 1 8

சங்கீதாமீர்த கீர்த்தனை (தமிழ்) 1 4

ஹீந்தியசங்கீதகீர்த்தனைபாட்டு 1 8

சங்கீதக்கீர்த்தனை கூட-

ஞானவினக்கம் (கூடம்) 1 4

ஞானோதயஸ்தோத்திரம் 1 4

அகஸ்தியர் மனைவைத்தியம் 1 12

அகஸ்தியா நயனவிதி 500 உரை

யும், நாகமுனிவர் 200-ம் 1 4

முருகன் புகழ் நூல்கள்

திருமுருகாற்றுப்படை பம்

மேலழகர் உரையுடன் 0 8

கந்தாந்தாதி மூலமும்- ௫. அ.

வில்விபுத்தூர் ஆழ்வார்

உரையும், தூதன முறை 0 4

கந்தாநுபூதி உரையுடன் 0 8

விபிஷண கீதேஸ் 0 12

கந்தர் கலிவெண்டா மூல

மும் உரையுடன் 0 4

நீதி வாக்யாந்சரி (பாட்டு) 0 4

செந்தி ஆசிரியன் 1 பாகம் 4 0

ஆர்ச்சா "யண" 100 கருக்

கவசம், 100 கிரந்தத்

தொகை, 60 காண்டம்

14 பம் (4-ம் பதிப்பு, 0 0

சிரிசங்கம் விரிவமை 0 6

நீதிநெறி வினக்கம் மூல மும்

வீருத்தியுடைய

(ஆங்கில) 1 8

சதுர் திசையும் [பதிப்புப் படி] 0 8

வளநுவுரும் உவ்நும் 1 0

முதுமொழிகளுக்கி உரை 0 6

நனவெண்டா மூலமும்,

மதளிபொருள் வினக்க

அகஸ்தியர் தீதில் செம்

யுள் தலைப்பு, பதவுரை,

கருத்துரை, விவ்வுரை 2 0

சலியுக் புருக்கன் 0 8

50 வினக்கதைகள் 0 3

வீபூதிருத்திராக்க மகிமை 0 6

பிரதேஷ மகிமை 1 வசனம் 0 4

சென்னை ஸ்ரீ

முத்துக்குமார சுவாமி ஆலய

வைபவ வசனம் 0 6

கைவல்ய மூலம் 0 4

ராமகிருஷ்ண விஜயம் 1 4

நீதிநெறி வினக்கம் } 0 8

விரிவுரையுடன் }

N. B. இன்னும் அநேக சொந்த பதிப்புகளின் வரம் விலைப்பட்டியில் காண்க; விலாசம் தெரிவித்தால் காட்டலாக் அனுப்புவோம்.

நூல்.

பொன்னு மணியும் பொவிந்தோங்கிப் பார்மகட்கு
மின்னு மணிமுடியாம் ஸேங்கடமே—மன்னும்
பரமபத நாட்டினான் பையரவின் சூட்டிற்
சிரமபத நாட்டினான் சேர்பு.

(க)

சோதிமதி வந்துதவழ் சோலைமலை யோடிபரண்டாய்
மேதினியாள் கொங்கைநிகர் வேங்கடமே—போதி
விருப்பாற் கடலா னிபழார்ந்தார்க் கெட்டாத்
திருப்பாற் கடலான் சிலம்பு.

(உ)

மலைக்கோ வித்திரியும் வையகத்தோர் தம்பிறவி
வேலைக்கோர் வங்கபாப் வேங்கடமே—சோலைத்
தருமா தரைநட்டான் றண்முல்லை யாயர்
தருமா தரைநட்டான் சேர்பு.

(ங)

காலு திசைமுகமு நண்ணுதலா லொண்கமல
மேலுறலால் வேதாவாம வேங்கடமே—சாலுறையு
மண்மயக்கந் தேற்றுவித்தான் மாற்று தல்போ லாரியன
லுண்மயக்கந் தேற்றுவித்தா னூர்.

(ச)

பாணிபிறை கொன்றை பணிசூடி மா னேந்தி
வேணியா னைப்பொருவும் வேங்கடமே—ஆணிநிறப்
பிதாம் பரனார் பிரமர்வா ழுண்டங்கண்
மீதாம் பரனார் விருப்பு.

(ரு)

மாலாய்ச் சசிதமுனி வச்சுரமேந் திப்புக மா
மேலாய்ப் புரந்தரனும் வேங்கடமே—நாலாய்க்
கிளர்வாகு மந்தரத்தான் கேட்டமரர் வேட்டுத்
தளர்வாகு மந்தரத்தான் சேர்பு.

(கா)

வள்ளிபுணர்ந் தாறுமுக மன்னிமயின் மேற்கொளலால்
வெள்ளிலேவேல் வேள்போலும் வேங்கடமே—உள்ளினரைத்
தங்கமலப் பார்வையான் றன்னடியார் மேல்வைக்குஞ்
செங்கமலப் பார்வையான் சேர்வு (௭)

புள்ளரவ நீராவம் போர்மா வரவமறு
வெள்ளரவ வெற்பாகும் வேங்கடமே—ஒள்ளரியாய்
மாகனகம் பத்தினூர் வாய்க்கணை யுந்திபதங்
கோகணகம் பத்தினூர் குன்று. (௮)

துய்யசெம்பொற் கோபிற் சுடரெறிப்பக் கண்முகிழ்த்து
வெய்யவன் றேர் மானிடறும் வேங்கடமே—ஐயிருநூ
றன டுகப் பார்ப்பணையா ரானிரைப்பி னூகிவருங்
கானமுகப் பார்ப்பணையார் காப்பு. (௯)

மாண்டுபிறக் குந்துயர்போய் வைகுந்தம் புக்கவரு
மீண்டுதொழக் காதலிக்கும் வேங்கடமே—பாண்டுமக
னேறிதப் பாகனா ரேத்துமடி யார்நாவி
ஆறிநிதப் பாகனா ரூர். (௧௦)

கோலியொரு நான்கு குலமறையு நாற்றிசையும்
வேலியென நின்றேத்தும் வேங்கடமே—வாலிதனை
நண்பாவை யாதரித்தான் ஞானமுத லாழ்வார்கள்
வெண்பாவை யாதரித்தான் வெற்பு. (௧௧)

தேள்ளியதோர் ிடருளுஞ் சீர்கேட்டுப் பொன்மலையும்
வெள்ளிமலை யும்பணியும் வேங்கடமே—புள்ளின்
கொடிவாக னத்தான் குளிர்ந்திருண்ட காரின்
வடிவாக னத்தான் வரை. (௧௨)

எப்பூ தலமு மிறைஞ்சித் திசைநோக்கி
மெய்ப்பூ சண்புரியும் வேங்கடமே—கொப்பூ
ழிலகுமுண்ட கந்தரத்தா நீன்றளிக்கு மீரே
மூல்குமுண்ட கந்தரத்தா னூர். (க௭)

நோவினையு நோயினையு நோய்செய் வினையினையும்
வீவினையுந் தீர்த்தருளும் வேங்கடமே—மூவினைசெய்
மூவடிவாய்ப் பச்சென்றான் முன்னு ளகலிகைக்குச்
சேவடிவாய்ப் பச்சென்றான் சேர்பு. (க௮)

பித்துமல மேமமுடம் பேய்குருடு கூன்செவிடு
மெய்த்தயர்நோய் தீர்த்தருளும் வேங்கடமே—பத்தருக்கு
வந்ததுக்கங் காப்பான் மலருந் தியினுலகந்
தந்ததுக்கங் காப்பான் மலம். (க௯)

வாடப் பசித்த வரியுழுவை வாலாட்டி
மேடத்தைப் பார்த்துறுகும் வேங்கடமே—கூடத்துக்
கம்பவள மாவென்றான் காசினிக்கும் வெண்ணெய்க்குஞ்
செம்பவள மாவென்றான் சேர்வு. (க௯)

தானிவருந் வானரங்க டண்குவட்டிற் சுற்கடக
மேவிவரக் கண்டோடும் வேங்கடமே—காவிரிகுழ்
பொற்றிருவ ரங்கத்தான் போதன் சிவனென்னு
மற்றிருவ ரங்கத்தான் வாழ்வு. (க௯)

ஒண்சிந்து ரத்தைவெறுத் தூடும் பிடிவேழம்
விண்சிங்கங் கண்டணைக்கும் வேங்கடமே—எண்சிந்தைக்
கோரா றிருந்தா னொருநாள் விதுரனுக்கு
வாரா றிருந்தான் வரை. (க௯)

மாதாமடக் கன்னிகழை வந்தணுகிக் கம்பத்தின்
மீதுநடிப் பாலொக்கும் வேங்கடமே—ஊதுகுழற்
பாலன்பா லாக்குவித்தான் பஞ்சவர்க்காய் நூற்றுவரைக்
காலன்பா லாக்குவித்தான் காப்பு. (௧௯)

மன்னு குடிக்குறவர் வானூர் துலாத்திடையே
மின்னு மணிநிறுக்கும் வேங்கடமே—என்னு
ளாவிந்தப் போதகத்தா னன்பா லழைத்த
காவிந்தப் போதகத்தான் காப்பு. (௨௦)

கொல்லைக் குறவர் குளிர்மதிமா னைக்ககன
வில்லைக் குனித்தெய்யும் வேங்கடமே—கல்லை
யரிவைவடி வாக்கினு னன்னமாய் வேத
விரிவைவடி வாக்கினுன் வெற்பு. (௨௧)

தேனேறித் தேன்வைக்குந் தின்கழைமேல் விண்மகர
மீனேறி வேள்கொடியாம் வேங்கடமே—வானேறித்
தீழுகனா கத்திருப்பார் சேவடிக்கா ளானவெனைக்
காழுகனா கத்திருப்பார் காப்பு. (௨௨)

ஒண்டொம்பிற் றேனிறு லூர்பிறைக்கோட் டா லுடைந்து
விண்குடும்ப வாய்நிறைக்கும் வேங்கடமே—வண்குடும்ப
கம்பத்தா னைக்கடுத்தார் காரரக்கர் போர்மாளக்
கம்பத்தா னைக்கடுத்தார் காப்பு. (௨௩)

கூனவிள வெண்குருகு கோனேரி யில்விசம்பூர்
மீனநிழ லைக்கொத்தும் வேங்கடமே—கானகத்தும்
பொன்னு ருழையெய்தார் பூங்கழலே தஞ்சமென
உன்னு ருழையெய்தா னார்

மண்மூலந் தாவென்று மந்திகடு வற்குரைப்ப
விண்மூலங் கேட்டேங்கும் வேங்கடமே—ஒண்மூல
வேதத் திருக்குழையார் வெய்யோ னிரண்டினைய
சீதத் திருக்குழையார் சேர்வு. (உரு)

நாலவிட்ட பொன்னா சனன்னுதலா ருந்துதொறு
மேலவிட்டந் தொட்டிழியும் வேங்கடமே—ஆலமிட்ட
பொற்புக் களங்குறுத்தார் போர்சரிய வாணன்றோள்
வெற்புக்க ளங்குறுத்தார் வீடு. (உசு)

பானிறங்கொ டெங்கினிளம் பாவிரி யச்சனையின்
மீனிணங்கொச் சென்றொளிக்கும் வேங்கடமே—வானிமிர்ந்த
வெள்ளத்துக் கப்பாலான் மெய்ப்பரம யோகியர்தம்
உள்ளத்துக் கப்பாலா னுர். (உ௪)

கோம்பணியுந் தேமாந் குயிலகருடன் போற்குவ
வெம்பணிகள் புற்றடையும் வேங்கடமே—வம்பணியும்
விண்ணினைந்து காப்பார் மிசைவைத்தார் பத்தரத்தை
முண்ணினைந்து காப்பா ருவப்பு. (உ௫)

தேங்கிலரீர் வீழச் சிதறுமணி வையக்கிகள்
வெங்கனலென் றஞ்சிப்போம் வேங்கடமே வைங்கழையின்
மாண்டாரைப் பண்டழைத்தார் மாமலையோன் பாற்றோன்றி
மாண்டாரைப் பண்டழைத்தார் வாழ்வு. (உ௬)

அங்கயலின் மேக மதிரப் பெரும்பாந்தள்
வெங்கயமென் றங்காக்கும் வேங்கடமே—பங்கயனோ
டம்புவ னங்கடந்தா ரம்புயத்து மங்கையொடு
வெம்புவ னங்கடந்தார் வெற்பு. (உ௭)

திங்களிறு மாந்துலவத் தீம்பாற் கவளமென்று
வெங்களிறு கைநீட்டும் வேங்கடமே—பொங்கமரி
லார்த்த வலம்புரியா ராட்பட்டார் செய்தபிழை
பார்த்த வலம்புரியார் பற்று. (௩௧)

அம்புலியின் வாழ்மா நதிருங் குரற்பகுவாய்
வெம்புலியைக் கண்டேங்கும் வேங்கடமே—நம்புமெனை
விங்கடதைக் கண்டிருப்பார் விண்ணோர் நரப்பிறந்து
சாங்கடத்தைக் கண்டிருப்பார் சார்பு. (௩௨)

கண்ணால் வெயுத்த கண்டமுத்தங் கார்துளைத்து
விண்ணை யெடுத்திருங் வேங்கடமே—எண்ணார்
கலங்கவரு மஞ்சனையார் கண்டமுளையை பூர்ந்தார்
சலங்கவரு மஞ்சனையார் சார்பு. (௩௩)

செல்லுக்கு மேற்செல்லுந் திண்ணியவேய் வாசவனார்
வில்லுக்கு வானியாம் வேங்கடமே—எல்லுக்கு
வந்தகா ரம்படைத்தா ராரழல்வா யம்பினால்
வந்தகா ரம்படைத்தார் வெற்பு. (௩௪)

பொன்கமழுங் கற்பகத்தின் பூங்கா வணத்துக்கு
மென்கமுகங் கால்கும் வேங்கடமே—நன்கமரு
மூரத் திகிரியா ளுதுந் திகிரியார்
வீரத் திகிரியார் வெற்பு. (௩௫)

தண்ணிலைக்கண் மூங்கிற் றலைதொடுத்த தேனிறால்
விண்ணிலைக்கண் ணடியாம் வேங்கடமே—உண்ணிலைக்குஞ்
சோதி வணங்கரியார் தூயசன காதியரு
மோதி வணங்கரியா ளார். (௩௬)

தண்கமுகின் பாளை தடங்கதிரின் செல்வனுக்கு
வெண்கவரி போலசையும் வேங்கடமே—ஒண்கடல்குழ்
வண்வேரை நாட்டினான் மத்தாக வாரிதியுட்
பண்வேரை நாட்டினான் பற்று. (௩௭)

அங்கதிறுங் கான்பாற் றடர்திவலை யானனைந்து
வெங்கதிறுந் தண்கதிராம் வேங்கடமே—செங்கதிர்வேற்
சேந்தனத்த மைந்தன் றிருத்தாதை விற்களையாள்
பூந்தனத்த மைந்தன் பொருப்பு. (௩௮)

சேணுலவு திங்களெனுஞ் சித்தசவேள் வெண்குடைக்கு
வேணுவொரு கம்பாகும் வேங்கடமே—கோணுமணத்
தென்னையா ளாகத்தா னின்னருள்செய் நான்கமல
மின்னையா ளாகத்தான் வெற்பு. (௩௯)

தேவருடை யைர்தருவின் செந்தே னிறுல்கிழிய
மீவருடை பாய்கின்ற வேங்கடமே—மூவடிமண்
போயிரந்தா ரத்தார் புனையு மொருபதினா
ரூயிரந்தா ரத்தாரகம். (௪௦)

வன்குறிஞ்சி மாதர்பால் வானோர் மருந்தக்கு
மென்குறிஞ்சித் தேன்மாறும் வேங்கடமே—நன்குறிஞ்சிப்
பேய்த்தருஞ்ச வைத்தார் பிறர்க்கமுதீந் தீசனுக்கு
வாய்த்தருஞ்ச வைத்தார் வரை. (௪௧)

வாவுகளின் மந்திறுகர் மாங்களிக்குக் கற்பகத்தின்
மேவுகவி கைநீட்டும் வேங்கடமே—தாவுகடல்
வேவளிலக் கைக்கொண்டார் வீடணனை வைத்தொழிந்தார்
சாவளிலக் கைக்கொண்டார் சார்பு. (௪௨)

வேள்ளியகன் மீதே விடர்முனைத்த செங்காந்தள்
வெள்ளி யகல்விளக்காம் வேங்கடமே—வெள்ளியெனும்
வேதியனாட் டங்கெடுத்தார் மேதினியைப் பாதலமென்
றேகியனாட் டங்கெடுத்தார் ஞர். (சுந)

அல்லீமலர்க் காந்தளின்மே லாடுஞ் சுரும்பினங்கண்
மெல்லியர்கள் கைக்கழகாம் வேங்கடமே—மல்லீனரைப்
பண்டறைந்த வன்புடையார் பார்த்தனுக்குத் தத்துவநூல்
விண்டறைந்த வன்புடையார் வெற்பு. (சுச)

காந்த ளிரவல்போற் கையேற்பக் கொன்றைகொடை
வேந்தனெனப் பொன்சொகியும் வேங்கடமே—பூந்துளவின்
கான்மடங்கா மார்வத்தார் காண விரும்பினர்மே
னன்மடங்கா மார்வத்தார் நாடு. (சுரு)

நாகத்தின் மேற்குறவர் நன்கெறிந்த மாணிக்க
மேகத்தின் மின்புரையும் வேங்கடமே—மாகத்தின்
மாத்தாண்ட மண்டலத்தார் வாயுண் டிமிழ்ந்தளந்து
சாத்தாண்ட மண்டலத்தார் காப்பு. (சுக)

செம்பதும ராகச் சிலைசூழ் பெரும்பாந்தள்
வெம்பரிதி யூர்கோளம் வேங்கடமே—உம்பருல
கோதத்தி னப்புறத்தா னோரா விலைதுயின்றான்
வேதத்தி னப்புறத்தான் வெற்பு. (சுள)

கோலமணிப் பரையிற்பாய் கோடரங்கள் செங்கதிரோன்
மேலனுமன் பாய்ந்தனைய வேங்கடமே—நாலுமறை
யாய்ந்தபர தத்துவந்தா னானுன் குடமாடல்
வாய்ந்தபர தத்துவந்தான் வாழ்வு. (சுஅ)

கோம்பினிறால் வாங்கநிமிர் குஞ்சரக்கை யம்புலிமேல்
வெம்பியெழுங் கோளரவாம் வேங்கடமே—தும்பிபல
போர்காது மீர்த்தார் புணையர்க்கி மூக்கினொடு
வார்காது மீர்த்தார் வரை. (௪௯)

வண்மைதிகழ் வெண்பளிங்கு வட்டத்திற் சுண்டியின்மான்
விண்மதியின் மாணேய்க்கும் வேங்கடமே—ஒண்மதியா
னூலைத்தா மோதானூர் மீநாக்கவரி யார்துளவ
மாலேத்தா மோதானூர் வாழ்வு. (௫௦)

சிலேடைகள்.

காதலிற்றுச் சார்ந்தவர்க்குங் காமியத்தைச் சார்ந்தவர்க்கும்
வேதனைக்கூற் றைத்தலிர்க்கும் வேங்கடமே—போதகத்தை
மோதி மருப்பொசித்தா முன்பதினா றுயிரவ
ரோதி மருப்பொசித்தா னார். (௫௧)

கேள்வித் துறவேறாநங் கேடறநில் வாழ்வோரும்
வேள்விக் கினமாற்றும் வேங்கடமே—முள்வித்து
முன்பா ரதமுடித்தார் மொய்வேந்தர் வந்தவிய
வன்பா ரதமுடித்தார் வாழ்வு. (௫௨)

மெய்யாம் வினையேனைப் போல்வாரு மன்பருஞ்செய்
மெய்யாம் வழுத்தேயும் வேங்கடமே—செய்பா
டனத்துவசப் பொற்புள்ளார் தானவரை மோதுஞ்
சினத்துவசப் பொற்புள்ளார் சேர்வு. (௫௩)

கோடவிலா வுள்ளத்துக் கோதி லடியவரும்
வேடருமங் கைவரைவெல் வேங்கடமே—மூடர்
மனமா மனைக்கொன்றார் வன்கஞ்ச மென்னுஞ்
சினமா மனைக்கொன்றார் சேர்பு. (௫௪)

மோய்வதன மங்கையர்கண் முன்கையும் யோகியர்கண்
மெய்வயது மஞ்சுகமார் வேங்கடமே—பெய்வனையார்
பாற்றிருப்பா தஞ்சிவந்தார் பற்றினார் புன்பிறப்பை
மாற்றிருப்பா தஞ்சிவந்தார் வாழ்வு. (௫௫)

இல்லக் குறத்தியரும் பாக்கை நிலை வேட்டவரு
மெல்லக் கிழங்கெடுக்கும் வேங்கடமே—நல்ல
புதுப்பூவை வண்ணத்தான் உபராழுகத்துச் செவ்வாய்
மதுப்பூவை வண்ணத்தான் வாழ்வு. (௫௬)

தேனியலுங் கூந்தலார் செங்குழை மாதவத்தோர்
மேனியுமை யம்பொழியும் வேங்கடமே—ஞானியர்க் [ணைப்
டாங்குறியெட் டக்கரத்தார் தாளுரன்மேல் வைத்துவெண்
தாங்குறியெட் டக்கரத்தார் சார்பு (௫௭)

காணையில்லார் சொற்கேட்ட கந்தருவ ருந்தவரும்
விணையிரா கத்தைவிடும் வேங்கடமே—கோணை
யிருங்குண்டை யோட்டினு னேற்பொழித்தான் கூனி
மருங்கு ண்டை யோட்டினு (௫௮)

முந்நான் மறையவர்கா முத்தரம்பை மாராண்டு
மெய்ந்நா னலங்கவரும் வேங்கடமே—பொய்ந்நாலா
லச்சமயக் கத்தினு ராதரிக்கத் தெய்வங்கள்
வச்சமயக் கத்தினுர் வாழ்வு. (௫௯)

ஓதமறை யோர்புறமு முள்ளுங் கணையினரு
மேதையக லாவிருக்கும் வேங்கடமே—கோதைகுழல்
சுற்றாத தாரணியார் தூயதிருத் தாளுன்றப்
பற்றாத தாரணியார் பற்று. (௬௦)

நன்முலைபோல் வெண்ணகையார் நாயகர்மேல் வைத்தநெஞ்சு
மென்முலையுங் கற்புரஞ்சேர் வேங்கடமே—முன்மலைந்து
தோற்றமா ரீசனார் தோற்றிமா யம்புரியச்
சீற்றமா ரீசனார் சேர்வு. (கூக)

கூறுங் கிளிமொழியார் கொலையென்றுங் கண்ணென்றும்
வீறு மருப்பிணைசேர் வேங்கடமே நூறுந்
துளவமலர்க் கண்ணியார் தொண்டாய்த் தமக்கண்
புளவமலர்க் கண்ணியா னார். (கூஉ)

மாநீரம்பொன் மேனி வடிவு மவர் குறங்கு
மீதரம்பை யைப்பழிக்கும் வேங்கடமே—பூதமைக்தின்
பம்பரமா காயத்தார் பாடினால் வீட்டுந்நு
நம்பரமா காயத்தார் நாடு. (கூங்.)

கோல்கரவு கற்றவிழிக் கோதையர்கள் பொற்றூளும்
வேள்காழு மப்பஞ்சார் வேங்கடமே—கீள்கரனார்
தூடணனார் முத்தலையார் தஞ்சுவெய்து தஞ்சாரைக்
கூடணனார் முத்தலையார் குன்று (கூச)

கோங்கைக்கோ டேறிக் குலுக்குமரி யுங்கரியும்
வேங்கைக்கோ டாதரிக்கும் வேங்கடமே—பூங்கைக்குண்
மெய்த்தவளச் சங்கெடுத்தார் மேகலைவிட் டங்கைதலை
வைத்தவளச் சங்கெடுத்தார் வாழ்வு. (கூந்)

மாவிற குயிலு மயிலு மொளிசெய்ய
மேனிப் புயறவழும் வேங்கடமே—ஆவிக்கு
ளானவரு டந்தடுத்தா ரானிரைக்காக் குவ்மேந்தி
வானவரு டந்தடுத்தார் வாழ்வு. (கூப)

காளே டருவி கனகமுமுத் துந்தள்ளி
 மீனே வெனக்கொழிக்கும் வேங்கடமே—வானோர்கண்
 மெகனய னங்கொண்டார் வேணியரன் காண்பரியார்
 காகனய னங்கொண்டார் காப்பு. (௬௭)

கண்டடைந்த வானவருங் காந்தட் குலமலரும்
 விண்டவிரந்து நிற்கின்ற வேங்கடமே—தொண்டருக்கு
 வைஞ்ந்த நாட்டான் மருவுருவ மீந்துவைக்கும்
 வைஞ்ந்த நாட்டான் வரை. (௬௮)

வாழும் புலியினொடு வானூர் தினகானும்
 வேழங்க ளும்வலஞ்செய் வேங்கடமே—ஊழின்கட்
 கற்றா யினுமினியான் சாரா வகையருளு
 நற்றா யினுமினியா னாடு (௬௯)

தாட்கமலப் பூஞ்சனைக்குஞ் சாயகங்கள் கொய்துதிரி
 வேட்கும வடிவில்லா வேங்கடமே—வாட்கவிய
 னுனியட்டாம் பாட்டினார் நச்சுமடு வைக்கலக்கித்
 தானியட்டாம் பாட்டினா காப்பு. (௭௦)

ஆயுந் துறவாத்கை யண்டினமுத் தண்டினரும்
 வேயுங் கீழைவிட்ட வேங்கடமே—தோயுந்
 தயிர்க்காத்தாங் கட்டுண்டார் தாரணியிற் தந்த
 வுயிர்க்காத்தாங் கட்டுண்டா ளார். (௭௧)

தொண்டொடுமெய் யன்புடையார் தூய்மனமுஞ் சந்தனமும்
 விண்டொடுபொற் பார்ப்பணசேர் வேங்கடமே—தண்டொடு
 கோலமருங் கார்முகத்தார் கோடாழி யார்குழையின் [வான்
 கோலமருங் கார்முகத்தார் குன்று. (௭௨)

கிட்டுநெறி யோடியருங் கிள்ளைகளுந் தங்கூடு
விட்டுமறு கூடடையும் வேங்கடமே—எட்டுமத
மாவென்று வந்தான் வாநாளை வாவின்று
போவென்று வந்தான் பொருப்பு, (எஃ)

மட்டுவளர் சாரவினு மாதவத்தோர் சிந்தையினும்
விட்டு மதிவிளங்கும் வேங்கடமே—கட்டுசடை
நீர்க்கங்கை யேற்றா னிரப்பொழித்தா னீள்குறளாய்ப்
பார்க்கங்கை யேற்றான் பதி. (எசு)

புக்கவரு மாதவரும் பூமதுவுண் வண்டினமு
மெய்க்கவசம் பூண்டிருக்கும் வேங்கடமே ஒக்கவெனை
யன்பதினா லாண்டா ரரிவைபொடுங் காணுறைந்த
வன்பதினா லாண்டார் வரை. (எரு)

தக்கமறை யோர்நாவுந் தண்சார வின்புடையு
மிக்க மனுவினையும் வேங்கடமே--அக்காவம
பூண்டார்க்கு மாறுடைத்தார் பொங்கோத நீரடைத்து
மீண்டார்க்கு மாறுடைத்தா னெறப்பு. (எஃ)

நீடு கொடுமுடியு நீதிநெறி வேதியர்கள்
விடு மகமருவும் வேங்கடமே—கோடுங்
கருத்துளவ மாலையார் காணாம னின்ற
மருத்துளவ மாலையார் வாழ்வு. (எஎ)

சீதங்கொள் சாரவினுஞ் சீர்மறையோ ரில்விடத்தும்
வேதங்க ணூல்வளரும் வேங்கடமே—பேரகன்
சிரித்துப் புரந்துடைந்தான் தேவரொடு மண்டம்
விரித்துப் புரந்துடைந்தான் வெற்பு. (எஅ)

நன்கோடு போலுமுலை நாரியருஞ் சண்பகத்தின்
 மென்கோடுங் கற்பகஞ்சேர் வேங்கடமே—வன்கோடு
 கூரிருவ ராகனார் கோகனகை பூமியென்னு
 மோரிருவ ராகனா ஞர். (எக)

கோடஞ்சங் கோதையர்கள் கொங்கையினுங் குஞ்சரத்தும்
 வேடன் சரந்தரக்கும் வேங்கடமே—சேடனெனு
 மோர்பன் னகத்திடந்தா னுற்று னிரணியனைக்
 கூர்பன் னகத்திடந்தான் குன்று (அ)

நாரியாதங் கூந்தலினு நாலு மநுவியினும்
 வேரிநறுஞ் சாந்தொழுகும் வேங்கடமே—பாரினுளா
 ரற்பசுவர்க் கத்தா ரறிவரியார் முன்மேய்த்த
 நற்பச வர்க்கத்தார் நாடு. (அக)

மாதரார் கண்ணு மலைச்சார லுங்காமர்
 வேதமார் க் கஞ்செறியும் வேங்கடமே—பாதமாம்
 பேரதைப் படத்துவைக்கார் பேர்வளைய மாற்றரசர்
 ஸாலைப் படத்துவைத்தார் வாழ்வு (அஉ)

எத்திக்குங் காம்பு மெயினருமா ரத்தினையே
 வித்திக் கதிர்வினைக்கும் வேங்கடமே—தித்திக்குங்
 காரிமா றன்பாவார் காதலித்தார் தம்பிறவி
 வாரிமா றன்பாவார் வாழ்வு. (அங)

பாரோடு கான்யாறும் பல்குன்று நந்தவனம்
 வேரோ டலைத்தீர்க்கும் வேங்கடமே—காரோதஞ்
 சுட்டகரு விற்படையார் தொண்டரைமீண் டேழுவகைப்
 பட்டகரு விற்படையார் பற்று. (அச)

நன்காமர் வண்டினமு நால்வாய் மதகரியு
மென் மரமுழக்கும் வேங்கடமே—புன்காம
மேவார் கழலா ரெனதுளத்தி நென்றலைவ
பூவார் கழலார் பொருப்பு.

(அடு)

பாம்புங் குளிர்சந்தின் பக்கத்தி னிற்கின்ற
வேம்பு மருத்துவக்கும் வேங்கடமே—காம்புகா
மானவரை நன்குடையா ராளாய்த் தொழுதேத்து
மானவரை நன்குடையார் வாழ்வு.

(அக)

சாரு மருவிதவழ் சாலுஞ்செஞ் சந்தனத்தின்
வேரு மாவமறு வேங்கடமே—கேரு
மதுகையிட வர்க்குறுத்தார் மாமறையோன் சாப
மதுகையிட வர்க்குறுத்தார் வாழ்வு.

(அஎ)

மண்மட்டுத் தாழ்கனையும் வட்டச்சி லாதலும்
விண்மட்டுத் தாமரைசேர் வேங்கடமே—எண்மட்டுப்
பாதமுன்னி னைந்தார் பாம்பதர் சேர்கவென்று
போதமுன்னி னைந்தார் பொருப்பு.

(அஅ)

போதா விருகடரும் போதுதற்கு மோதுதற்கும்
வேதாவி னான் முடியா வேங்கடமே—மாதாவின
விக்குதனத் துக்கினியான் விம்மியழா தாட்கொண்டான்
றுக்குதனத் துக்கினியான் சார்பு.

(அஃ)

பேய்க்குமொரு பேய்போன்று பித்தாய்த் திரிவோர்க்கும்
வேய்க்குமணி முத்திவரும் வேங்கடமே—வாய்க்கமுதூர்
வண்மைப்பே ராயிரந்தான் மன்னினான் மாவலிபாற்
றண்மைப்பே ராயிரந்தான் சார்பு.

(அஃ)

வாழ்க்கைமனை நீத்தவரும் வாளரியு மாதங்க
வேட்கை மறந்திகழும் வேங்கடமே—தோட்கைவிழ
மாகவந்த னைக்கழித்தார் வாழிலங்கைப் பாதகரை
லோகவந்த னைக்கழித்தா ஞர். (கூக)

கூட்டு தவத்தவருங் கோளரிக ளின்தொகையும்
வேட்டு வரம்பொழியும் வேங்கடமே—மோட்டுமதத்
தந்திக் கமலத்தார் தாம்பெறுடம் வீடளித்தா
ருந்திக் கமலத்தா ஞர். (கூஉ)

வஞ்ச மடித்திருப்பார் வாக்குங் கலைக்கோடும்
விஞ்ச மடித்திருக்கார் வேங்கடமே—கஞ்சப்
பிரமாநந் தத்தான் பிரபஞ்ச மாய்த்த
பிரமாநந் தத்தான் பதி. (கூங)

சேலஞ்சங் கண்மடவார் தேங்குழலுங் கோங்கினமு
மேலஞ்ச வர்க்கமார் வேங்கடமே—கோலஞ்சேர்
மாரிலலங் காரத்தார் மற்றும்பல் பூணணிந்த
காரிலலங் காரத்தார் காப்பு. (கூச)

கோய்யு மலர்ச்சோலைக் கொக்கும் பிணியாளர்
மெய்யும் வடுத்தவிரும் வேங்கடமே—நையுஞ்
சனனார் தகனார் தலையிவிதோள் சாய்த்த
சினனார் தகனார் சிலம்பு. (கூடு)

நேர்க்கவலை நோயினரு நீடுகிலை வேடுவரும்
வேர்க்கவலை மூலங்கள் வேங்கடமே—கார்க்கடன்மேற்
முண்டுங்கா லத்திறப்பார் தம்மைவிழுங் கிக்கனிவாய்
மீண்டுங்கா லத்திறப்பார் வெந்து. (கூக)

தண்டர மரைச்சணையிற் சாதகமும் வேடுவரும்
விண்டாரை நாடுகின்ற வேங்கடமே—தொண்டாக்கி
யேவத் தனக்குடைய ரெண்ணெழுந் னுனெடுத்த
கோவத் தனக்குடையார் குன்று. (சுஎ)

வாழியுஞ் சந்தனத்தோய் மாருதமுந் தாக்குதலால்
வேடு மருப்புகுதும் வேங்கடமே—நீழலம்
பஞ்சவடி காட்டினுன் பாரனப்பான் போலெவர்க்குங்
சுஞ்சவடி காட்டினுன் காப்பு. (சுஅ)

எவ்விடமு மாறுதோய்ந் தெல்லோரும் பல்பாம்பும்
வெவ்விடரி னீங்கியெழும் வேங்கடமே—தெவ்விடையே
ழுட்டவனா சுத்தணையா னுதிமவற னுன்மார்க்கர்
விட்டவனா சுத்தணையான் வெற்பு. (சுஆ)

பாடு மதுகரமுந் பச்சைத் தழைக்குடி லீன
வேடு மணமருவும் வேங்கடமே—நீடு
மகரால யங்கடந்தார் வாழ்வகதே வர்க்கு
மகரால யங்கடந்தார் வாழ்வு. [சுஅ]

தற் சிறப்புப் பாய்நம்

ஆதிதிரு வேங்கடமென் முயிரம்போனிடமென
நேத்திய வெண்ணா யொருநாறுங்—கோதில்
குணவாஸ பட்டரிரு கோகனகத தாள்சேர்
மணவாஸ தாசன்றன் வாக்கு.

திருவேங்கடமால்

முற்றிற் று.

First Edition 1932. 11,000 Copies.
மீனோளுனி பிரஸ்.—சென்னைப்பேட்டை, சென்னை. (1-2-32)

ஒரு பெண்ணரசியின் பிரஹ்ம ஞானோபதேசம்

இதன் ஆசிரியர் ஸ்ரீ சாது கோ. வடிவேலு செட்டியார் அவர்கள்
[Approved by the Madras Text-Book Committee (Vile)
Fort St. George Gazette Part I-B, Educational
Dated 13-11-28 Page No. 515]

18-2-1928-ல் சென்னை “ஸ்மித்து” (தினசரி) ஆங்கிலப் பத்திரிகை பின்வருமாறு அபிப்பிராயம் எழுதுகிறது.

ஞான வாசிட்டத்தின் நடுநாயகமாக உள்ள சதையின் மொழி பெயர்ப்பு இது. துவாபர யுகத்தில் மாளவதேசத்தை ஆண்டுவந்ததாகப் புராணங்களில் சொல்லப்படும் சிகித்வஜன் கதையைப் பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. புராணத்திலுள்ள இச் சரித்திரம் வேதாந்த தத்துவத்தின் பிரதான கொள்கைகளை நீதிகள் ரூபமாக விளக்குகிறது. சிகித்வஜ ராஜ குமாரனது மனைவியாகிய சூடாலை தன் கணவனது நிலையைக்கண்டு இரக்கம் அடைந்து, அவனுக்கு வேதாந்தத்தின் உண்மைகளைப் போதிக்காள். சூடாலையின் உபதேசங்களெல்லாம் யோகம் குண்டலி சக்தி ஆதி லியாதி முதலிய பல சித்திகளைப் பற்றிய கொள்கைகளடங்கியதாக இருக்கின்றன. பிறகு சிகித்வஜன் வேதாந்த உபதேசங்களை அகஸ்தியருருவந்தான். இய தன் பனைவிரிவிடம் நீதிக்கதைகள் ரூபமாகக் கற்கின்றான். இந்த நீதிக்கதைகளடங்கிய உண்மைகள் விரிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதன் வசனநடை எளிதாகவும் நன்றாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இஃது சம்ஸ்கிருத உண்மைகளைத் தெளிவாகத் தமிழில் காட்டியிருக்கிறது; இந்நூலாசிரியர் படமும், அவருடைய குருநாதர் அழகிய புகைப்படமும், அவர்களுடைய சரித்திர வரலாற்றுச் சுருக்கமும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஞானவாசித்தத்தில் ஸ்ரீ ராமசந்திர பிரபுக்கு ஸ்ரீ வசிஷ்டர் உபதேசித்துள்ள வேதாந்த உண்மைகளை யறிய விரும்பி, சம்ஸ்கிருதம் தெரியாத தமிழர்களுக்கு இப்புத்தகம் மிகவும் உபயோகமானது. இந் நூலாசிரியர் சீக்கிரத்தில் ஞானவாசிட்டத்திலுள்ள மற்ற கதைகள் மும்பை...

உ

தேவன் புகழை.

திருவனந்தபுரம்,

சீதண்டிடசர்

நாண் மணி மரவகி.

இதன்

தோட்டம்,

வி. ச. பழனிக்குமாருப் பண்டாசம்

விபந்நிபாது.

மணிமரவகி நான் பண்டாசு கைத் தமிழ் முனிஷி

என். குளத்தூரையரவர்களால்

சீதண்டிடசரின்

ஜே. சாமுவேலனு

புனியன் பிறசில்

அச்சடிக்கப்பட்டது.

தமிழகம்

உ

தூவன்தபுரம்.

திருவனந்தபுரம்

சீ க ண் டே ச ர்

ந ர ன் ம ணி ம ர வ ள் .

காப்பு.

நேரிசைவேண்பா.

தூலின் மொழியுண் னுறையு மனந்தைக்கட்
சேலின் மொழியுமைபாற் சீகண்டற்—கோலினொடு
நான்மணி மாலில் நவிலக் கயமுதத்து
வான்மருப்பொன் றனருண் மலர்.

நூல்.

நேரிசைவேண்பா.

சொல்லிற்க ருங்கலஞ்ச் சூழ மனந்தபுரச்
செல்லிற் கருணைமிகுஞ் சீகண்டா—புல்லுகிர்க்கட்
காலனுக்குத் தூக்குங் கருணை மீலர்க்கால்வன்
காலனுக்குத் தூக்கினையென் காண்.

(ச)

சீகண்டேசர்

கட்டளைக்கலித்துறை,

காணாத கண்ணை யுருட்டி மருட்டிக் கனல்பரப்பி
விணை வேம னாவுரு பாற்றி வெகுண்டொழிந்
பூணை மானிடச் சீகண்ட நாயப் புரார்த்தகனே
நாணாதென் செய்வான் னற்புகழ்ப் பேச்சறு நாவின்மே (உ)

உழிநேடி லடிநாடீர்யவ்நத்தம்.

நாவலா நூர னட்புறு சீசா

ஞட்டினி லறங்கனெண் ணான்ற
மேனிய வனாத சயனத்துந் திருமால்
விட்டிடா வருச்சனை யுவத்தல்
தாவறு கிரியை யனபர்க்கெக் காலுந்
தருமென வலகுணர்ந திடமோ
சேவினை யுயர்த்துங் கொடியொடு நடத்துஞ்
செஞ்சடைச் சீகண்டே சுரனை. (ரு)

நெஞ்சையாடீர்யபார.

சுரநதி யொழுநிக் குறைமதி குளிப்பித்
தறுகுபொன் னிதழி யாத்தி வில்வர்
தலைத்தரும் பவிழ்க்குந் தண்மலர் வாசஞ்
செழித்திட வதனுட் செங்கட் பிண்ணாக்
ந. சுரவ மனைத்தங் ககங்களித் துறங்குஞ்

செஞ்சடை முந்தட் சீகண் டேசா

செஞ்சடை மலைமகள் கொஞ்சிய பாகா

வெகருடி வெய்யுறி பெண்பே யாயினு

மக்குடி யவயுறி எனவை நின்னருட்

10. டன்னின மாநலிற் தாமன மாமென்

துன்னுக லுலைபா ருள மா மலையு

மெண்டனை யறிமா தெவ்விராக் கேனுந்

துன்புறு மோவெறுந் துயாவுறு சிந்தையோ

டன்புடன் கசுபவ ரருளாம யாறும்

15. சிறகிப் சிணியை வெரீறுப் பேர்ப்ப

மறைவழி யறிவிலே மலர்த்தின ருளத்துட்

செறிதத் துயமார் திருவளர் நாடு

மறிபவ ரறுதலத் தர்புறங் காணும்

பரவெளி யாழேவர் பண்புடை நகரு

20. மிருண்மலங் கழிஇய திருவுளத் தெளிவின

ராயந்தனுண் னாழிமா லேத்திலக் கணமும்

வாய்ந்தருள் ளளரும பாவா மாலையும்

வாசல்க ளொன்பதின் வழியொழு காவதைத்

தேகறு முடலுட் டிரிதரும் வாசி

25. சேமித் தறிவெனூந் திணணிய கோலாற்

தன்புடை நடத்துநர் தனிமனப் பரியும்

பனுமக் கோயிலான் படைத்திடு படைப்பும்

- விதித்தும் விதியும் வினையு பாயையு
மவந்தந்து நித்தியத் துவந்தரு ஞானத்
30. தவஞ்செய் பவர்பாற் தறிநிப முளத்தின்
வினைந்திட வெழுகதும் வீரமான் களிறு
முலகுபுறந் தோன்று திவகுபொருள் யா
முள்ளத் தறிபன ரொக்கவுட் கேட்பத்
தென்விதிற் றெவிக்தழுள் னொலியாம் பறையுங்
35. குடிமையு முலகையுங் குடித்தா னென்பச்
சடைமுடி களைந்து நடைநெறி புதுநது
கள்ள மிலாவுள் வெள்ளைய னென்ன
வொள்ளிய நீறுத் தூவனங் கொடுநன்
னீர்மய னெனகை நீர்க்கர கங்கொண்
40. லேகிக பூவகைக் ஞரியவர் முருகலை
கொண்டொரு கைக்கொருந் தண்டமாங் கொடியு
மொன்றே தெய்வமென் றுள்ளத் தோர்ந்தோ
ரென்றுமு றுதிச்சொல் ளியம்பலா மாணையு
மென்றும் பிரியா விறைவன் சேரன்
45. கோதையா றோங்குங் குளிர்பலை நாடு
மாதவர் பணியு மனந்தைய நகரும்
வேதமாம் பரியும் போதமாங் கரியு
நாதமாம் பறையுங் கோதிலன் கொடியுங்
கமக்கையந் தாருங் காத்திடு கருணையு

50. முடையவ னாகி யுறுந்தம் பவநோய்
வேரொடுங் குளேந்து விமலமா முத்தி
யளித்திட வென்றே யமர்ந்தன னுலகீர்
வம்மின் வம்மின் வழிபட வம்மினென்
றிம்மெனக் கூவி பெவரையு மழைத்தே
55. யன்பொடு கூடி யாடிப் பாடி
யின்புற வேத்தி யிருக்கொடு போற்றி
யங்கமண னுருட்டி யழுது புரண்டு
செங்கைகள் கூப்பிச் சிரமேற் கொண்டு
துதித்துத் தொண்டர்கள் சூழ்ந்திடக் கண்டும்
- 60 விதித்துடல் பணித்து விபமிட வல்லா
வழிமுறை வணங்குவான் செம்முறை நீயெய்த்
கருகின் யலையரு ளறியினின்
னருளலா தடைபவ ரவனியி லெவரே.

(ச)

நேரிசைவேண்பா.

எவர்பொருட்டிங் கிந்நா ளிறைஞ்சுவர்முன் போற்றி
யவிரியர்க்கு வன்றெழுந்தாய் நீயெம்—மவர்காணக்
காரணமா நாமங் கதித்தனந்தை மேவுமெழிற்
பூரணசீ கண்டா புகல்.

(ரு)

கட்டளைக்கூலித்துறை.

புகல வினிக்கு மெனக்குப் புகலிடப் பூங்கழலா
னகல வினிக்குமபிக் குள்ளுற தீர்த்தவ னங்கணி

னிகல வினிக்ருவி லாற்செற்ற சீகண்ட வெம்பெருமான்
சகல வினைக்கும் விடையளித் தோட்டுவன் றுழந்தவர்க்கே (சு)

கழிநெடிலடியாசிரியநுத்தம்.

தாலமுகில் சைவலநெய் தாழுமளர்க் குழல்வான்
சாபநாதன் மீனினிமை யாதவிழி யாரிச்
சீலமிகு நாட்டரிவை யாரெனவு னார்த்துஞ்
சீர்ப்பெயர ரம்பைவள மார்திருவ னந்தைப்
பாலவனல் பானுமதி முத்தவவில் வத்தின்
பாசிலை லைத்தவிழி துண்டுமுகி கண்டர்
காலனைபு தைத்தமளர்க் கான்முடிமு டிப்பார்
காகமிவர் கோனிடர்க ழிந்தகதி யோரே. (ஸ)

நேரிசையாசிரியப்பா.

கதிரோன் மதியோன் காமர்க் கோயில்
விதியோன் கரியோன் விண்ணை ரூரகர்
மகவா னாதித் திசையோ பெருநு
மெழு⁴லி யொருமண் னெழீ⁵ய் யுற்றங்
5. குழுவளி னெலியா டுற்றுச் குழ
வக்கடல் பழுன மசலங் காடு
புக்கி யளித்தெனப் பொருள்பல நிறையப்

நான் மணிமாலே.

- பகைகொடு சிறுவிதி படுகுழி தொட்டு
வகைபட விர்தனம் வரையி னடுக்கிப்
10. புதைமெழீஇ வானம் பொரவெரி பொத்தி
யனன்மலை யண்ட முகடுற வானெய்
யருவி பெய்தங் கரிமலர் தூய்ப்பல்
பொருளொடு வளர்த்த புரைமக மன்றம்
வானே றுறு வரைந்து மண்ணி
15. னான திசையு நடந்த வென்னத்
தீயிற் குருநிச் செம்புன லோடத்
தாளிற் கையிற றுண்டவ மிதியிற்
ரோளிற் துமரற் துறவொடு தொலைய
வண்டி னகக மழ்நெற நின்ற
- 20 குண்டம மெய்யு யெண்டிசை கூட
வெரிந்து சிறது கரிபல் திசையுந்
திரிந்து மண்ணின் டெரிவற மருள
வாளிற் கணையில வல்லிற் பட்ட
பிணமலை பேறிப் பேய்ப்பல வாடிப்
25. பிச்சு முரித்துப் பிடுங்கி யுயிரீர்த்
துச்சவை தேறிக கைப்பப் பருகிக்
குருதிக் கடலிற் குளித்தனல் போர்த்து
நிணநெய் நீயி நீன்குடர் மாலே
துணையோ டணிந்து துள்ளிந் திரிவு

30. வுளசவை சிலபே யுறவர்க் குதவ
விளமக வுக்குச் சிலபேய் தலைமு
னளேஇய வுகிரா லொளிக விடந்து
மூளையு நிணமும் வேளையி னூட்ட
நாடி யெம்மாய் காடமர் செலவிக்
35. கோடிச் சிலபே யுதவுவ லென்று
தேடிச் சவையின் றேர்ந்தட் டாக்கு
யூட்டச் சிலநெட் டாக்கோட்டலகை
செவ்வுண வீந்த திறமது தேற்றித்
தெவ்வர்த் தெவ்வாந் தெய்வத் தலைவற்
40. போற்றிப் பூசை புரிந்து பாடி
நாற்றிசை தலைகை நாட்டித் தொழுது
துணங்கை கொட்டித் துள்ளிப் பரவச்
சுந்திய தலைகட் சிலபேய் சென்று
தந்தலை கொலெனச் சார்ந்து நோக்கி
45. யத்தலை சீற வதுக்க நகைக்கப்
பித்துட னமுடவப் பெயரீஇ நகைப்பக்
கழிகால் கள்கை கணரம் பென்பை
யிழிவாய் முதுபேய்க் குழுவுகள் வாரி
வாட்டி யுணக்கி வற்றிற் போட்டு
50. நேட்ட மிதென்று பூட்டிக் காக்க
நெய்தன் முழக்கு நீளெரி யொலியும்

நான் மணிமாலை.

- பொய்தன் மாசுப் பூசற் றுடியு
முய்வன வோரா ஹ்ரெரி யலருந்
தொய்வின் றுநிஞ் சூர்ப்பேய் விவியுஞ்
55. செத்திடத் தெரிக்குந் தீவாய்க் கூைச்
சாவோர்க் கூவுந் தாழ்கண் ணுத்தை
புழவுகண் முதலாப் புலப்பு புலம்புங்
கறிந்த பிணங்கட் கெளனி யீர்த்தீர்த்
தழிந்த நாய்க் கிளித்திடு முருராஞ்
60. குதுடை யுள்ளக் கோதுடை யோரிக
லாறிய வென்புண் டொலிக்கு மூளையுந்
திசைக்கடல் புகுஞ்ச் செவிடு பதப்பக்
கழுத்து பருந்து காக மாதி
மெழீயி யிரைந்து சிறைகள் வீரீஇ
65. யந்தர மூடு பந்தர்செய் மன்றிற்
பழம்பஞ் சுரத்துப் பரிசழி பண்ணி
னெழுந்து கெடேய் யிசைந்து சேர
முடிகளை முடிந் துடலறுப் புண்ட
வாண்டலைப் பந்திக லீண்டு ஞான்ற
- 70 விலந்தைப் பொதுவற் பலபேய் கூடப்
பிரிந்த துணியு முரிந்த தோலு
மறுந்த நூலுங் கரிந்த மயிரு
மெறிந்த மலருஞ் சரிந்த குடரு

- முடைந்த குடமு முயிர்த்தத் குலையும்
75. விரவித் தூக்கும் விதான மோலு
 மெனக்கு நெற்றி னெலியுறு நெடிய
 வாகை மன்றின் வல்லாய்ப் பேய்க
 ளோரை யோடு முரங்கள் பேச
 வழிந்த கள்ளி பிளந்த கையுட்
80. பரிந்து தேய்த்து பரந்து சேந்து
 பிசிந்த தடியுட் டிழிந்த சூர்ககட்
 பிணவுப் பேய்கள் குணங்கு யாடக்
 குராவ் பொறித்த குளிராய் குஷ
 மராவ் பருந்து மகவுச் சூட்டி
85. தான்றி பொருவை தாதுவர் வன்னி
 கான்றை சூரை கவினி லுழிஞ்சி
 லின்றங் குருள்பு மிடுப்பை யாதி
 மன்றம் பலினு மொன்றபல் பேய்கள்
 சூரை யாடலுஞ் சூனிறை கோடலும்
90. பரல்கள் பழுத்த வனல்கொண் முரம்பு
 மெரிதெற நின்ற கரியுறு மிடலுங்
 கோரற் கொடியுஞ் சூழைத் தேரு
 மாநிலைப் பனவு மூரெரித் திடலு
 முழுது மாறு முதுகா டாகத்
95. திசைமுழு தொளிர்ந்து செந்திக் கதுவுங்

ஞ்சையென் விரிந்த குஞ்சியு துதலின்
விழித்திடி னெவையு மெரித்திடு மொளியுந்
திரைக்கடற் பிசையெண் கரியையு முரிக்கு
மரியுரிக் குஞ்சக பணிந்தொவிர் மாப்பு

100 முலக மோரடிச் சொப்பறு பதமு
மலைபல திரண்ட திசைகடந் தளக்கு
மாயிரும் படைகொளி ராயிரங் கரமுந்
தீவகை மூன்றுஞ் செனித்தணை விழியுங்
கொண்டிதன் சினமது வந்த தென்ன

105. மண்டொளி பரப்பும் வடிவி னவனைத்
தந்த ிநர்விழித் தழலவ னோடு
வந்த தென்ன மாணடி முடியா
மூண்டெழு புசையு முடிவிக் குரலுமா
மண்டல மதிர விண்டல முதிர

110. வண்டம் வெடிபட வார வாரித்திப்
பயபை பவமுரசு கொர்பு வளையுறுமி
திமிலை முதல்வாரி செவிற்பட வார்த்தும்
படைகளொடு மேவுதன் பணிகொளுந் வீரனா
லடைப வழிப்பித் தப்பகை முடிந்தமை

115 புண்மையென் றுள்ளா ருளமெனக் கலங்க
வெனக்கிடர் கருணையுள் ளில்லா ரியற்றிய
துன்பொழித் தின்பத் தன்பதத் தன்பு

பூட்டிய நதிமதி புயங்கமா ரறுகுத்
தார்க்கொன்றை ருடிச் சண்டனை யுதைத்து

120. மார்க்கண்டற் காத்த சீகண் டேசா

விடத்துமை விழிச்சுத் தடக்கைமா னுணி
முகமது கோணிய முறைக்கு

நகுவதென் னெளிர் தல்போ னகைமழு வலத்தே. (அ)

நேரிசைவேண்டா.

வலக்கண் டிருமலிரான் வாப முமைமால்
கலக்க வுடல்பகுத்தாய்க் கண்டு—மலர்க்கழன்மா
ஹற்றோன்மா லென்றறிஞ ரோதலனந் தாபுரியி
னெற்றோசீ கண்டேசா வென். (ஆ)

மணமுரசுகூறல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

என்மனத் தன்பளித் தின்ன லொழிக்கு மெழிலினந்தைச்
சொன்மனத் தன்பதி கப்பொருட் சீகண்டன் றென்மலைநந்
தன்மனத் தன்பொன் பலிகொண்பின் னேமணஞ் சார்ந்திடும்
கன்மனத் தந்தமர் கொள்ள முரசுங் கரையின்றதே. [பொற்

மகிழ்ந்துரைத்தல்.

கழிதெடி லடியாதி யாநுத்தம்.

தறையுண்டு முடைவீச கூரெயிற் றரிவாய்

கலங்கப் பிளந்திட்டவெண்

பிறைகொண்ட சடையா ரனந்தைத் திருக்கண்டர்
 பிடார் மலைந்தா றினோ
 னறைமண்டி யிழிபிண்டி தழைச்சோக மிலையென்ற
 நாமத் தொடுங்காத் தலா
 மறைகொண்ட மணமென் டொன் மகிழ்மாத ருங்கற்பின்
 மகிமைத் தவந்தத் தீதே. (கக)

தேவையாழிவப்பா.

- தந்தல் விளைவழி வந்ததென வுணரா
 தந்தனத் தவர்பா லெவ்விபங் கொள்ளும்
 வறிய குலமென வரியதுயர் மன்ன
 வரமுத லெவர்க்குந் துயர்தரு குண்ட
- 5 விருண்மனத் தவுணர் புரமிகல் குறித்து
 ருடப்பத னடத்து மடற்பகம் பரிபேழ்
 பூட்டொரு காற்றேர்ப் புங்கவ னுடுபதி
 கால்கணற் கோட்டு மால்கறிற் றுக்கோன்
 றட்டுத் தேவர்ப் பொற்றே ரிவுளி
10. நான்மறை பாகு தாமரைக கிழுவோன்
 மால்வரை சாபம் வாசுனி நாடி
 யடற்களை சுதையுறு கடற்றாயில் பவன்மற்
 றடியர்கள் காலா ளாகக் கொண்டு

- மெம்புலி யுரியரை வீக்கிவே முத்ததழ்
 15. போர்ததுவீ ரக்கழ லார்த்திட வணிந்து
 குடமதி யவீர்செஞ் சடைவரி கொண்டை
 தொடைநிறை தூமபை யடக்குறித் தணிந்து
 புண்டரம் பிறையெனத் துன்றிய துதலீற்
 கொண்டேரி விழ்யொடு பண்டியிட் டிருந்து
 20. செயஞ்செய மெனப்பல் லியங்கட லடைப்ப
 வார்த்துமண் விண்டிசை யதிரச் சென்று
 போர்முகம் புதுநாம போரினைக் குறித்தத்
 தெவ்வீமேற் றிண்படை தன்படை விடாது
 கோபமொடு சாபங் காதுபொர வாங்கு
 25. நாரியடு களைக ணெங்க நடாது
 லாள்வலந் தோலிடம் வாங்கி விதிர்த்து
 வலமிட முன்பின் விலகலொடு கொண்ட
 தோலினி லுடலெஞ் சருங்கலொடு நின்று
 பல்பல வீரம் பகர்ந்தி வாடுதொடு
 30. பழைதலி ராது பற்கட் டாது
 தன்புடை யுள்ளார் தந்தற மென்று
 சிந்தையிற் கொண்ட செருக்கற வுன்னி
 வளைக்குங் கல்லில் வட்ட மாகக்
 குழைந்திரு கோடும் பொருந்தக் கண்டுட்
 35. கனிப்புக் கூட்டுங் குறிப்புப போலப

- புன்னை செய்து புரமெரி யூட்டி
 முன்னல் விடாதார் மூவரை யன்றித்
 தன்னினை வற்ற தானவர்த் செற்றப்
 பகைதவிர்த தெவர்க்கும் பயமொழித் திடுகின்
40. மகைமையுள் ஞன்னித் தவித்துரு குவர்க்கெவ்
 வகைவழி யெனினும் வருபகை யொழித்தின்
 னருளது புரியுங் கருணையங் கடலே
 மாண்ட மனத்துயர் மாற்றி பெனனை
 பாண்ட வனந்தைச் சீகண்டேசா
45. நின்சடை யமரு நஞ்சடை யரவந்
 தனதுயிர் மறுக நிழறரு மரபார்
 கண்ணை தருள்சேர் திண்ணிய கலுழனை
 யமது நாணச் சுகமோ வென்னுந்
 திறல்பெரி யோரைச் சேர்ந்திடுஞ்
50. செயலென நின்புகழ் தெரிகின் றதுவே. (கஉ)

நேர்க்கைவெண்பா.

தெரிந்துரைப்பார் தூக்கிற் கருளுதலிற் நேரேன்
 பரிந்துரைபா விற்கருடல் பாங்காம்—விரிந்தசடைத்
 தேவா மனந்தபுரச் சீகண்டா சீர்சிழியர்
 மூவா மழலை மொழி. (கங)

வழிபாடு கூறல்.

கட்டளைக் கசித்துறை.

மொழியி னமுதவெம் பொன்னிட் டனதுண் முகப்பளிங்கின்
வழியி னுணர்ந்துஞ் செயலோர்ந்துஞ் சொல்வழி மன்னிநிற்
வழியின் மணிதருஞ் சீகண்டன் றாண்டுகர்மேவனந்தைக் [பான்
கிழியி னிகர்நங் குறும்பொறை நாடன் கிருபையனே.

சுழிநெடிலடியாசிரியவியுத்தம்.

கிரியைநெறி முன்பினொடு மறியாது ஞானங்

விடைத்தோரின் மேலோர் கடங்

கேள்விகள்பெ ருதவர்கள் கேண்மைபெறு நன்னடைகள்

விடையா துணர்ந்தோ ரென

விரிபுங் றிறையண்ட முழுமையும் ளப்பனூல்

விதிவழியெ னப்பே சும்

விணர்களில் வலியொ மெனையுமொரு பொருளென்று

மெய்யடியர் கொள்வார் கொலோ

பரிவினுவர் மண்கொண்டு மழையினினை நைந்தவுடல்

பாறுவெயி லாலு லர்ந்த

பண்பினொடு மெதிர்வருமொர் காழியனை நீறுபுனை

பத்தனென்றேத்திட்ட வெங்

சுருதரிய சேரன்மான் பெருமான்ற னுட்டினிற்
காட்சிமிக் கோங்கப் பொலி
களிறுபிடி கன்றினெடு திரிதரும னந்தநகர்
காக்கின்ற சேகண்டனே.

(கரு)

வாழ்க்கைதலங்கூறல்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

- சேருந் திருவுஞ் செல்வமு மாகக்
கண்டிகை நீறு கற்றோய் கலைநீர்க்
குண்டிகை தண்டைஞ் சக்கரங் குளிர்ந்தார்
கவசங் கசசை தோல்வரள் காலா
9. னிரைநிறை யாக நீங்காத் துணைகொடு
திய மாயைப் பேம்ப்போ ராடு
ஞாலிகள் கண்டுண் மோன மாசுப்
பாம்பின புலியின பதத்தினர் களிக்கத்
தசைகழி புடலந் தாங்கும் வீரப்
10. பிருங்கி யொருகோன் மருங்கி னூன்றிப்
பெயர்த்திடு பாதப் பெற்றியை யேய்ப்ப
வலமிட மாகத் தலைதளர்த் தாட
வேத்திரப் படையெம் விடைமுக வண்ணல்
சாத்திர மோதித் தாளம் போட
11. வுலகினை யொருங்கி னுதவிய வுந்தி
மலைமக னுள்ள மகிழப் பொதுவி

- ஹைக மாடு மாடகச் சீலைவின்
 மாகண் டத்தச் சீகண் டேச
 னருளிணை பெறுநம மொருமா மகளு
- 20 மப்பா னுவி யாகு மனைதை
 யொப்புறு சுருணை யுடையன னாம்
 முடுக்க ளொழித்துக் கடப்பும் பிடவுங்
 கடுக்கையுங் சோடலுங் களவு மலரக்
 கூறுமா வடமுங் குமரீயர் முகையு
25. மேலி வெபமை வெதும்ப விப்பி
 ருதுற மதவா னேறு செறுப்ப
 வானம் பாடி வாணி ரேந்தக்
 கான்மயி லாட வான்குயி லோலப்
 பண்கொண் முலை பரிந்தளி பாடக்
30. கண்கள் காணக் காபா மலர
 வமுதச் செவ்வாய் குமுத மவிழ
 நனிவெண் ணைகைட் டளவு வெடிப்பக்
 கனிவாய்ப் பெய்கை காந்தள் விரிய
 முகைட் டெரிய வசை முகிழ்ப்பக்
35. கதிரை மயக்குங் கரும்பட் டார்த்துப்
 பதசெம் டஞ்சு கோபம் பூசி
 யுத்தர மாவா யுமையொடு கலந்தம்
 முத்த மமுத முதிர வீசிப்

பாரிட மூறல் பாறி டாமம்

40. காரெனு மாது மாரி வாரி

மான்கான் மேய்ப்பார் வேய்ந்துழ விசையுங்

கான்பா றுநிங் கலியு மாய்ச்சியர்

கேத்திர மாகக் கேத்திர வங்கட்

களைகட் டரவமுங் கடாவிநி மார்ப்புந்

45. துளவற் போற்றிச் சூழவர் சூழா

மேறுகோட் பறையுந் சீர்முர சொல்லும்

பெருசூங் கொல்லுந் சிவநில மகனு

மொருவருன் னொருவ ருயாபணி புரிவா

ருள்ளா ரியரி னல்லா ரானம்

50. மல்லாழ் விவல்லாழ் விதர விதர

மல்லது வேறிங் கழியேன்

சொல்லி னைகழுகைத் துகிர்மென் கொடியே. (௧௬)

காதல்கட்டுரைத்தல்.

கேசிகவேண்பா.

கொடியிடைபாற் பாதங் கூசாது மாறி

கடனமுற்ற நாத னனந்தைப்—படியனைபான்

காதலினம் பொன்னுகப்புக் கன்றுமென வேர்திடல

ரேதுமணி யானைசொல் லென்.

(௧௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

என்னத் தனத்தணி காதி னிசையமு தென்றுமுண்ண
மன்னத் தனத்த குழையா விரண்டுவிச் சாதரரை *
மன்னத் தனத்தத்தி லுறகொள்சீ கண்டனை வாழ்த்தினரே
வன்னத் தனத்தமை மீறாக்கிமை யார்தொழ வாழுவரே. (கௌ)

மடிநெடிலடியாசிரியவிருந்தும்.

வாழ்த்திட வாயும் பார்த்திட விழியும்
வணங்கிடத் தலையுளங் கருதச்
சூழ்த்திடக் காலு மேத்திடக் கரமுந்
துணையுட னிருந்தும் வட்டலம்
விழ்த்திட மறவி வருமுன மனநதை
விமலசீ கண்டனைத் தொழநாட்
டாழ்த்திட லுடையா ரிறுதியி னிடரைத்
தப்பிடா ரேன்பிறந தனரே. (கௌ)

நேரிசையாசிரியப்பா.

பிரகர நெருவிழி மறைந்தது தெரிந்துளு
சுரர்பதி யுடல்பழி விழியுற லறிந்தும்
பிரகற் பதிகன் னிறைகற் பினருங்

* இருவரென்றது உசுவதரகம்பளரை.

- காவுச் செயலுட் கண்டது கண்டும்
 5. மிரப்பார்க் கிடாம லிடுவார்த் தடுத்தலு
 முனம்வெரு வானு பிறர்மனை விரும்பலுங்
 களவுறு முள்ளக் கருத்தொடு காட்டுஞ்
 சாகசத் துள்ளாய்த் தன்மே லாறுப்
 பாசத் தினனெனப் பகர்ந்து மனைவியை
 10. யார்ந்துள் ளன்பொடு தேர்ந்துளங் களித்தலு
 மாறு தவர்பான் மன்னிடு மடமையு
 மோராது பாழ்வினை யூட்டிடு மயலுங்
 கதிர்முன் னிருளாக் கலையத் தக்க
 முதிர்வுறு மறிவுண் மொய்த்து முளைக்கக்
 15. கடுக்கொடி கழுநின் கழுத்தொடு பம்பியந்
 செறிஇச்சில தெங்கிற் செறிஇச்சில விண்போந்
 தைத்தரு வலோந்ததன் றண்டரு மலர்கள்
 பந்தியிற் றுடிசில பைங்கொடி பற்றி
 யாடுவர் பாடி யாடுந் தோறும்
 20. பேடொடு சுருப்பு பிரிபா துதிர்ந்து
 நறுமணங் கான்று நாற்றிசை சுமழு
 மனந்தைப நகரி னன்னிழி சேப்பச்
 சினங்கொளும் புலியதட் சீகண் டேசா
 தாட்கம லத்தரு டந்திங்
 25. காட்கொனென் றடைந்தன னடைக்கல முனக்கே. (20)

நீர்வைவென்பா.

உன்னடியா நம்பியை நீ யொத்திநிலிந் முன்னிற்கத்
தன்னடியா வென்னவருந் சான்புற்றி—வென்னடிகாண்
மிண்டையர் நன் னுட்டனைநதை மெய்யிச் சுண்டாவென்
பண்டைவீனை முடிமுடிநப் பா (உக)

கற்புரிவித்தல்

கட்டளைச் செலிநுறை.

பாரி நிகரின்கற் பன்னு யவநதைப் பானிறவிந்
தாரி நிகழி யவியுஞ்சீ கண்ட நைநுனையான்
பேரி நிகவகிழ நரசர் வடிக்கின்பொன் னின்பொருட்டோ
மேரி நிகைநதிர வம்பொன் டெழுமபரச் சென்றிடத்தே. (உக)

கற்புடையாக்கியநத்தம்.

இடங்கொண்ட விழ் யுமையுள றிடங்கொண்ட
விசரசீ கண்டன் நன்னைத்
தடங்கொண்ட மதினெநதைத் தடங்கொண்ட
துறைத்தளியே தடமாக் கொண்டு
குடங்கொண்ட வென்றெழுமுன் குடங்கொண்டாட்
மேன்மலரோ மடன்கண் டேத்திற்
படங்கொண்ட புலியிடந்தீர துளத்துன்னு
மவையெவையும் பாலிப் பானே. (உக)

நேசையாசியப்பர்.

- பால்கனிக் தொழுகிப் பளிக்கென வெரலிரக்
கால்கனை யடியா நூலிடை நுழைய
சூரும்புகள் குடையா வந்தும்பு ளளிழாப
புரமுள் எனெட் குறும்ப் பொற்களைக்
6 குடக்கனி செழித்த தடத்தளி நிறைக்கு
மடையெறிந் தோட வெடித்தி பலகிற
செறிமடந் கடுமுதை விரிதலை மலர்ப்பைங்
குறும்பைவிண் மரவு நுழந்தெங் கேழ்
வாய்திறந் தருநதக் காய்கழித் திடவுண்
10. னீரிழ செரம னேர்நிலை நென்று
தோன்றக் கண்டு துணைக்கை விடுத்திட
பதைப்பொடு குதித்தாப் பார்க்குந் தோறும்
பற்பல வாபப் பளிக்ெனுட் டனாதோ
ருருவம பலகித முற்றிடத் தம்மேற்
15. பொரவந் தனபல பூத மென்றுள்
எலமரு மந்திக லிடைநரி யாமற்
பலநரம் பாயும பைம்பொழில் பலவா
வாய்கு மனந்தை வாய்ந் துழைநடைத்
பொய்க்கித் துறந்தித் துறந்தித் துறந்தித்
20. சுவாமிநா பாலந் துறந்தித் துறந்தித்

தந்தைதா யன்பு சற்றுமி லாது
 பந்துச கோதரர் பச்சமு றுது
 நொந்தோ ரான்றோர் நூலோர் மேலோர்
 சிந்தையன் பூறச் செயல்புரி யாது

25. தொண்டர் பதங்கட் டொழுவறி யாது
 மண்டிய நின்புகழ் வாய்வழுத் தாது
 பெண்டு பிள்ளைக ளென்றிழி பேய்கொண்
 டஃக மனைபொன் னணிதுணி நாடி
 வெட்கமி லாமற் பக்கம் பலவா

30. வல்லும் பகலு மழுதழு தலையும்
 புல்லறி வுடைய புலையே னெனினு
 மில்லாண் டோரு மீன்றதை புன்னிட
 பொல்லா னாயினு நல்லா னாக
 வருளே புரிவா ரவனி பெவைக்குங்

35. கருணா லயமெய்க் கர்ப்புறு தாயுந்
 தந்தையுங் குருவுந் தமரு நீயே
 மவனியல் வுயிருளொன் றாகு நானே
 யென்றனக் கருடரற் குன்றனை யன்றிக்
 கதிலை தறிவேன் கடையே னாதலிற்

40. புன்றொழின் முழுவதும் போக்கி யெனைநின்
 றன்பணி யோடு சரணாதம் பணியும்

பொய்யிலன் பொடுசெயப் புரிவித்
தையருட் படுத்தலுன் னுரருட் கழகே. (௨௪)

வினாவுத்தரம்.

நேரிசைவேண்பா.

அழகென களமென்போ லார்குழையென் முன்னு
மொழிய வெழுத்தின் முதலே—தொழியச்
சிரித்தெரித்த தென்னிச்சீர்ச் சீகண்டற் கூரென்
னருட்டிருவ னந்தபுர மாம். (௨௫)

கற்புப்பயப்புரைத்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆமா னினைபு முருக்குமின் வேயங்குழ லானனந்தைத்
தாமா னினைக்கொள் பிரானேர்பொன்கற்பந்தி தன்கடைவாய்ச்
சீமா னினைச்சிற் றுரத்தோடுஞ் சென்ற திசைவிடுத்து
மாமா னினைய வுநாணச் சேர்க்குமென் மாணியே. (௨௬)

கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாணோக்கி மகிழ்வெய்து மறைபோற்றிக் கழலோலு
மலர்த்தா ணட்டந்

தானோக்கி யல்லாது தரியாத சேரர்பிரான்

தண்ணூர் நாட்டின்

வானோக்கி மனமுவப்ப மனிகாட மலியனத்தை

மணிகண் டாவுண்

ஹோக்கி நலமெய்து நானுண்டேர நானிலத்தந்

நடனந் தானே.

(உள்)

நேரிசையாதீர் மா.

நடலைச் செழிவா நான்மலர் விரியு

முடலக் சழியி லுலாமுடி நிறவை

விரிந்த மனமாம் பரந்த மணலிற்

குறும்பு செழந்த சொடுகினை மென்னுங்

5. கர்முள் ளரவா யாரிரு டுமீன

வாளிலை யடாந்த நீன்முடந் கைதையிற்

காலக் குருகு காவங் கருதிக

கண்ணிமை யானு காக்கப் பட்ட

பெற்றிய பிதனிப் பெருவாற் பென்று

10. நற்றவ முயல்வார் முறறத் துறந்த

தாலத் தென்றந் தவா தரந்

வேலையி லுலாமுடி கைதையிற்

டாலமுட மென்னு காக்கப் பட்ட

- தமரநு மசரநு மாவலிந் திழுத்துக்
 15. கலைய வடவை கடையெழுந் தாங்கு
 கன்னெழு நஞ்சை யஞ்சிக் காகா
 வெனநின் றுன்னை யெவரும் போற்றி
 யுயிர்தரி யாம லேலலிட்ட டலற
 வன்னவ ராவி யகன்றுடன் மண்ணுப்
 20. போகா வண்ணம் புத்தமு தாக
 வருந்தினை யதனினும் பெரிதலை கொடிய
 வெனதகத் துயரநீர்த் துனதருட் கழங்க
 ளருளென் றுணையிங் கிரத்திடு மென்சொல்
 லன்பொடு மழலைக் ககடவிழ் வல்லாற்
 25. புன்மொழி பென்று போக்கா ரன்றிப்
 பாலின்க னெய்ப்பாற் பரந்தெங்கு நிற்குமே
 தூலின்க ணீச னுழைந்தெனு மொழிபோற்
 தென்சொல் லெச்சொல் லெனினு முண்ணின்
 றின்சொல் லாக வேற்றெனை யுள்ளத்
 30. தன்பொழித் தின்பத தன்பதி யதனி
 லாதரித் தருளுதி யனந்தையிற்
 சோதியம் பரசுழை தூக்கிந் பவனை. (உஅ)

நேரிவைவெண்பா.

தூக்கியதேன் றெண்டர் தொழுதடைதற் சோவென்கோ
 னோக்கிம றென் றுண்டென்றுண் னோதற்கோ-நோக்கிமையா

மாகத்தார் போற்றமலி மாடவனந் தைப்பரமா
பாகத்தார் போற்றம் பதம்.

(உக)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பதமே விரும்புண் ணியர்போற் றனந்தையம் பால்விடை போன்
பதமே விரும்புண் ணப் பாய்ந்தாங்குசொற்பசர்வர்க்கரிதாய்ப்
பதமே விரும்புண் னுருதின் பொருளினிற் பற்றிநிற்பீர்
பதமே விரும்புண் னெறியார் பெறும்பயன் பற்றுளத்தே.(௩௦)

கழிநெடிலடியாசிரியநிந்தம்.

உளமொன்று மவநினைவு லேகரைம னைப்பினல்

தொருவனுணர் வானென் றுளத்

தோராதொ ளித்துமுக மனினுண்மை போன்மொழிவ

ருறவாடி னும்மவர் கள்சொற்

களவென்று கருதாம னுளதென்று நெஞ்சிற்

களித்தன்பு பாராட் டிடக்

கற்றைர்கள் கூட்டத்தி னுற்றிடவ மைத்துன்

கழற்கன்பெ னக்கருள் வையே

யளவொன்றெ னக்கொண்டி ளங்குஞ்சொ ம்க்கொஞ்ச

மங்கிஞ்சு கச்சொற் களு

யரியயாழ் வினைமாதர் பயில்கின்ற விசைகளு

மரம்பையர ளந்து முல்பவே

வளமிஞ்சு தண்டலேசண் மணிமந்தி ரங்கல் பல
வாய்ந்துபொன் னகரென் னவான்
வளத்திடு வனந்தபுர நகரினிலு றைந்துயிருள்
வாழ்கின்ற சீகண் டனே.

(ந.க)

நேசையாசிரியப்பா.

- கண்டாங் கின்சொற் காவிச் சேற்கட்
செண்டாங் கொங்கைச் சேணிமை யாடீரா
டின்புறு மகவான் றன்பதி விட்டுள்
ளுட்கு மொளித்துப் பக்க மொதுங்க
9. வக்கினி தேவ னணிமணி மாடம்
புக்கிற் றீபம் போற்றத் தென்கோ
னுயிர்தங் கிளைகட் கவரில னென்றங்
கயர்வி ரிரங்கி யடியினை பணியத்
தெய்வ நிலைமைச் செயல்கொ ளரக்கன்
10. நயவு வேண்டித் தண்டுகை தாங்க
வருணக் கடவுள் வாச நெளிக்க
வாயு குப்பை வாரித் தூர்ப்ப
வளக னடப்பை யஞ்சி யெடுக்கத்
தன்னாற் றுவிங் கிந்நா ளின்றென்
15. நின்னா வுள்ளோ டெட்டான் றிக்கோ
னெதிர்தா னோக்கி யிடுநீ றுதய

- வானவர் மச்ச மாமிசம் வரதக்
 கான முனிவர் கட்சுட மோர்ப்புக்
 சிசைமுக னூனக் தினமுற லோதிப்
20. பிசுசுக டேறிப் பிழைகாண் பான்கொல்
 லென்றா னேற நோக்குங் காறு
 நின்றுயிர் நீங்க நிலைபெற் றயா
 வுலகயிர் முழுது நலமுற வெண்ணிக்
 கலீதீர்த் தன்பிற் காக்குங் கருணைக்
25. சுருப்பொற் றுளவக் காட்டளி யருவி
 சுருப்புக் கொழுசுஞ் சுடரா ழிக்கைக்
 கமலக் கண்ணன் கால்கள் கடுக்க
 வருகு நின்றங் கச்சதை யேந்தப்
 பாணர் புகழ்ந்து பல்லாண் டோதக்
30. கின்னரர் நின்று கீதம் பாட
 னிஞ்சையர் கூடி வீணை மிழற்ற
 வானவர் மாதர் நாடக பாட
 நாமகள் யசுமொடு நலுங்கு பாடப்
 பூமகள் பஸ்கற் பூரத் தீப
35. பேற்றி யால மெடுத்த வளைப்ப
 னித்தகை யவரோ டேனை யொருஞ்
 சிறுவிதி முன்னர்ச் செய்மக மதனிற்
 பெறுமவிக் கிசைந்த பிழைவழி நோந்த

- சார்ப் நினைந்து தாவி யினைந்துள்
 40. ஸாவி பதைத்தங் கடிமலர் தூவப்
 பலமலை கூடப் பட்டாங் குன்னும
 புபவலி யுடைய காமுத னினைப
 கருமுகி லாகுங் கரிகட் சீறு
 மரிமுக வசர ஓநீய வீரச்
45. சோதர! கங்கனை தூண்டி துப்பேர்ப்
 பானு கோப னுதிய பாலர்
 வழிவழி வந்தார் வாரியின் வளைய
 உந்தார் வாழ்ததத் தந்திரர் போற்ற
 ஹண்டைஞ் ஹாழேடு டெட்டுறு மண்ட
50. மொருகுடை நிழலிற் றனியர சாளு
 மாயா நாளு வான் பல படையு
 மீசா னுதி யோகொண் முகங்க
 னைந்தி னுலு மழியா வரமு
 மாயுளு நூற்றெட. டாகிய யுகமும்
55. பேருடல் வலியும் பெற்றிடு மாயச்
 குரனை யஞ்சஞ் சுரரை விடுப்பச
 சிந்தை நினைந்தவை செயலின் ருது
 மழலை மொழிக்கெம் மலையுங் கனியும்
 பழகப் பயிலும படைதுதி நுனியாள்
60. விரியு வகெனையும் வேவச் செய்யு

மருண்மிகு குழவித் திறமுறு செயல்கொள்
 வீத்தக நூல்வல் வீர வாரு
 தேவற் றாது செலுத்தி வினாவி
 நீதியு ஞான நெறியுங் கூறி

65. யொவ்வா வதனா லுக்கிர மோடு

பூத கணங்கட் பொருந்த நோக்கி
 யாதர முடனே யணிபடை செய்து
 கடலது கடந்து கடிநகர் புகுந்து
 கூக்குர லீட்டுக் கூவிப் பொருது

70. வலிமிகை நோக்கி வடிவேல் போக்கி

வரல்கண் டஞ்சி மண்ணாய் மலையாய்
 மழையாய் மாவாய் மீனாய் மற்றும்
 பற்பல வடிவு படைத்தும் விடாது
 பாய்ந்துபல் கிளையொடு மேய்ந்து வதைப்ப

75. வாற்றா னாகி யழியுமி ரோடு

திகழ்வுறு மயிலுஞ் சேவலு மாகி
 வந்து வணங்கி வரமது வேண்ட
 வாசன மாயுங் கேதன மாயு

மேற்றருள செய்ய வெற்கொரு துணையா

80. வருளும் பொறையு மாணையும் வலியு

மிளையு மாறு வெழிலுறு முருகச்
 செல்வனை யருளித் தெவ்வரை மாய்த்தத்

தேவரை மாண்ட சேகன் டேசா

பாவமெய் படைத்த வெண்ணைப் பாரோர்

18. வஞ்சக நட்பாய் மனத்தொன் றுன்வி

யின்சொற் காட்டி யேடுனு மேசக

வன்பக மொழிகுந் துன்பு வுன்வி

முன்சின மாக முனியினு முலியுந்

விடர்செய் வாருந் தெருசெய வற்பாச்

99. சடல மென்று தள்ளினுந் தன்னுந்

வெவரெய் டர்செய் னு மெதிராக்

குடியுள மென்று மாறிலும் கொள்ளுந்

குணந்தி மெய்யொழிந் குலாழிக் கொள்ளுந்

நீணக்க மல்லமென் தெள்ளிநு மெள்ளுந்

99. வின்சொற் பெயரையன் பீசை கல்பிப்

பண்டில மென்று பழிக்குநுந் பழிக்குந்

வினவகட் கயர்வெந் தின்றிந் கொன்றுண்

டுன்புகழ் கேட்கந் குள்ளந் கோதந்

கன்பந் முன்பிந் றுன்விமம் வன்பந்

100. கஞ்சக விரோத மவ்விட ரோட்டி

நெஞ்சக் கவையு நீக்கியுன்

கஞ்சக் கழலிந் டுருட்டி வாய்ப்பை

(க.உ)

சேனைவெண்பா.

அஞ்சா நதியமுதுஞ் சேரமன் சகலமதுவுன்
பஞ்சா னைப்பாசு பாணிப் பா—யஞ்சரம
னஞ்சகந்த மொழை நு நன்மலினுநிற் றுண்டேயா
னஞ்சகந்த தென்மொல் லுநர். நக

கருணைப் பூவுந் துரைத்தல்.

கட்டளைச் சீ நடுமை.

அருளா சென்றத்தற் பணிவய் பணிகித் ததக்தெனஞ் சூர்
பொருளாக நின்று புறவன் தயுநிற் போர்ப்பு ந்கை
யிருவார் கழைக்களர் சீமண்ட ளன்று, விரதபெய்தி
தெருளா ளகண் றுதம் காணாபொய் னுநதெற்குக் கீதர்க்கென

சுழ்மொழிவாதிவலித்தல்.

தேரரசு நின்கதரு முட்டிதுந் தைந்த
செம்பொனின சுரப்புநி மன்றுவநி னுது
மாரரத மாதர்பத மன்னிலகிங் ளொன்ப
மாடமொர்ப விக்ருகி பணி போன்றுவன லாலுஞ்
சேணித னத்தினமை தேவருல காம்பத்
நீங்கனிக நிக்துபொழி லேங்குறும னந்தை
யாரறுக ராவணிசீ கண்டனடி மலர்க

செய்தோர்த் தீர்மானம்.

புத்தகத்தைக் கிடைக்கவேண்டியவர்கள்
புத்தகத்தை உடனடி உதவியைப் பெறவிரும்பு
புத்தகத்தில் படிப்பதற்கானவர்கள் அனைத்து
(௩௫)

$(\mathbb{C}_n + \mathbb{C}_m) \cap \mathbb{C}_k = \mathbb{C}_k$.

தானனந்த மாநதர் கவிப்பாட்டுள் சீரண்டன்
வானவநத மாநதர் வாய்நீட்டி—தானனந்தங்
கானநதர் சொல்லுகமிகல கங்கிழை லன்புறினிங்
கானநதர் மெல்லமருள் வான். (௩௭)

கல விநிச் சபைக்கு நல்.

கட்டளைக்கிடைத்து வரு.

ஸ்பாடெய் வாய்த்துமருகச்சீக வாடன்வார்சமுல்கட் [எமதின்
 டேவபாடிப் பன்முடிசைப் தெஞ்சூன்று மொன்றுபோன்றுள்
 மாமாடிப் பன்னந்த சின்பங்மொன் வாரினம் மானினளும்
 ஸ்பாடெய் கிணறுமொந் தாவின் போ கத்தின்னு மீசுறையே.

கட்டுதேடி லடி யாச ' நிய ந்துத்தம்.

பி. சித் தனியும் தனியே (7) மட்டி அடத்தரவ
மகவுதலு மட்டத்துக் கதிர்

வானத் தனைத்தனிய னந்தைப்ப திக்கண்வல
 மாவைத்த சேண் டர்வெஞ்
 சேனக் குழுக்கவர வீறுற்ற துட்டர்கிளை
 சேதித்த சீரின் புகழ்
 மானக் கருத்தினுட னடித்து திப்பரிடர்
 மாய்ந்தோடு மின்போங் குமே.

(ந.

நேரிசையாசிரியப்பா.

- இங்குண் டங்கின் றங்குண் டிங்கின்
 நென்பன வில்லா தெங்குந் தங்கி
 பென்றுனை பெவரு மிபம்பும் வழக்கா
 லென்னுளி வீயு நின்னடி யாஹு
5. மாமென் றுண்மை யாரரு ளான்றோர்
 சொற்கண் டன்றி யுட்கண் டறிபாச்
 சிறியேன் றனையும் பெரியதன் னருளாற்
 றுன்பப் புனியுட் டுன்ப மொழித்துத்
 தன்பத நம்புந் தன்மை யளித்துக்
10. காத்தனை யுல்கி னாற்றிசை கமழக்
 கொங்கு விரிந்து குங்கும மிஞ்சங்
 கும்பக் கொங்கைச் செம்பொற் கஞ்சத்
 தொருமா வாமப் பெருமான் மேவற்
 கிருக றுற்ற வொருநாப் பஹலை

15. யுறசெம் மணிமன் னுச்சிப் பூக்கொள்
படமிவை வாய்ந்த பாயா போங்க
வருணிறை வுறுமில் வனந்த னகரின்
முன்பய னென்பத் தன்பணி செய்யுந்
தொண்டர்க ளேத்த வண்டர்கள் வாழ்த்த
20. நாதத் தனையுட் போதத் தலையாச்
சோதிச் சிவமாய்த் தோன்றி வாழுஞ்
சேண் டேசா சித்தத் துன்னி
வேண்டிவ னென்று விளங்கக் கேட்டன்
ஞாண்ட நீயா யருளுகி யஃதே
25. சென்றன தள்ளி நின்றன தெரியே
னெந்நா ளேனு மெவ்விட மேனு
மெடுத்த யாக்கை யிறுநா ளந்நா
ணடி தளர்ந்து வாடி மெலிந்து
வாத மிடைந்த சீத மிகுந்து
30. பிழை செறிந்து நீர்முன் வடிந்து
கண்க ளிருண்டு கடைவழி யாக
வார்ப்பன வொழுதி வாய்மொழி குழறித்
காதுக ளடைத்துக் கருத்துங் கெட்டுப்
டோகா துனது பொற்முடி லாதி
35. கேசத் தழுகு நேசித் தாய்ந்து

புதி டுணந்து போதத் தோடு
 மஞ்சலி சிரமே கங்கைகள் கூட்டி
 மைஞ்சக் கமமெய் மய்யுட னேறுதி
 நினைமா னுட நீமென் வவ்வா

40. மொருசெவி மதுதெரி மொழி
 கருதிகண் முன்னர் தென்பன் பசுவுநீ.

(சு)

சீகண்டேசர் நாயகமணியார்

முற்பகுதி

MAHAMAHOPADHYAYA
 DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

சிவமயம்.

திருவாவினன்குடி மாகை.

1914.

கணிதக் கலை.

திருவாவினன் குடிமாவல்.

இஃது

தி. தா. அத்தாணி நெய்க்குப்பை

பரிமணம் பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

பொச்சியமென்று வழங்கும் தேவார வைப்புத்தல

மாகிய எச்சிலிளமர்ப்பதி மிராசுதார்

மகா-ம-ம-ஸ்

ஆதிரலவாண்டையா ரவர்கள்

விருப்பத்தின்படி

இன்னுலாசிரியன் மாணாக்கராகிய

திருப்பாச்சிலாச்சிரமம்

செ. துரைசாமிக்கவண்டரால்

கருநர் விவேகபானு அச்சுக்கடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஆனந்த-ஸ்ரீ ஆனி-ஸ்ரீ

1914.

உ-

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாபிரங்கள்

இவை

சு ல் லை வ ன ா க ம்

விவானத்தானுதிநிலய மடாலயம்
ஆனந்த ஏண்முக சரணுலயசுவாமிகள்
அருளியது.

பொன்னுலு மணியா தும்

புவிபாலும் கவிபாலும் போதத்தாலு
மின்னுலும் ரகுமுதனால் விதத்தாலு
மிதத்தாலும் வேதத்தாலுஞ்
சொன்னுலு மபைமுன்னூற் றெடுடையாலுங்
கொடையாலுந் தோற்றத்தாலு
மென்னுலு நிறைசெழிய நிறைமாண்பின்
முறைவாய்மை யிபலுநாட்டின்

சீர்பூத்த திருவானைக் காவரங்க மெனும்
பதியைத் தென்பாற் கொண்டே
வர்பூத்த வடதிசையி னெழிலாரும்
வெள்ளரையும் மிலங்கா நிற்கப்
பார்பூத்த நெய்க்குப்பை யெனுநருக்
கதிபதியான் பண்புமிக்கான்
வார்பூத்த தனமனையோ டில்லறநல்
லறமாக மருவிவாழ்வோன்

ஆன்னவன்றன் றிருநாமங் காத்தபெரு
 மாளெனவென் றறைவாந்த
 மன்னவன்ற னருந்தவத்தால் வந்துதித்துப்
 பலகலையு மதிகொண்டாய்ந்து
 சொன்னலனும் பொருணலனுஞ் சவைநலனு
 முறக்கவிதை சொல்லவல்லன்
 பன்னகரும் புகழ்ந்தேத்தப் பரிமணமென்
 றொருபெயரைப் படைத்தசீமான்
 தேவாரகுலப் பெருமணியைச் சிறைமயின்மேல்
 வருமணியைத் திகழ்மெஞ்ஞானப்
 பாவலருட் புகழ்மணியைப் பரனுரத்திற்
 றிகழ்மணியைப் பகைபெற்றோங்கு
 மேவலரைச் செறுமணியை வினங்குறுசுப்
 பிரமணிய மணியைவேண்டிக்
 காவலரா வினன்குடித்தோத் திரப்பாவா
 மணிகுமரன் கலன்க ளாமால்
 காமணக்கு நெய்க்குப்பை தனிலமரும்
 பரிமணமாக் கவிஞன் சொல்லார்
 தேமணக்குந் திருவாவி னன்குடிவாழ்
 குகன்றுதியைத் தினமுநோக்கிப்
 பாமணக்குங் கவியொன்றோ ரடியேனு
 முளங்கருதிப் படிப்பார் தங்க
 ணாமணக்குஞ் செவிமணக்கு மகமணக்கு
 மறிவுமண நாடு மாதோ

இஃது

சித்தாந்த சரபம் அஷ்டாவதானம்
பூவை கலியாணசுத்தரமுதலியாரவர்களால்
இயற்றியது.

மருவாவ லுறுவலங் காரநய கற்பனைகள்
மலிந்து மேவத
திருவாவி னன்குடிதோத் திரப்பாநற்
பாமலை திகழச் சொற்றான்
பெருவாரி யனவிலக் கியவிலக் கணமனைத்தும்
பெரிதுந் தேர்ந்த
திருவாழு நெய்க்குப்பைப் பரிமணப்பேர்
நாவலனாந் திறன்மிக் கோனே

இஃது

திருவாவடுதுறையாதினத்து
மஹாவித்துவான் திருசிரபுரம்.
ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் மாணக்கரி
லொருவரும் திருவிழிமிழலை சாமிநாத
கவிராயரவர்கள் சகோதரருமாகிய
ஸ்ரீ பாலகுருக்கவிராயரவர்களால் இயற்றியது.

—o—

திருவளர்ந் திலங்கு முகிம்பிறை களங்கஞ்
சேர்ந்துமென் கடுக்கையா ரரவும்
பெருகால் வரைமா திணையுமார் தவினால் பிஞ்ஞகன்
றனைநிகர்த் தோங்குந்

தருநிறை பழனி மாதிரத் தணித்தாய்த் தயங்குமா
 வினன்குடித் தளியி
 னருமறை புதழ வமர்ந்தருள் சுடர்வே
 லற்புத சிற்பாக் குகன்மேல

ஆரங்க மறையுங் காணு வாவணை
 யமலன் துஞ்சுந்
 சீரங்க மெனு நகர்க்குத்
 திகழ்வட பாணின் மன்னும்
 காரங்கந் திகழுந் சோலை
 கவின்மிகு நொச்சி யத்தில்
 வாரங்க நகுமின் னூர்க்கு படனென
 வழகு வாய்ந்தோன்.

வேறு.

விண்கலை மகளும் விடவர விறையுங்
 விசம்பயன் றுலம்பா தலத்துங்
 கண்படா தொழிக்கக் கவின்கொடை கல்வி
 கசடறு வ்லியினுங் கதித்து
 மண்புக ழாதி மூலமென் றொருபேர்
 வாய்ந்த நற் சுருணனு மகிழ்ந்து
 பண்பட ராவி னன்குடி மலை பகர்ந்தரு
 ளென்றனன் பரிவால்

ஆலையை முறித்தங் கரிகரத் தேந்தி
 யரிகரி யயின்றிட வளர்க்குந்

சிறப்புப்பாயிரங்கள்.

சோலைஞ்ஞென் நெய்க்குப் பைநகர் லேவின்
சுரநதிக் குலத்தின்வந் துதித்தேநான்
வேலையைப் பாவும் வித்தகன் காத்த
விண்டு வென் றெருடுபவர் பெற்று
மாலையங் குவளை புனைநதமன் எவன்செப்
மாதவத் தாலவதரித்து

வேறு

முத்தமிழ்க் கடலயின்றிம் முதிர்ச்சியின்
முதனால் சொற்ற
தத்துவ நூன்முன்னா சமயநூ
லியாவு மாய்ந்தே
யந்தன தருளைப் பெற்ற
வன்பினு லறைந்து தந்தான்
பத்திக்கோர் வித்தனா பரிமணப்
புலவன்மாதே

இஃது

திருசிரபுரம் வரகனேரி சித்தாந்த ரெத்தினாகரமாகிய
வித்துவான்
சோ. வீரபத்திரபிள்ளையவர் ளாலியற்றியது.

—0—

கதிர்நில வெறிக்குங் கற்றையஞ்சடிலக்
கண்ணுதற்பெருமான் கனையிருண்முடிய
பனிக்கதி ரென்னப் பாசத்தொடுங்கிய
பலப்பலவுயிர்கணிலத் தகத்தனுவும்

கரணமும் புவனமும் போகமுமளித்தே
 விடுத்த பேத மெண்பத்துநான்கு றா
 றாயிரமவற்றுளரும் பெறன்மக்கட்
 பிற்ப்பே சிறப்பிற் நிறப்பயினைவகள்
 சுத்தநன்னிலைக்காட் சுகமுறவுஞற்று
 மறநெறிவழா அநோம்புஞ் செல்வம்
 பெற்றவன் கற்றவர் பெட்கும் பான்மையன்
 பகீரதன் வேண்ட பாவையிற் கிடந்த
 சுகார்த மென்பிடைப் புகுபவர் தம்மைத்
 தனியிலமுய்த்த நளிர் புனற் கங்கையிற்
 பரமனாடிக்குப் பணிக்கு நன்மலர்கள்
 பூத்திடுசோலை பொலிவழி செயலான்
 ஆரஞ்செய்திய வானுலகிறைவன்
 அகமகிழ் வினையே நலமெனப்புரிந்த
 பொன்னியின் வளமிக மன்னியசோழ
 நாட்டிற் கணிகலமாகிய சிரபுரத்
 தொரு பாலரங்கத் தொருபாற்பிறங்கு
 நோன்மை நொச்சியக்கு நொச்சியைப்போல்வான
 மறையவற் பயந்த மணிநிறவண்ணனைப்
 பகுவாய்க்கரா அம்பற்றக் கரிமுன
 மழைத்த சொற்றன் பாலடைந்தவர் தேரத்
 புனைந்த வாதிமுலப் பெயரான்
 செய்கெனப் புகன்ற காரணத்தானே
 எவ்வலசத்து மிலையாமரபிற்

நெய்வயாணை பைத் தினைக்குறமாணை
 நன்மணமினைச்சிய நகமேய் புயத்தான்
 பனைக்கைக்கறிற்று பண்ணவர்க்கினையோன்
 தனைப்பெறு தந்தைக்குக் குரவனானேன்
 குறுடில் சிழிய விறயிற்கரத்தோன்
 ஆவினன் குடிக்கண் பேவிய புனிதன்
 ஆயநன் முருகானம்புயத்தாட்க
 ணன்பாற் சூட்டின னருந்தமிழ்மலை
 தென்னவர் பிராணைத் தெறுநோய் கடிந்தார்
 திரைப்புனன் வைகை யெதிர்மறுத்தேறியுஞ்
 செயிர்த்தோர் மூட்டிய தீவினையாடியுஞ்
 சேயிழையாக வென்பைப் பணித்துஞ்
 செங்லைப பசிய பொன்னுவமைத்தும
 பல்லிசை விரித்த பணித்தமிழ் மகளைப்
 பூதலமறியப் புணர்ந்து தன்னுள்ளஞ்
 செல்புலஞ் செலாது நல்புலத்துந்து
 மறிவினை வளர்க்கு மறிஞர் தங்கோமான்
 மானிலந்தழைப் பவளஞ்சுரந்தனிக்கும்
 நீர்வளங் கொழிக்கு நெறிபடர் மேகமும்
 பெட்டவர் பெட்டவை பெட்டவாங்களிக்குங்
 கற்பகத் தருவுங் கைத்தெழு வள்ளலு
 முட்குமா னுதவு மொருபெருங் கரத்தான்
 அருவவின்பத்தை வருவப் பொருள்கொடு
 அளவுக் களவாவளிக்குங்கல்வி

கற்றவஞ்சகக் கணிகைமார்களு
 மானனங்கண்ட வக்கண நிலைதிரிந்
 தம்மவோமதன நணிக்ஞுவளை
 மலர்தொடுத்தெய்யு முன்வளர்முலைபுல்லி
 யுயிர்நிலை யளியெனவுரைக்கு நல்லெழிலோன்
 செப்பருஞ் சிறப்பிடுனெப்ப நெய்க்குப்பைப்
 பரிமணப் பெயரிய பாவலோனே

ஆலோசனை

உறையூர் சைவசித்தாந்த சபை தனசாலாதிபரும்
 கு. தா. லாலப்பேட்டை சித்தாந்த ஞானப்பிரகாச
 சபைத் தலைவருமாயு உறையூர்

தே. பெரியசாமி பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றியது.

அருவாகி யருவாகி யருவுருவந்
 தானாகி யாவுமான
 மருவாரு மலர்க் கொன்றை மாலைபணி
 வாரசடையெம் வள்ளலாய
 பெருவாழ்வு தருங்கருணைப் பெம்மானு
 ருலகுய்யப் பெட்டினீன்ற
 திருவாணி னன்குடிவாழ் செவ்வேளின்
 சேவடிக்குச் சிறக்கமாதே,

சொல்வனமும் பொருள்வனமுந் தொடைவனமு

நடைவனமுந் தூயபத்தி

நல்வனமு மெருங்குமைந்து நலிவிளங்கச்

சுட்டிவனஞ் சின்னப்பா மாலை

பல்வனமும் பொருந்திடநெய் க்குப்பையெனும்

பதிசெய்தவப் பயனும் வந்தோன்

கல்வனமும் சென்றபுக காராளன்

பரிமணப்பேர் கவிஞரேறே.

அன்னவரு மாதந்தனைய வரியதமிழ்க்

பெரிபெலொள் றோரயுதமாக

மன்னவெழு தாவெழுத்தில் வயங்கவமைத்துதவி

யிரு கையுநன் குற்றான்

அன்னமுறை தன்பழனத் தணிபாச்சி

லாச்சிரம் மமர்ந்தோனாய

எண்ணினியநட்புடையான் றுரைசாமி யெனும்பெயர்

கொ ளெழிலோன்றானே

இஃது இன்னூலாகியன் மாணுக்கராகிய

திருப்பாச்சிலாச்சிரமம்

செ. துரைசாமிக்கவுண்டரால் இயற்றியது.

சீர்பூத்த சோனாட்டு வேளாளர்

குலதிலகன செல்வ மிக்கான்

கார்பூத்த கரதலத்தான் காத்தபெரு

மாடவத்திற் கண்ட மைந்தன்

பார்பூத்த பரிமணமாக் கவிஞனா வினன்குடிவாழ்

பரன்மேன் மாலை

யேர்பூத்த சொற்பொரு டேர்ந் தியற்றினனென்

மனத்திருநா மிரித்த சீமான்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாவினன்குடி மாலை.

கடவுள் வணக்கம்.

காப்பு.

இருகவுணி னின்னிழி மதமருந் திடவேகிக்
கருநிறத்த வண்டினம் பிறைக்கோட் டொளிகலத்தல்
மருவுதாதைபோன் உலர்தலை சூட்டின னென்ன
வெருவிலாக்களி யுறவமர் வேழமென றுணையே.

சிவபெருமானுறுதி.

அலையெறிபா கீரதியை மிலேச்சிய செஞ்
சடைத்தே தவை யகிலம் போற்றுங்
கலைநிறம்பாப் பிறையணிகண் ணுதலைமழு
மான்றரித்த கரத்தினுளை
மலைமுகளை மணந்தாளைப் பன்னிருநோ
ளுடைப்பரனை மகிழ்வினோடு
நிலைபெறயெவ் வுயிருமுயத் தருவாளை
நினைந்துபவ டீக்குவாமால்

உமையவள் னுதி.

வேதமார் தருவிற் படர்ந்தவிர் கொடியை
விழுமிய பிரணவத் துதித்த
போதமா யகிலத் துயிர்க ணன்மார்க்கப்
புணர்ப்புற வருள்செய் பூரணியைச்

சீடென் மலரின் மணமெனச் சிலத்திற்
 றிசூழெம் மிறைவியாஞ் சிவையைப்
 பாதுக மிரியப் பணித்தருள் புரிந்
 புரைபதத் தினைப்பர சிடுவாம்.

சுப்பிரமணியர் துதி.

கார்மலிந்த கந்தரத்தா னுதற்கணுதித்
 தமர்களைக் காப்பான் வேண்டி
 யேர்மலிந்த வயி லுந்தி யசுரர்குல
 முழுதழித்தோ னியன்மிக் கோங்கு
 வார்மலிந்த குயக்கரியை வனக்குறவர்
 தருமானை மணந்தோனாய்
 பார்மலிந்த புகழாறு முகத்தேவைப்
 பழிச்சிவினை பாற்றுவாமால்.

வள்ளி தெய்வயானையார் துதி.

மணியொளிபூ மணம்போலா வினன்குடியி
 னருளுருவாய் வயங்கா நிற்குந்
 துணிபொருள் னகலாதென் னாருமருள்
 சுரந்தளிக்குஞ் சுரர்தமானைக்
 கணிதமறு பல்லுயிருங் காப்பானை
 யென்மனமாங் கல்லின்மேய
 வணிகளரும் பொருப்பின்வரு வள்ளிநா
 நாயகியை யன்பான் வழத்துவாமே.

உ.

சிவமயம்.

நாப்பு.

கவந்திலைத் துணை.

அண்ணலா வினன் குடிபய மயிற்சுதத் தேதந்தும்
பண்ணவர்க் கொரு மாலேசெந் துமிழினுற் பாட
வுண்ணாயந்து சொற் கொருடற வொற்றைவெ
மழுப்பிமால்
றண்ணை தாமரைத் தாட்டுணை குட்டுதுந் துட்பேடல்

தூல்.

மாமகள் கொழுநன் மறைபுணர் புலவன்

வழுத்துநின் சேவடி மலர்

யாமவப் பிறவி யகற்றிநா யேனை

யாட்கொள வருளுதி மயில்கள்

பூமலர் வயின்வண் டின்னினை பாடப்

புளகமுற் றெழினட மடுங்

காமலிந் திலகு மாவினன் குடிவாழ்

கந்தனே யெந்தயா பானே.

(1)

எத்துணைச் செயலு மற்றிருந் தேனை

யித்துணைக் கோலம தியற்றி

வைத்தருள் புரிசி லாய்நொது மலர்போல்

வாழ்ந்துகொண் டிருத்தியென்ன தான்

பித்தனே மாயப் பெய்கொலோ தேர்த்து

பேசுவ தெவன்பிரி துரையாய்
கத்தனே வளஞ்சா ராவினன்குடிவாழ்
கத்தனே யெந்தயா பரனே

(2)

தெவநீர் சிறந்தேக னிந்திர னாவநீர்

சிறந்தவன் விரிஞ்ச னன்னவனின்
மேவரு தெடுமால் சிறந்தவ னந்த

விண்ணவர் தங்க வந் சிறந்தேநான்
யாவனே பென்னி வீரன்கேழ் டன்ற

னன்பினிற் சிறந்திட வழுள்வாய்
காவதம் பிறங்கு மாவினன் குடிவாழ்

கத்தனே யெந்தயா பரனே.

(3)

இன்னுவர் கமல பிரவியாற் சுவனே

யிடுரு சமயிக ளன்பா

ஹந்தையெந் சிவமு லொபரால் வறிஞ்

ருள்ளக மலர்வன ளுவேற்

சந்ததம் பிறதெய் வங்கள்பா லலருந்

தமியனே னுளமிது சாதம்

கந்தவண் பொழிலா ராவினன் குடிவாழ்

கத்தனே யெந்தயா பரனே.

(4)

விண்ணவர் பதமுங் கண்ணன்மே ஹலகும்

வேதிய னிருக்கையும் விழையேன்

எண்ணுங்கா லவைதா மிந்திரசாஸ மேய்க்குமா

லென்னுளக் கிடக்கை

மண்ணக மெனினு மெடுத்தெடுத்த தடிகேள்
வண்புகள் வழந்தும் தொன்றே
கண்ணினுண் மணியே யாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே பெந்தயா பரனே.

(5)

வரியமர் தனத்தார் புரிந்த நோக்கி
மகிழும் தொழிந்து மாலயற்கு
மரியநின் னடியன் புற்றெழ நோக்கி
யகமகிழ் வடையு நாளென்றோ
பொரியரைத் தேமா வெனவரு சூரைப்
போக்கியாண் டருளிய பொருளே
கரியபைங் குயில் சூழாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே பெந்தயா பரனே.

(6)

நின்னையே தொழுவார் வறுமையாற் பிணியா
னினைவின்மாத் திரையுந் துன்படையா
ரென்னவே புகலு பொழிகண்டே னவ்வா
றெளியனேன் றன்னிடைக் கானே
னென்னையோ மாய மறிகிலேன் றெழும்ப
னென்பது பொய்மையோ வியம்பாய்
கன்னலம் வயல்கு ழாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே பெந்தயா பரனே.

(7)

வரையிடை யிவர்ந்து நதியிடைப் படிந்தும்
வனத்திடை ஈமர்ந்தும் வாரிதிசூழ்
தரையிடைத் திரிந்து மாவதெனின்னைச் சரண்புகுந்
தடைந்தன ரெனின் வெண்

ஊரையிடைப் படுமிப் பாரினின் மற்றோர்
செய்தவ முண்டுகொல் வாவிச்
கரையிடைப் பொலிபூ வாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (8)

உதித்தனை புலகி னுயிர்க னைன்மார்க்க
முற்றுயக் கருதியென் றறிஞர்
விதித்திட வநனை யறிந்த மெய்
யு னர்வின் மேலவ றுனை விடுகுவரோ
பதிக்கலரி யாகு மாகநா டாண்ட
பண்ணவா பைந்தமிழ்க் காசே
கதிக்கிட மெனச் சொ லாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (9)

மலைமக டனது செங்கையாற் றாங்கி
மக்களா வென்னநோக் குறலுந்
தலைமைசா ராறு முகத்தொடோர் வடிவாய்த்
தயங்கிய தடத்தனை சாதிப்
புலையரும் விரும்பாப் புன்புலா லியாக்கைப்
பொறையினை னென்னுமெற் கருளாய்க்
கலையெலாம் பயிலு மானினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (10)

ஆவியோ டாவி புணருமக் காலை
யதற்கிடை யுடம்படு மெய்தான்
மேவிடு மன்றே யவ்வண நின்றன்
மெல்லடித் துணையொடு கூடப்

பாவியேன் றனக்குப் பங்குச்சா மாசு
 படியுமுன் ிடாகொலோ பகராய்
 காலிறை மருகா வாலினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பானே.

(11)

செய்தவ மழித்த பாதவன் றன்னிச்
 சிந்தையிற் கொடுபா கதிக்க
 நொய்துத லின்றி வாயின்மண் கோட.
 லெழின்முகத் தியாவர்க்கும் காட்சி
 நொய்துடை யானென் றெண்ணலாய் நின்ற
 னேன்கழற் கடியவ னியானே
 கைவிடா பையா வாலினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பானே.

(12)

துறைமலி யடியர் துதியொடு நாயேன்
 றுதியுமுன் திருச்செவி யேற்கு
 மறைகடற் புனித நதிப்புன லதனோ
 டங்கண் நீருமேற் றிடுமாற்
 சிறைமயி லேற்றோ யாளுதி ஞான
 தேசிக னெனவொ ளிர் தேவே
 கறைவிலார் பணியு மாலினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பானே.

(13)

பொருள்குணஞ் சாதி தொழிலொடு புலனாம்
 பொருலிலா வணியிடைத் தன்மை
 யருளுநின் றன்மை யங்கன மன்றா
 ரறிவொடு புலனென வறிந்தேன்

நெருணிநை மணியே சைவநற் கொழுந்தே

தென்கடற் பிறந்தவா ரமுதே

கருணைவா ரிதியே யாவினன் குடிவாழ்

கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(14)

என்னகத் திருக்கை மழக்கினன் னெறியி

னெய்துறக் கருணைசெய் குவையேற்

பொன்னக மதனைப் புரந்தரற் களித்த

புகழினும் புதியவோர் புகழாய்

முன்னந் மொளியைப் பரப்பிடு மதற்குன்

முகத்துறு கண்களே யமைபுங்

கன்னலம் பெருகு மாவினன் குடிவாழ்

கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(15)

பாவினன் மனமா கியபெரு முத்தி

பத்தியா கியபெரு நதியை

மேவிடு மதுபோ னின்பத மாகும்

விரையுட் புகுவ தென்னாளோ

பூவியல் பதத்தோ யாவரே யெமக்குப்

புக்கிட மளிப்பது புகலாய்க்

காவியம் புகலு மாவினன் குடிவாழ்

கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(16)

மாண்டரின் னடியர் குழுவொடு மெளியேன்

வயங்குரின் பேரவை யதனி

னீண்டவன் புடையே னாதலி னாதனை

நிலைபெற வருளுதி நீயே

பூண்டகு மணியு மாடமும் வீதிப்
புறங்சனும் பொலிவுற வயங்குங்
காண்டகு மணியே யாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (17)

யானென தெனும்புன் செருக்கினை யழித்தா
ரிழப்புற ரென்பது சரதந்
தானென மறைக ணறையவு முணராச்
சழக்கனே னுனையிழந் துழன்றேன்
மீனென விலங்குங் கண்ணியர் மயக்கின்
வீழுற தாண்டுகொள் விரைவிற்
கானெலா மணியா ராவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (18)

அருளிலாத் தவமும் வினாவிலா வானு
மாதரஞ் சற்றுமி லறமுந்
தெருளிலா வுணர்வும் விரையிலா மலருஞ்
சிறியனேன் பத்தி யில்லாத
பொருளில் புன்பாட லென்னினு மேற்கும்
புலவனீ யெனப்புகன் றனனாற்
கருளிலார் பரவு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (19)

பலகலை பயின்று மதன்பொரு ளுணர்ந்தும்
பக்குவ மில்லவர் தமக்கு
வலர்தலை யுலகின் ஞானம துறுமோ
மாண்புடை நினதரு ளேணக்கா

லலகில் வெங் கொடிய பாதகமனைத்து
மகற்றிநற் கதியளித் திடுமாற்
கலவிவா னவன்போற் றுவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பானே.

(20)

பற்றவா வறுத்த நின்னடி யவர்தம்
பழக்கமே நற்றுணை யென்ன
வுற்றவா தாமே யுன்பத மளித்தற்
குறுதுணையா மஃ தருள்வாய்
முற்றறத் துறந்தார் தமக்குறு பயனா
முழுமுதற் கடவுணீ யென்றே
கற்றநா வலர்கு ழாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பானே.

(21)

என்றுநற் றுணையா னனைவிடுத் தயலா
ரிணக்கமே புரிந்திழி வடைந்தேன்
கொன்றுதின் றுழலுங் கொடியனே னென்னுன்
குரைகழற் கன்பனாக் கொளுவாய்த்
துன்றுபைங் கமுருங் கதலியுங் கன்னற்
றெகுதியுட் கான்மது வருந்திக்
கன்றுவெம் பசிதீ ராவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பானே.

(22)

எண்ணிய வனைத்து மெண்ணியாங் கியற்று
மெண்ணிலா வலியுடை யெந்தாய்
தண்ணிய மலரோன் றனையவ ம்தித்துன்
றந்தையெஞ் சிவபிரா னுவக்கப்

புண்ணியர் புகழோ மெனும்பத மதற்குப்

பொருளறிந் துரைத்தனை நீயே

சுந்தரின் பெயர் மானின் குடிவாழ்

சுந்தனே யெந்தயா பரனே.

(23)

சூவனா த்தானு மலருறை பவனும்

பொன்னகர் தன்னையாள் பவனு

மேவல்லைகட் டவர்தங் குறையினைத் தவிர்த்தா

ளென்றிதந் திடவதற் சீசையாப்

பாவகா ரியனாந் தாழ்குந் செஞ்சுத்த

பரமசின் பதமல சாண்டியர்க்

காவளம் பொலியு மானின் குடிவாழ்

சுந்தனே யெந்தயா பரனே.

(24)

கொடியவ னென்னும் குறையில் னென்னும்

கோதறு நின்றிரு வடிக்க

னெடிய வன் பொடியன் றுதிசெயக்கண்டு

நீயிரங் காவகை யென்னே

யடியவ னலனோ வாதா மிலனோ

வையநீ யறிகுவை யெவையுங்

கடியவன் பிறப்பி லானின் குடிவாழ்

சுந்தனே யெந்தயா பரனே

(25)

வலியகன் மனத்துச் சிறியனென் மாட்டு

மருவுறப் படாதென மறுக்கிற்

பொலி பருப் பதமந் தாழுதவிடத்துப்

புணர்ந்தது மில்லதாய்ப் போமால்

மலிகவைக் கதவிக் கன்னலு மாவும்
வருக்கையு காளைலாம் வழங்கிக்
கவிபுகா தென்று மாவின் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பானே.

(26)

ஒருகடைப் போது நின்றிரு வடியொ
லுளத்தினிற் கொண்டிட லரிது
மநவிலு மதனை யுகமெனக் கருதும்
வன்மனத் திதாழெழல் கின்றேன்
பருதிவா னவனும் பரவிடத் தெய்வப்
பசுவுதிநாற் திட்டப் பொர மமைந்து
கருதினோர்க் கருளு மாவின் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பானே.

(27)

அந்தகன் றமர்வெம் பாவிரீ யிவ்வாவ்
தாயனற் பானெனு முனரின்
பந்தமில் கணங்க ணின்றிரு வடியாம்
பங்கயங் காட்டெனப் பணிப்பாய்ச்
சந்தநான் மறைதே நிருபிறப் பாளர்
தழுவ விதனையுணக் கருதுங்
கந்தமார் பொழில்சூழ மாவின் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பானே.

(28)

வளமலி மறையு மறையினின் முடிவும்
வயங்குறு மாகம முபாங்க
முளமலி புராண முப்புரா ணங்க
ளுரைக்கு தூதுள்ளன வெவையும

பனகறப் பயின்றென் னாளுமுன் னுமம்

பறையறை வித்தெனப் பகருங்

கனவிலார் பரவு மாவினன் குடிவாழ்

கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(29)

யாரினும் பெரியோ ஹந்தையென் னுரைப்ப

ரவரினும் பெரிபை யென்றே

சீரினும் பெருகுந் தன்மையோ னெனலாற்

சிறியனேன் றனக்கருள் குதியாற்

போரினு மிகுந்த பொழிவினு மதின்மேற்

பொங்கவிர் முகட்டினுங் கமஞ்சூற்

காரினு முறங்கு யாவினன் குடிவாழ்

கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(30)

வேதவா கமங்க டிரிபறியாமை மேவிடா

தொருங் குணார்ந் தடினு

நீதநிற் கடைநோக் கிலையெனி னவருன்

னீன்கழற் கன்பரா குவரோ

மாதவத் தவரை நாளுநின் றனது

மலரடித் துணையொடு கூட்டிக்

காதீ டெல்லை யாவினன் குடிவாழ்

கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(31)

பதுமமென் மலர்மேன் வாழ்மக டனது

பழுவிலா வளமையே பொருவு

முதுபுகழ் மலயத் தின்றமிழ் முனிக்குள்

மொய்கழல் சூட்டிமுன் னுவந்தா

யதுநினைந் தடியே னின்றிரு வடிக்க

ணன்புமிக் கூர்ந்தன னறிதி

கதுவிவார் பரவு மாவின்ன குடிவாழ்

கந்தனே பெந்தயா பரனே.

(32)

படிமுழு தளந்தோன் பாற்கடற் றுபின்றோன்

பார்த்தனாற் பாரத முடித்தோன்

கடிமல ரதனி லுதித்தவன் காணாக்

கான்முடி யுடையனின் றந்தைக்

குடியினி லுதித்துங் கொடியனா குவனே

கட்டியாள் குமரன் மலரிற்

கடிமது பிலிற்று மாவின்ன குடிவாழ்

கந்தனே பெந்தயா பரனே.

(33)

முன்னநீ யருண கிரிக்குப தேச

முறைமையிற் செய்தவன் றனனா

னன்னலம் பெறுசூன் றிருப்புக ழுதனை

நவீரரச் செய்தனை யதுபோற்

சொன்னலந் தருமோர் ஸூலியா னியற்றச்

சொற்றி யெற்குஞ்செய் தூயவனே

கன்னன் முத்துயிர்க்கு மாவின்ன குடிவாழ்

கந்தனே பெந்தயா பரனே.

(34)

வாலியன் மருப்புப் பொருப்பெனா முறையும்

வளமலி கோயிலாக் கொளுநீ

கோலிய வர்று முகந்திப் பெருக்கிற்

கொணர்த்தெறி தருமணிக் குவையைப்

பாஸியச் சிறுமி சிற்றிலிற் பரப்பப்
 யருகிவந் துதித்தன போலுங்
 காவியல் டமுனத் தாவினன்குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(35)

இரங்குவ ரேழை மக்களுக் கெவரு
 மென்பதே யிவ்வுல கியற்கை
 தரவருள் தழைக்குஞ் சண்முகத் தேவே
 தற்பர மெனுந்தனிப் பொருளே
 பரவெளி யதனிற் பற்றிவாழ்ந் திடற்குன்
 பதத்துணை யலதுவே நிலையாற்
 கரவிலார் பரவு மாவின்ன குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(36)

வருத்திடி னினியான் பொறுத்திட லரிதுன்
 மாணடிப் போதினை யெனது
 கருத்தினிற் பிணிக்கிற் றீவினை யெனுமோர்
 கட்டினைக் கணத்தின் மாய்த்திடுமாற்
 பருத்திடி வ் வுடலாற் பயன்றரா தெனுஞ்சொற்
 பாரினிற் பெரியாற் றெசிறந்தன்
 கருத்துறு பமுனத் தாவினன்குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(37)

வஞ்சனை லோபம் பொறுமைதீக் குணங்கள்
 மருடிமென் னுளத்தினி னுறைதற்
 கெஞ்சலி னிடமின் மென்னினிற் கொருசா
 ரில்லையோ யிரங்குவை பையா

தஞ்சமென் றடைந்தார் தங்களை நோக்கார்
தரணியி னுண்டுகொ றக்கோய்
கஞ்சமார் தடஞ்சுழாவினன் குடிவாழ்
கந்தனை யெந்தயா பரணே.

(38)

நிலைபெறு வளமை மிகுத்திடு நினது
நிறையருள் கருதிறைந் தருகேன்
அலைதவழ் கடலி னாப்பிர வடிவா
புலத்தரு மழித்தமா லலனே
விடைவரம் பதியா மணிகிடந் தவிரும்
வீதியு ணிருப்பிறப் பானர்
கலையினைப் பயிலு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனை யெந்தயா பரணே.

(39)

அடைந்தவர் க்கருளு மையனீ யென நான்
கருமறை தெறித்திட வறியா
துடைந்த நெஞ்சடையே நின்றனை யடையா
வுணர்விலே நெவ்வழி யுறுவேன்
குடைந்துவண் டிமிர்பூங் குழலியர் நிதம்பக்
குழியின்வீ ழாவகை யருள்வாய்
கடைந்ததென் ளமுதா ராவினன் குடிவாழ்
கந்தனை யெந்தயா பரணே.

(40)

உலகெலா மழலிற் பொடித்தவன் சேயா
யுதித்தனை யெனநனி யறிந்து
மலகில்வெங் கொடியே னுன்னையே யடைந்துன்
னருள் பெறக் கருதியுற்றனனால்

விலகுபு வெனச்சொற்றிடினு மியான் வெருவேன்
 விழுமிய பொருடெனக் கீவாய்
 கலவியர் புடைசூழ் ழாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(41)

பல்லினைத் திரந்து தராதா மறியாப்
 பதகர்மேற் பலகவி பாடிச்
 சொல்லினைப் பரப்பித் துடருவார் நின்னைத்
 துதித்திட வருபய னறியா
 ரல்லினை யிரிக்கு மாதவற் கடுப்ப
 வகத்திரு டகற்றிட வருள்வாய்க்
 கல்லெலா மணியா மாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(42)

வானகத் துறையு மமரர் கற்பகத்தின்
 மலரினைக் கொணர்ந் தனுதினமு
 மோனநா யகரின் னடிமல ரதனின்
 முற்றுமர்ச் சித்திடப் படலாம்
 நேனரு ஞிமிரி னினமரு மறுகிற்
 நிருவரா ரெங்கனுஞ் சேறிவார்
 கானராப் பெருகு மாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(43)

மதிநதி மழுமான் முதலிய கார்து
 மடுபகை துறந்துமேவெ ளெனுஞ்சொற்
 பொதியுமத் திறத்தா னின்னையே யகண்ட
 பூரண சிவமுனத் தெளிந்தே

னதீர்கடற் புனியிற் றெளிதரா ரவரே
யலக்கணுற் றழிகுவ ரறிநற்
கதியினிற் புகுத்து மாவின்ன குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(44)

பரவுகின் கோயில் சூர் தரப் பணிந்துன்
பல்புக டனைப் பழிச்சித்தே
சூரவமென் மலர்கொண் டருச்சனை யியற்றிக்
கோதிலா வாரண மொழிந்து
சுரர்தொழு நினது பாதபங் கயத்தைத்
தொழும்னேன் றுகித்திட வருள்வாய்
கரகமா தவன்சே ராவின்ன குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(45)

அறைதரு கருணை யாளிரீ யெனவந்
தடைந்த சேய் தனையகற்றாமே
நிறைதரு மன்பிற் றமுவினென் றனைபா
ணித்தனே தத்துவப் பொருளே
துறைபல கெழுமு வறுமுக நதினும்
சோலையெங் கணுமனந் துன்னக்
கறைதபு வாவி யாவின்ன குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(46)

வெள்ளியங் கைலை யமர்ந்தநா யகர்க்கோ
மெனும்பதத் துறுபொருள் விளக்கும்
வள்ளியோ யெனது மனத்திரு ள்கற்ற
வலியுனக் கில்லையோ வைபா

வுள்ளிய வடியே னற்வினை விளக்கி

னொத்ததென் றியாவரும் புகழ்வார்
கன்ளுலாம் பொழில்சூழாவினன் குடிவாழ்
கந்தனை யெந்தயா பரணை.

(47)

மன்னிய பவநோய்க் குன்னருள் மருந்து

வாய்த்திடிற் கெடுமென வறிந்தேன்
துன்னிய வனனொ யறத்துதி செய்யின்
நெண்டனென் றுயர்தவிர்த் திடுவாய்
மின்னிடை மருங்கு லன்னமென் னடையார்
விரும்பியாட் டயருழும் பொழிவி
கன்னியங் கழகா ராவினன் குடிவாழ்
கந்தனை யெந்தயா பரணை.

(48)

தொண்டனாய் மனவாக் கொருங்கைமந் துய்க்குந்

துல்லியர்க் கன்றி மற்றோரு
மண்டரா திபரு மடைகுதற் கரிய
வடிமல ஈடைவரோ மேன்மை
கொண்டவன் கங்கை தனையன மடைபுங்
குருகந்ந் திடப்படுங் கொல்லோ
கண்டவர் பவம்போ மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனை யெந்தயா பரணை.

(49)

எண்ணருங் கொடிய பாதக மனைத்திற்

கிருப்பிட மாகினே னென்னு
நண்ணரு முனது திருவருட் டோயி
னவிவுசெய் திடுமதோ நலங்கார்

பண்ணரும் பொருளுந் தினக்கரு மையதீதா

பாமசுந் குருவுந் யலவே

கண்ணருந் கழனி யாவினன் குடிவாழ்

•கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(50)

தழைசெய் வண்கடம்பின் றுரணி புயத்திற்

றுங்கயிற் கொண்ட சண்முகின்

ஹைநீசெய்யங் கயத்தா னீழ்வி னடியே

ஹைநீசெய் வ நஞவை யநஞல்

விழைசெய் தின்னடியர் வெ ழுறு சவர்க்கும்

விருப்பமே பெளவற்ந் திரங்காய்

கழைசெய்யந் கழனி யாவினன் குடிவாழ்

கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(51)

அடியவர் குறிப்போந் த நஞவை பெனுந்நொ

லபத்தமோ வலதுயென் னாளிற்

குடிலம் துளவோ நின்னாக் கன்பு

கொளாதஞர்க் குலத்துதித் தவனோ

படியிசைக் கொலைமா பாநக மனைத்தும்

படைத்துளே னென்னு மெற்கிரங்காய்

கடிகமழ் சோலை யாவினன் குடிவாழ்

கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(52)

உற்றவர் பவசா கரத்தினைக் கடக்க

வொளிகெழு மாக்கல மாகுந்

கொற்றவா ஞானக் குரவனே யடியேற்

குற்றதி வினைபகற் றிடுவாய்

பற்றறக் களைந்தார் தம்மகத் துறையும்
 பரமனே யளகைபென் றுறைந்து
 கற்றவர்புகழு மாவின் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பானே.

(53)

பண்டுய ரமர ராதியர் பழிச்சிப்
 பகைமைதீ ரெனப் பணிந்திடலு
 மண்டுசூர் தடிந்த மாவல னெனுமோர்
 வண்புகழ் படைத்தனை யெனினுந்
 தொண்டு 'கொண்டடியேன் தீவினைப் பகையைத்
 தொலைத்திடி. னோர்புக டொடருங்
 கண்டுளோர் பிறவா வாவின் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பானே.

(54)

பொருவரு வனப்பு மிகுபடந் தையர்பாற்
 பொலிவுறு முறலுங் கென்று
 மருவதீ வினையே னின்னாந் கடையால்
 மகிழுறச் செய்வ தென்னாளோ
 வருவளர் கோமே தகமுதற் பலவா
 யொளிர் மணி ருயின்றமாடத்துக்
 கருநெடு முகல்சே ராவின் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பானே.

(55)

மன்னிய வுலகின் மானிடப் பிறப்பின்
 மருவினோ ரடைய நினது
 பொன்னிகர் பதத்தொண் டடைந்துபூங் கோயில்
 புகுந்துனைப் போற்றாத லன்றோ

மின்னியன் மருங்கு லார்பதத் தொண்டே
 விழைந்தயிவ் வீனனேற் கிரங்காய்க்
 கன்னியந் தமிழா ராவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(56)

ஐயவிப் புவியி னிடமறப் பரந்தன்
 டங்களு டுத்தின்மே விடத்து
 மெய்ப் பின்புக ழுவாவலான் மேலோர்
 விளம்புவர் நினைப்பரம் பொருளென்
 றுய்யுமா றடைந்துன் புகழெழுத் தோது
 முரையினுக் களவிலே யடியேற்
 கையநீ யருளு மாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(57)

காற்பசு கடவேன் கற்பசு கரக்கக்
 கற்றுளே னன்றி மற்றுன்சீர்க்
 கேற்ப யான் புகலேன் வம்புபே சிடுதற்
 கெண்ணில்வாய் படைத்துளே னெந்தாய்
 குற்பகை தடிந்த சோதிவா னவவென்
 ரெல்வினைத் தொடரறுத் திடுவாய்
 காற்பணை நீர்பா யாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(58)

கோதிலா வமுதா யருட்பெருங் கடலாய்க்
 குணமலி குன்றமாய்க் குறைவில்

சோதியா கியநின் றனைத்துதித் தொழுகுந்
 நாயவர்க் குற்ற நற்றுணைவா
 வாதிநா ளமர ரடைநாயர் கனைந்த
 வமலனே கமலநா பனைநேர்
 காதிசேய் பசவு மாவின்ன குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(59)

ஆதாஞ் சற்றுமிலா தவென் றனைநின் னருளின
 லாண்டு கொள் ளுனையேற்
 பேதமிலா நின் னடியவர புதிதாப்
 பித்தன்மா மகனெனப் பேசார்
 மாதரோ ரிருவர் கொங்கைதோய் மரர்பா
 மலாடித் துகளினி தளிப்பாய்க்
 காதலாற் றுதித்தேற் காவின்ன குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(60)

சிறியவர்க் குரிமை யேதமே புரிதல்
 செயிசறு பெரியருக் கியல்பு
 மறியவக் குற்ற மாய்த்திடன் வழக்கா
 மற்றிது நீ யறிபாயோ
 செறிவயற் குனெற் பயிரினை மேய்ந்து
 செழுஞ்சுவை யுறுநறுங் கழுவைக
 கறிசெய் மேதிகள்சே ராவின்ன குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(61)

வலைகொந் கடலின் மீன்முனம் பதித்தோன்
 மகனெனப் படுவதற் கொப்பக்
 கொலைபயின் மறவர் கொம்பினை மணந்த
 குமரனை கொடியனேன் மனமா
 மலைவழி கடவி னுலகமீன் றனைநின்
 னருள்வலைப் பதித்திட லரிதோ
 கலைபயில் சிறுஞ் குழாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனை யெந்தயா பரணே.

(62)

மறைபல துறியின் னுறம்புக டனையான்
 வழத்திட வல்லனோ வானோ
 மறைமொழி மனது திருச்செவி யேற்கு
 மடிய னன்பா னறைமொழியு
 நிறைபெறு வேற்கு மெனத்துணி வுற்றேற்
 கெதுசெய நினைத்தனை யையா
 கறைபறு வளமை யாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனை யெந்தயா பரணே.

(63)

வனத்தினுங் கொடிய சுரத்தினு முழலு
 மறவர்கோன் மகவிலா மையிற்றன்
 மனத்தினின் மெழுமா குலத்தினு னினையோர்
 மன்னுபு சினகரத் தமர்த்தி
 யினத்தின ரொடுநின் பாதபங் கயத்தா
 னேற்றிட வெழின்மக வளித்தாய்
 கனத்தினு மளிப்பா யாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனை யெந்தயா பரணே.

(64)

பல்லுலகின்ற நின்றிருத் தாதை
 பாலழன் விழியினிற் றோன்றி
 மல்லன்மா ஞாலத் துறுதுய ரொழிப்பான்
 வந்தனை யெனுஞ்சொலைப் புதுக்கி
 யொல்லுமா நெனதா ருயிருடற் பொருண்முன்
 னுனக்களித் தேற்கருள் புரிவாய்க்
 கல்லுதீ வினையை யாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பானே.

(65)

மன்னிய வுனது நாமமா நெழுத்தின்
 வன்மையை நின்வயிற் பொருத்தி
 மின்னிய மனத்திற் பிணித்திடா தவரநல்
 விரிஞ்சனாற் றருபல வெழுத்தை
 முன்னிய துயராற் றன்றலை முழுது
 மொய்ம்புறச் சுமப்பவ ளன்றோ
 கன்னிரா டதனு ளாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பானே.

(66)

வெய்யவாபாச மார்க்கமே யொழுகும்
 வீணனே னென்னு நின்னடியை
 யையகோ வடையப் பெறினெம பாச
 மைவகைப் பாசமு மகலுந்
 துய்யமா தவர்தூஉய்ப் பழிச்சிய பாதத்
 துறுமண மெங்கனும் விரவக்
 கையுற விலர்கு ழாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பானே.

(67)

பொங்குபாற் கடலிற் றுயில்கொளு மாலும்

பூவுறை நான்முகத் தேவு

மங்கண்மா ஞாலத் துன்றிருக் கோயி

லடித்தமும் புறவலம் வரலாற்

றங்களுக் குரிய தொழினடத் துவராற்

றமியனின் சரண்புக வருள்வாய்

கங்குல மறவே னாவினன் குடிவாழ்

கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(68)

அடிநடு முடிவீ நில்லவ னெவனே

வவன்றனக் கருமைநன் மகவாய்

முடிவினின் புருவா யருவமாய் ஞான

முதல்வனா கியபெரு முதலே

படியினி னுனது பதநிழ லலது

பற்றிவாழ் தாற் கிடமின்றே

கடிமலர்த் தடயா ராவினன் குடிவாழ்

கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(69)

இருவினைச் சிமிழ்ப்புண் டிழலுமெற் கருள

வெழுவ தோர்ந் துன்கிழத்தியர்க

ளருகுநி னதனுக் கங்கிடே லனைத

னரும்பசங் குழவினேய் தனக்கு

வுரியநன் மருந்துண் டிறுபிணி தவிர்த்த

லோர்ந்தெமக் கருளுதி யையா

கருமுகி லுறங்கு மாவினன் குடிவாழ்

கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(70)

மாயனா தியர்க ளின்னமுங் காணா
 மாண்புடையடிமுடி யுடையோன்
 ஹாயமா தவஞ்செய் யோகிய ருளத்திற்
 ஹலங்குநற் சோதிநின் றந்தைக்
 கேயவன் புடைய னிவனென வெழிவந்
 திரங்கியா ளாவகை டொன்னே
 காயசித் தியர்கு ழாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(71)

அடியருக் கிடைபூ றணுகிடா தகற்றி
 யாண்டருள் தண்டபா ணியனே
 மடிவிலா வருட் சத்தியரிரு மாது
 மகிழ்தர மன்னிவாழ் மணியே
 முடிவிலாப் பொருளே முர்க்கனென் றனைச்சார்
 முழப்பவ மழித்துணர் வளிப்பாய்
 கடிகமழ் சோலை யாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(72)

மலப்பகை தவிர்க்கு மந்திர மணியே
 மாகநாட் டெறதரு மருந்தே
 நிலைப்பட வெணையாண் டருளிய கோவே
 நேயனே தாயனை யவனே
 புலப்படப் பரசிற் சுகத்தி லென்னொடும்
 புணர்த்துவ துன்னடிப் போதே
 கலப்பிலா தவர்கு ழாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(73)

பிரிந்துணைச் சிறிதுந் தரிக்கிலே னினது
 பெரும்புக டனையுமியான் மறவே
 னெறிந்துளங் கலங்கி மயங்கல்கண் டிருந்து
 பிரங்கலை யேழையே னளவிற்
 புரிந்திட வேண்டி லினதுபே ரளியைப்
 புண்ணியா லென்னுயிர்த் துணைவா
 கரந்திடாப் பொருளே யாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(74)

யேதுமொன் றறியாப் பேதையே னெனினு
 மெடுத்தெனை யாண்டுகொண்டனை நால்
 வேதமும் பயனு மாகிய வொளியாய்
 விளங்கிய விளக்கமே ஞான
 போதமெற் கருள விதுதகு சமயம்
 பொறுக்கிலே னினிச்சிறு பொழுதுங்
 காதகந் தவிர்க்கு மாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே

(75)

கொழுமணி கொழிக்கு மருவியஞ் சாரற்
 குன்றமாங் கந்தமா தனத்தைச்
 செழுகழு மலையைத் திருத்தணி யினைநற்
 றிருப்பாங் குன்றினை யிரவி
 யொழுகொளி தருசெங் குன்றினை யலைவா
 யோம்பு நின்னடியினை யருள்வாய்
 கழுமலர் வாவி யாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(76)

இலங்குமா மலயத் தின்பாமிந் முனிநின்
 னிணையடி யேற்றும்த் திரத்தா
 லலங்குதெண் டிசைசே ராழிநீர் பருகி
 யாண்டுகோ னைகழுகட் டெழுந்த
 நலங்குல னிந்தை தனையாடக் கியதா
 வாயந்திலே னெந்நன முய்வேன்
 கலங்குறா தருளு மாவின் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(77)

உளங்குளிர் கங்கை முதலிய தீர்த்த
 முறப்படிந் தருந்தவ முஞ்ற்றி
 விளங்குறு பூதி சுண்டுகை புனைந்த
 மேலவ ரெனினு சிவ்றனது
 வளங்குல வியபே ரருள்சிறி தின்றேல்
 மன்னிய பவமழிந் திடுமோ
 களங்கறை யானோ டாவின் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(78)

முத்தவா ணகையார் முயக்கமெப் பொழுது
 முன்னுவார் குழுவொடு கலந்து
 சித்தமா ழாந்த தீயனென் றெனைநீ
 சேர்க்கிலா யெனின் முனமாரு
 ரத்தனேர் கோதை தன்வயிற் றாசா
 யடைந்தவன் சேயென வறையேன்
 கத்தனே யெனையா ளாவின் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(79)

உரைசெறி நினது சடக்கர பனுவை
 யுணர்ந்தவர் தம்வயி னுணராத்
 தரையுற மெழுகி பொருபொழு துண்ணுந்
 தவத்தினு லாவதென் றெளிமீயன்
 புரைதபு முடலாதிய பொரு மூன்றும்
 பொலியுநின் வயத்ததா பெனவே
 கரைசெடென் றனையா ளாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே பெந்தயா பரனே.

(80)

மகபதி யொடுமா லயன்முதற் றேவர்
 வந்துநின் னடியிணை வழுத்திப்
 புகலரு மாயை தன்வயி னுதித்த
 புதல்வாசெய் கொடுமைபைப் பொறுக்கோங்
 குகபரம பொருணி யெனுமுரை கொளாவக்
 குறைதவிர்த் தாண்ட கொற்றவனே
 ககனமா புரசை யாவினன் குடிவாழ்
 தந்தனே யெந்தயா பரனே.

(81)

வெள்ளிய பிறையு துண்பொடி நீரும்
 விடைவரை யுறுபுலி யுடையுந்
 தள்ளில னலனின் றுதைபோ லடியேன்
 றனையுநீ கொள்வதுந் தகுமால்
 வள்ளிநா மகியை மணந்திட வேட
 வடிவுகொண் டெற்றவான் மணியே
 கள்ளியல் பழனத் தாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(82)

வினெகெழு மலர்நின் முடிக்கணி யாது
 மின்னனார் குழை முடிக்கணிந்து
 வரையறக் கருவேள் வழங்குபூப்
 பெற்று வையமென் பூவிடை யுழல்வேன்
 புரையினன் மணியா லவிருறு மாடம்
 பொலிவறா தெங்கணும் விரவிக்
 கரையுறு பொய்கை யாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே பெந்தயா பரனே.

(83)

திரிபுடை மனத்துக் கயவனா யுனது
 திருவடி தனைப்புகழ்ந் தறியா
 துருசடை யவனென் றுன்னடித் தொண்டர்
 சொல்லினத் துருசறுத் திடற்குக்
 கிரிசைத நருமைச் சிறுவனின் கடைநோக்
 கிருத்தலைக காண்குற வநுள்வாய்
 கரியவன் புகழு மானினன் குடிவாழ்
 கந்தனே பெந்தயா பரனே.

(84)

இறையவ னீபெவ் வுலகினு மேற்றற்
 கியைபுடை யவனென வுணர
 மறையவன் றனைச்சார் சாபவண் பிணியை
 மாற்றிநீ சாபகா ரிப்பேர்
 நிறைவுறக் கொண்ட நிபலவா வெனையா
 ணிலவுபூந் தனியொளிர் சாலங்
 கறையிரு னிரிக்கு மானினன் குடிவாழ்
 கந்தனே பெந்தயா பரனே.

(85)

கந்தமார் கழலி னறங்குது கலிப்பக்
 கண்டுபல் லுயிர்களுந் தனது
 பந்தம தகற்றி யுய்ந்திடற் கிதுவே
 பாவிடத் தருவதென் றுணராச்
 சிந்தையி னுறுமா குலமொழித் தனரிச்
 சிறியனேன் படுதூய ரொழிப்பாய்
 கந்தவண் பொழில்சூழாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பானே.

(86)

தெரிந்தில னவனிக் கொருபெருந் தேவாய்த்
 திகழுறச் செழுநலம் பயக்கு
 முரியமெய்ச் சீல மறையவன் றனக்கோ
 மெனும்பதத் துறுபொரு ளுணர்த்தித்
 தரியலர்க் கிடையே றுகி யசூரின்
 றன்குல முழுதழித்தனை யென்
 கரிசுறுத் தாளு மாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பானே.

(87)

திருத்தியா னெனதஞ் ஞானமாஞ் செறிவைத்
 திகழயிற் காத்துடைச் செவ்வேள்
 மருத்துறு மலயம் வாழ்குறு முனிக்கு
 மறைமுழு துணர்த்திய வலவா
 பெர்ருத்து பன்மணியாற் குயின்றிய மர்டம்
 பொங்கொளி தரவமர் தளியிற்

கருத்திடு முகில்சே ராவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(88)

பொறை யருளடக்கம் பொலியுமா சாரம்
பொருந்திய வன்புறல் வாய்மை
யறைதரு மின்ன குறையுளே னாகி
யலக்கணுற் றவேந்தவெற் கருள்வாய்
குறையுறுப் புடையோ ராயினு மவரைக்
கூறுவர் மக்களென் றெடுத்தே
கறையற விளங்கு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(89)

உத்தம னெனமா மறைசொல வதனி
னுண்மைதேர்ந் தொழுகு மாரியர்கள்
பெத்தநற் றவமே தவமெனப் பகர்வேன்
பேதையே னவையிலா தவமே
மத்தனாய் வஞ்சக் குழிசியா யினுரின்
மாணடி தனைத் துதித்தேற்குக்
கத்தனே யருள்செ யாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(90)

குகபரம் பொருணி யெனமறை கூறுங்
கூற்றினை யுணர்தரி னுயிர்க
ளகமெனுங் குகையி னடைந்துவாழ் தவிஞ்
லப்பெய ருனக்குரித் தெனவே

சகமதி லெவருஞ் சாற்றுதல் சாதந்
தமியனே னுளத்தினு மமர்ந்தாய்
ககனமார் புரசை யாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(91)

பொருவறு கருணை வள்ளலா ருலகிற்
பொதுசிறப் பெனவகுத் துரைத்த
வருமறை யாக மாநிகள் பலவு
மைமமுற் றெழியவோர்ந் தொருகிற்
றிருவுடை யெவரு நிற்பத நீழற்
சேரலே வீடெனத் தெறிப்பார்
கருமுகில் பொழியு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(92)

தடையற வுணர்ந்தோர் சாற்று நன்னீதித்
தலைவெவன் ருதையே யடியே
னடைமெலிந் திருக னொளிகெடா வதன்முன்
ஞானநன் முகில்பெய வருள்வாய்
மடைதிறந் தன்ன கருணையோ டெனையாள்
வளமுறு மாசிலா மணியே
கடையனேற் கருளு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(93)

அணிகெழு திசைக ணெங்கணு முனது
வருட்பெருங் குணநிறைந் திடலாற்

ஹுணிஷறப் படுநற் றொண்டர்கட் குறுக
 னுஞ் றீட்டப் படுவதோ சொல்லாய்
 மணிகெழு புயமீ றுறுடை வலவா
 மறமலி யெனையு மாட்கொளுவாய்
 கணிதமின் முழவா ராவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(94)

விழிகுளிர் தரநேர் கண்டுமெய் சிலிர்ப்ப
 வம்முறு வன்புஆற் றெடுப்ப
 மொழிகுழ றீட்டின றுதிசெய்மெய் யடிய
 ருன்னிய யாவையு முடிப்பாய்
 கொழிசுவை யுறுமு னும நன்னறவைக்
 கொளவரு ளியகுரு பரனே
 கழிதட விசைகேட் டாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(95)

செவியினு னினது புகடனைக் கேட்டுத்
 தெரிந்தவன்போற் பல பிதற்றிக்
 குவிதரப் பனுவ லியற்றுமென் றனது
 குணமெனக் கேட்கை தருமா
 லவிரயிற் காத்தெம் மண்ணலே நினது
 வடியினை தனையுவந் தளிப்பாய்
 கவிழிணர்ச் சோலை யாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(96)

வருந்துபொய் வஞ்ச வாழ்க்கையை மதித்துன்
 மலரடித் துணையினை மதியா
 திருந்தரு நுழந்தே நென்செய்வே நெளியே
 னிடையற வன்பின ராகு
 மருந்தவர்க் கமுதே யாறுமா முகத்தெம்
 மண்ணலே யடியனேற் கிரங்காய்
 கருந்தன மலிந்த வாவினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(97)

அடையல சொலுஞ்சூர்ப் படையினைச் சவட்டி
 யமரர்கோன் றனக்கர சளித்த
 படையயிற் கரத்தோய் மும்மல பந்தம்
 பற்றற வொழித்தமெய் யடியர்
 மிடையர்ப் பவனி யெழுமபி லேற்றின்
 விளங்குறக் காணவா ஷடையிக்
 கடையனேற் கருளு மாவின் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(98)

நன்னலம் பயக்கு நாவின்ன குமா
 குருவென நவிலுநின் னடியா
 னுன்னருந் திருச்செந் தூரின்வா ழிறைவர்க்
 குற்றமா ணுக்கனென் றுரைக்கிற்
 சொன்னலந் தரவிம் மழுச்சடா தெனவே
 சொற்றிட வருளிய துரையே
 கன்னலம் வயல்கு ழாவின்ன குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பரனே.

(99)

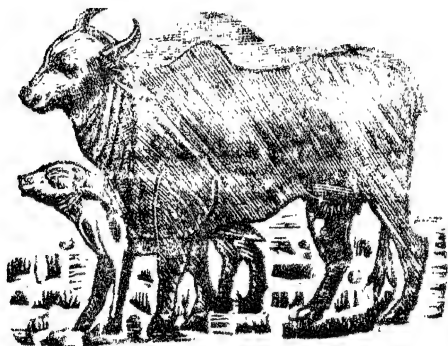
குற்றமின் றுகுங் கவியதா மெனவே
 குணமில் புன்மொழிகொடு துதிகள்
 சொற்றன னெனினு நின்புகழ் விரவித்
 தோன்றலா லுவந்து கொள்ளுவையா
 னற்றவத் தவர்க ளொடுகலந் துயச்செய்
 நாதனே யேதமி லெவையுங்
 கற்றவர் பாடி மாலினன் குடிவாழ்
 கந்தனே யெந்தயா பானே.

1)

(100)

ஆவினன் குடியான் வாழி யருமறை யனைத்தும் வாழி
 யோவில்சீ ரடியார் வாழி யுரைதராகமங்கள் வாழி
 தாவில்பே ரறிஞர் வாழி தவத்துறை பவர்கள் வாழி
 நாவலர் வாழி யின்னா னவிலுவோர் நாளும் வாழி

உ

கனையிற் சிறினை.

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்சொல்த

நால்வந்தாண்டாணிமாலே,

பெரியநாயகி விருத்தம்.

பெரியநாயகி சுலிந்துறை,

பிக்ஷாடன நவமணிமாலே,

— ஸரஸ்வதி —

தென்னாற்காடு

மதுரை மணக்குடி கல்லூரி

அ. முருகுநாவுலகவர்கள்

புற சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலேத் தருமபரிபாலகர்

பென்னம்பலபிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநாயகனைப்பதிரசாலையில்

அச்சிறப்பிப்பிக்கப்பட்டன.

ஆறாம் பதிப்பு.

இராசசூசனா தைமீ.

உ

கணபதி துணை.

சைவசமயாசாரியர்களாகிய

நால்வர் நான்மணிமாவை.

காப்பி.

எப்போதகத்து நினைவார்க் கிடரில்லை
கைப்போதகத்தின் சுழல்.

வெண்பா.

புவான் மலிமணிநீர்ப் பெய்கைக் கரைமினியற்
பாவான் மொழிஞானப் பாலுண்டு—நாவான்
மறித்தென் செவிரமுதாய் வார்த்திரான் தன்னை
வெறித்தண் சமலமே வீடு.

(க)

கலித்துறை.

வீட்டிற்கு வாயி லெனுந்தொடை சாத்துசொல் வேந்தபொது
வாட்டிற்கு வல்ல னெருவற்கு ஞான வழுதுதவி
நாட்டிற்கு கிலாத குடர்நோய் நினக்குமுன் னல்கினுமென்
பாட்டிற்கு நீயு மவனுமொப் பீரெப் படியினுமே.

(உ)

விருத்தம்.

படியிலா நின்றபாட்டி லாரூர நனிவிருப்பன் பரம னென்ப,
கடியனே னறிந்தனன்வான் றெழுமீச னினைத்ததித்தாட்கொ
ண்டு மன்றித், தொடியிலா மென்கைமட மாதர்பர் னினக்கா
கத்தூது சென்று, மடியிலா மனைகடொது மிரந்திட்டு முழன்ற
மையால் விளங்குமாறே.

(ஈ)

அகவல்.

விளங்கிழை பகிர்ந்த மெய்யுடை முச்சுட்
 காரண நுரைபொழு மாரண மொழியோ
 வாதிரீர் பரவும் வாசலு ரண்ணன்
 மலர்வாய்ப் பிறந்த வாசகத் தேனோ
 யாதோ சிறந்த தென்குவி ராயின்
 வேத மோதின் விழிநீர் பெருங்கு
 நெஞ்சநெக் குருங்கு நிற்பவர்க் காண்கிலேந்
 திருவா சகமிங் கொருகா லோதிற்
 கருங்கன் மனமுங் கரைந்துகக் கண்க
 டொடுமணற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய
 மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிர்ப் பெய்தி
 யன்ப ராகுந ரன்றி
 மன்பதை யுலகின் மற்றைய ரிலரே.

(ச)

வெண்பா.

இலைபடர்ந்த பொய்கை யிடத்தழுதல் சுண்டு
 முலைசுரந்த வண்ணையோ முன்னின்—னிலைவிளம்பக்
 கொங்கை சுரந்தவருட் கோமகளோ சம்பந்தா
 விஞ்சுயர்ந்தா ளார்சொல் லெனக்கு.

(ரு)

கலித்துறை.

எனக்கன்பு நிற்பொருட் டெய்தாததென்கொல் வெள்ளே
 றுடையான், தனக்கன்பு செய்திருத் தாண்டக வேந்தவித்தா
 ரணியி, னினக்கன்பு செய்கின்ற வப்புதியைச்சிவ நேசமுறு,
 மினர்க்கன்பு செய்நம்பி யாரூர னேத்து மியல்பறிந்தே.

(சு)

விருத்தம்.

அறிந்து செல்வ முடையானு மளகைப் பதியாற் றோழமை
 கொண், றிறழ்ந்த கல்வி யுடையானு மொருவன் வேண்டி

மெனவிருந்து, துறந்த முனிவர் தொழும்பரவை துணைவா
நினைத்தோ முமைகொண்டான், சிறந்த வறிவு வடிவமாய்த்
திகழு துதற்கட் பெருமானே. (எ)

அகவல்.

பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெள்ள
மூழ்கிய புனிதன் மொழிந்தவா சகமே
வாசக மதற்கு வாச்சியந்
தூசக லங்குல்வேயத் தோளிடத் தவனே. (அ)

வெண்பா.

இடிகாட்டின் மாத ரெலும்பிற் புரண்மால்
சுடிகாட்டி ளாடுவாற் சுட்டி—ஐடிகாட்டிஞ்
சம்பந்தா வென்புநின்பாற் றந்தாக்கிக் கொண்டிலனென்
கும்பந்தா மென்னுமுலைக் கொம்பு. (க)

கவித்துறை.

கொள்ளைக் சுதிர்முத்தின் பந்தருஞ் சின்னமும் கொள்ளுமொரு
பிள்ளைக் கதுதகு நாவர சாய பெருந்தகையோய்
கள்ளைக் குவளை யுமிழ்வி ழியிற்படிக் காசொன்றுநீ
வள்ளைக் குழையுமை பங்காளர் கையிலென் வாங்கினையே. (க0)

விருத்தம்.

வாங்குகிலை புலையுமுட லெனுங்குளத்தின் மூல
மலமெனுமோர் வெங்கரவின் பருவாயி னின்றந்
திங்கிலுயி ரெனும்பனவக் குலமகளை யாதி
திரோதாயி யென்னுமொரு வெந்திறற் கூற்றுவன
லோங்குறுநா தாந்தமெனப் பெயரியவக் கரையி
லுமிழ்வித்துச் சிவமெனுமோர் தந்தையொடுங் கூட்டாய்
கோங்கமுகை கவற்றுமிள முலைப்பரவை மகிழக்
குண்டையூர் நென்மலைமுற் கொண்டவருட் கடலே. (கக)

அகவல்.

கடனிற வண்ணன் கண்ணென் றிடந்து
 மதைச்சிலம் பரந்து மலரடிக் கணிபப்
 பரிதி கொடுத்த சுருநிறா பகற்கு
 முடிவினக் கெரித்துங் கடிமலர்க் கோதைச்
 சுரிசுழற் கருங்கட் டினையினை யளித்து
 மருமக ணலும்புங் கருமயி ருதவியு
 நென்முனை வாரி யின்னமு தருத்தியும்
 கோவண நேர்த்தனை நிறுத்துக் கொடுத்து
 மகப்படு மணியீ னரற்கென விடுத்தும்
 பூட்டி யரிவா ணாட்டி யரிந்துங்
 தலையுடை பொலிக்குந் சிலையிடை மோதியு
 மொயம்மலர்க் கோதை சுகம்மலர் துணித்துந்
 தந்தையைத் தடிந்து மைந்தனைக் கொன்றுங்
 குற்றஞ் செய்த சுற்றங் களைந்தும்
 பூக்கொளு மாடூர் மூக்கினை யரிந்து
 மினமுலை மாநர் வளமை துறநதும்
 பண்டைநா னொருசிலர் தொண்ட ராயினர்
 செங்கண்மா தடக்கையிற் சங்க நாண
 முட்டாட் டாமரை முறுக்கவிழ் மலர்மேல்
 வலம்புரி கிடக்கும் வாதலு ரன்ப
 பாடும் பணிக் கூடும் பொருட்டு
 மதுரைமா நகரிற் குதிரை மாறியும்
 விண்புகழ் முடியிசை மண்பொறை சுமந்து
 நீற்றெழின் மேனியின் மாற்றடி பட்டு
 நின்னைத் தொண்ட னென்னக் கொண்டன
 னிருக்கு மடுக்க லரக்க னெடுப்ப
 முலைபொர வரைபொரு மொயம்பின்
 மலைமக டமுவு மனமகிழ் வோனே.

வெண்பா.

மகிழ்ச்சி மிகவுண்டு போனுமெதிர் வந்து
புகழ்ச்சியொடு நீபாடும் போது—நெகிழ்ச்சிமலர்ச்
சந்தையினும் வண்டிரையுந் தண்புகலிச் சம்பந்தா ;
தந்தையினும் பால்கொழுத்த தாய்க்கு. (கரு)

கலித்துறை.

நாயிலி யாகுந் சிவபெரு மான் றனேத் தானெனுமோர்
கோயிலி னூரடி வாகிய நாமமுன் கொண்டிருந்த
வாயிலி னுணவ யாகுந் கபாடமு மன்றிறந்து
நோயிலி யாகிய சொல்லிதை காட்டுவ னோக்குதற்கே. (கசு)

விருத்தநர்.

நோக்குறு னுதலோ னின்லிடை விருப்பா னூற்பக வன்ன
நுண் மருங்குல், வாரக்குவி முலைமென் மகளிர்தம் புலவி மார்
றுவான் சென்றன னென்றும், கோக்கலிக் காமன் வயிற்றி
டைத் துத்திக் கொண்டதே னுக்குந் புகலாய், காக்கரு முதலை
விழுங்கிய மதலை கான்றிடத் தோன்றுநா வலனே. (கரு)

அகவல்.

வலமழு வுயரிய நலமலி கங்கை
நதிதலை சேர்ந்த நற்கரு ணைக்கடன்
முகந்துல சுவப்ப வுகந்தமா ணிக்க
வாசக னெனுமொரு மாமழை பொழிந்த
திருவா சகமெனும் பெருநீ ரொழுதி
யோதுவார் மனமெனு மொண்குளம் புகுந்து
நாவெனு மதகி னடந்து கேட்போர்
செவியெனு மடையிற் செவ்விதிற் செல்லா
வுளமெனு நிஸம்புக வுன்றிய வன்பாம்
வித்திற் சிவமெனு மென்முனை தோன்றி

வளர்ந்து கருணை மலர்ந்து
விளங்குறு முத்தி மெய்ப்பயன் றருமே. (௧௬)

வெண்பா.

பயனாகு நல்லாண் பனைக்குவிடத் திற்கு
மயிலாகு நோய்க்கு மருந்தா—மூயிராகுஞ்
சிந்துமெலும் பிற்றுச் சிவபுரத்து நாவலன்சம்
பந்த னியம்புதிருப் பாட்டு. (௧௭)

கலித்துறை.

பாட்டான் மறைபுக மும்பிறை ரூடிமைப் பாடிமகி
மூட்டா மகிழ்சொல் விறைவனைப் பாடி யுவப்புறுக்க
வேட்டான் மலிபெருங் கல்லவன் போல மிதப்பனென்ப்
பூட்டா மறிதிரை வாரகடற் கேவிழப் போதுவனே. (௧௮)

விருத்தம்.

போத முண்ட பிள்ளை யென்பு பொருகண் மானு செய்ததோ
காதல் கொண்டு சொல்லின் மன்னர் கன்மி தப்ப வுயத்ததோ
வாய்தி றந்து முதலை கக்க மகனைநீய் னுழத்ததோ
யானு நம்பி யரிது நன்றெ னக்கி யம்ப வேண்டிமே. (௧௯)

அகவல்.

வேண்டு நின்னடியார் மெய்யன் பெனக்கு
மருள்செய சிவனே யலந்தே னந்தோ
முறையோ முறையோ விறையோ னேயென்
றமுது செம்பொ னம்பலக் கூத்த
னருளாற் பெற்ற வன்பினி லொருசிறி
தடியு னேற்கு மருளல் வேண்டு
நீயே கோட னின்னருட் பெருக்கிற்
கேற்ற தன்றிள வேறுகற் தேறியைப்
பரிமா மிசைவரப் பண்ணிய வித்தக

திருந்திய வேத சிரப்பொருண் முழுதும்
பெருந்துறை யிடத்துப் பெருஞ்சீர்க்
குருந்துறு நீழலிற் கொள்ளைகொள் வோயே. (௨௦)

வெண்பா.

கொள்ளை கொள்ள வீடுதவிக் கூற்றைப் பிடர்விடிந்துத்
தன்னுந் திருநாந சம்பந்தா—வெள்ளமிடு
மேடேறப் பால்குறைந்த தென்றழுவ ரேகமுவிண்
காடேறப் புக்கவரு கர். (௨௧)

கலித்துறை.

அருகக் கடல்கடந் தேறிய தோசிலை யம்பியெனப்
பெருகக் கடல்கடந் தேறிய தோசொல் பெருமிடறு
சருகக் கடல்விட முண்டோ னடியிற் கசிந்துமன
முருகக் கடலன்பு பெற்றசொல் வேந்த வுனக்கரிதே. (௨௨)

விருத்தம்.

உனற்க ரும்புகழ் மேவிய சுந்தர னும்பன் மீதிவரா
நினைப்ப ருங்கயி லாயம டைந்தமை நின்று காண்குறவே
யெனக்கு வந்துறு மோமக வென்றழு கின்றநா ளலைபா
றணித்த ருந்துபு மாலை யுமிழ்ந்திடு தம்பி ரானலனே. (௨௩)

அகவல்.

நலமலி வாதவூர் நல்லிசைப் புலவ
மனநின் றுருக்கு மதூர வாசக
கலங்குறு புலனெறி விலங்குறு வீர
திங்கள் வார்சடைத் தெய்வ நாயக
னெருகலை யேனு முணரா னஃதான்று
கைகளோ முறிபடுங் கைகள் காணிற்
கண்களோ வென்று காலையிற் காணு
மாலையி லொன்று வயங்கித் தோன்றும்

பழிப்பி னென்று விழிப்பி னெரியு
 மாவினுந் கண்ணை நீபுகழ்த் துரைத்த
 பழுதில் செய்யு னொழுதின னதனுந்
 புசுத்தி விருப்பன் போலு
 மிசுத்தி பழியா வென்பணி வானே.

(உச)

வெண்பா.

வானும் புகழ்புகழி மன்னன் றொடர்பொன்று
 தேனும் செழியோன் சீரோடு—தானுந்
 கரியாய் மொழியுந் கரியாய் விடாம
 லெரிபா மழல்கிழந் செழுந்து.

(உரு)

கனித்துறை.

துடைவாழை மேன்மட வாரல்துந் பாம்பு தொடமயங்கி
 நடைவாய பிணமெனப் பட்டார் பெறுகில்ந் நச்சுருவே
 யுடைவாழை மேலூர் கத்திண்ட மாய்க்க வொருவனுயி
 ரடைவா னருள்புரி யுத்திரு நாவிக் கரசினையே.

(உசு)

விருத்தம்.

அரசன் பரிமேல் வரநெடுநல் யானை யொருத்தத் தமர்ந்துபோய்
 வரதன்னை மையடைந்த மணியே மணிகீ ரிடுபசும்பொன்
 றிரைசங் கெறியுந் குளத்துவரச் செங்கற் செம்பொ ணுப்பாகும்
 பரிசின் றெனக்குன் செம்பவளத் திருவாய்மலர்ந்துபகர்வாயே.

அகவல்.

பகிர்மதி தவமும் பவளவார் சடையோன்
 பேரருள் பெற்றும் பெருரி னழுங்கி
 நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பை நீயே
 பேயேன் பெருது பெற்றார் போலக்
 கனிகூர்ந் துள்ளக் கவலைதீர்ந் தேனே
 யன்ன மாடு மகன்றுறைப் பொய்கை

வாசக ஆரம்ப வாக ஸாலே

தெய்வப் புலனைத் திருவன் னுவனார்

நன்றி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்

நெஞ்சத் தவன் மிலரெனுகு

செஞ்சொற் பொருளின் தேற்றறிந் தேனே.

(௨௮)

வெண்பா.

தேனே தலர்நாடிச் சிலப்பலிக்கென் னூர்திரியு

மாணேறி யாண்ப்பெயற் றுன்கொலீ—நானே நும்

வெள்ளோமணி மென்று ஷினுவேவாம் வாங்கியவப்

பிள்ளையாங் காணப் பெறின.

(௨௯)

சுலித்துறை.

பெற்ற னினைப்பெற் றவர்போற் பெறலும் பிறப்பதுண்டே

னற்று ரணியி னினைப்போற் பிறப்பது நல்லகண்டாய்

செற்றார் புரமொரி செய்தவிலி வீரன் திருப்பெயரே

பற்று மறிவெண் டிசைக்கட னீந்திய பாவலனே.

(௩௦)

விருத்தம்.

பாவாய்ப் பொழிந்த வானமுதப் பவளத் திருவாய் நம்பிநீ

சேவாய்ப் பொருநர் தருமமுடைத்தேவன்மலைக்குப்போம்பொ

காவாய்ப்பயந்ததக்கைமலர்க்கழறிற்றறிவார்கடாவிவருழுது

மாவாய்ப் பிறக்கக் கிடையாதே மாவாய்ப்பிறக்குந்திருமாத்கே.

அகவல்.

திருவார் பெருந்துறைச் செழுமலர்க் குருந்தி

னீழல்வா யுண்ட நிகரிலா னந்தத்

தேன்றேக் கெறியுஞ் செய்யமா ணிக்க

வாசகன் புலன்ற மதூர வாசகம்

யாவரு மோது மியற்கைத் தாதலிற்

பொற்கல நிகர்க்கும் பூசுரர் நான்மறை

மட்கல நிகர்க்கு மதுர வாசக
மோதின் முத்தி யுறுபயன்
வேத மோதின் மெய்ப்பய னறமே. (௩௨)

வெண்பா.

அறந்தா றி துவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானே டீர்த்தா னிடைபாப—மறுத்தார்சம்
பந்தன் சிவிகை பரித்தார் திரிகுவர்மற்
றுந்துஞ் சிவிகையினை யூர்ந்து. (௩௩)

கலித்துறை.

ஊர்ந்து வருமிள வேறுடை யானற் றுளத்தருளாற்
சார்ந்து சமண்வீட் டிதுமுனக் கேவருஞ் சைவநலங்
கூர்ந்து மிளிர்ந்தரு நாவர சேநல் குரவுமுனஞ்
சேர்ந்து மருவினர்க் கேசிறந் தோங்குறுஞ் செல்வமுமே. (௩௪)

விருத்தம்.

செல்வநல் லொற்றி யூரன் செய்யசங் கிலியாலார்த்து
மல்லலம் பரவை தன்கண் மாழ்குற வமிழ்த்து மேலு
மல்லுநன் பகலு நீங்கா தவன்மகி முடியி லெய்தி
நல்லவின் படைந்தி ருப்ப னம்பியா ரூரன்றானே. (௩௫)

அகவல்.

தானே முத்தி தருகுவன் சிவனவ
னடியன் வாது ளூரனைக்
கடிவின் மனத்தாற் கட்டவல் லார்க்கே. (௩௬)

வெண்பா.

வல்லார் பிறப்பறுப்பர் வண்மை நலங்கல்வி
நல்லா தரவின் ப ஞானங்க—ளெல்லாந்
திருஞான சம்பந்தன் சேவடியே யென்னு
மொருஞான சம்பந்த முற்று. (௩௭)

கவித்துறை.

உற்று னலன்றவந் தீயினின் றுனல னூண்புனலா
வற்று னலனுகர் வந்திரு நாவுக் கரசெனுமோர்
சொற்று னெழுதியுங் கூறியு மேயென்றுந் துன்பில்பதம்
பெற்று னொருநம்பி யப்பூதி யென்னும் பெருந்தகையே. (௩௮)

விருத்தம்.

பெருமிழலைக் குறும்பரெனும் பரம யோகி பெரிது வந்துன்
நிருவடித்தா மரையைப் போற்றி, விரைமலர்தாய் வந்தனைசெய்
கின்ற னென்றால் விளங்கிழையா நிருவரொடு முயங்கலாமோ,
வுரைமதிநின் றனைவெறுப்ப தென்கொ னின்னை யுடையானுக்
கடுத்தசெயலுனக்கு மாயிற், சுரர்முனிவர் பரவலுறும் பெருஞ்சீ
ர்த் தொண்டத்தொகைசெய்தோயறமுதனல்வகைசெய்தோயே.

அகவல்.

செய்ய வார்சடைத் தெய்வ சிகரமணி
பாதம் போற்றும் வாதஞ் ரன்ப
பாவெனப் படுவதுன் பாட்டுப்
பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே. (௪௦)

தேவாரம் திருவாசகம் என்கிற தமிழ்வேதஞ் செய்தருளிய
சைவசித்தாந்த சமயாசாரியராகிய நால்வர்களிலே திருஞான
சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருக்கு வெண்பாவும், திருநாவுக்கரசுநாய
னாருக்குக் கட்டளைக்கவித்துறையும், சுந்தரமூர்த்திநாயனாருக்கு
விருத்தமும், மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்கு அகவலுமாகத்
துறைமங்கலச் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அருளிச்செய்த நால்வர்
நான்மணிமாலை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விருத்தகிரி

பெரியநாயகியம்மை

நெடுங்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

முழுமணி மிடற்றன் கனன்மழு வீரன் முச்சுணன் டகை
நின் தெழில்கூர், முகம்புலர் தலைக்கண் டிடல்வீரன் தடியின்
முனைப்பிறைக் கோடுகொண் டிருந்து, விழுமணி யரவ நுழை
சடா டவியின் விண்ணதித் தண்புனல் வீசிப்ப, விரைவொடு
குளிர்த்து முகமலர் சலினுன் மென்கொடி யெனின் புணர்ந்
தேன், செழுமணி நீல மழைமுகி றவழஞ் சிலம்பெனும் புற்றி
னின் னூர்ந்து, திரைபொரு சடற்பேர்ப் பெரும்படம் விரித்
துத் தினமணி யெனப்படுந், செங்கேழ், கெழுமணி புமிழ்ந்து
பேரிரு ரொந்து கிடக்குமெய்ம் முடக்குமா கணமாய்ச், கிளர்
மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (க)

விழைவொடு நினக்கு மாதலன் மாமி வெற்புலேண் நிறு
துதன் மருகன், மேலெலா மெலும்புந் தோலுமாய்ச் சிடத்தல்
வெறுத்திடா நினமைநா டாது, பழமலை தனக்குச் சாதியொப்
பெனவே பார்த்துனைக் கொடுத்ததுன் றந்தை, பனிமலை யென்
னோ தன்மனை யாட்டி பயந்திடப் பெருமக னென்றோ, கழை
வரை முன்ன றுன்றுபு நடந்து ஈடிதுபன் ளங்களின் வீழ்ந்து,
கரைகளின் மெல்ல வேறிவெண் ணுரைவாய்க் கடையுற
வளைந்துருத் திரைந்து, கிழவுரு விருத்த நதியெனப் பட்டுக்
சீர்த்தி முவுலகினும் போர்ப்பக், கிளர்மணி முத்தநதியுடை
விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (உ)

காமமென் கின்ற சதுவுவெந் தீயுந் கடுஞ்சின மெனப்படு
புலியுந், களிப்பெனுஞ் சிறுகட் புகர்முகப் புழைக்கைக் கறை
யடிக் களிநல்யா னையுமே, தாமிரு மெனது மனமெனும் வனத்

திற் தனிவரல் வெருவினை யாயிற், தழவினின் ருடிப் புலிகரி
யுரிபோர்த் தடுத்தவாண் டினையொடும் வருவா, யீமவெள்
ளெலும்பங் கிடப்படு மெனத்தா னெலும்பணி கடவுண்மா
நதியா, யிருந்துநல் லன்னங் கொண்டுமெய் வெளுப்ப வினை
தபு கங்கையை யிகழ்ந்து, கீழ்மைசெய்தல் கின்ற சொன்னுமின்
ருயிற் கிடைக்குமோ விதன்குண மென்னக், கிளர்மணி முத்த
நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (௩)

சுட்டுதற் கரிய நின்னைமெய்து ஞான சொருபியென் தரு
மறை யனைத்துந், சொல்லுவ துண்மை மென்னநன் குணர்ந்
தேன் சுரந்தநின் திருமுலைச் செழும்பால், வட்டிலிற் கொச்
சைப் பிள்ளைமுன் னுண்டு வண்டிசுழ் ஞானசம் பந்த, வள்ள
லென் திடப்போர் பெற்றரன் மொழிபோன் னாய நீர்செய்
யுள்செய் தமையா, லெட்டிநற் திகிரி பறித்தெறிந் தூற்கா
ல்பாணையை யுருட்டிவாங் குதிரை, யெறிந்துசங் கதிர்த்துக்
கொடுமர முறித்திட் டெதிர்த்திடார் தமைவிடுந் தோடிக், கிட்
டினர்ப் புரட்டி முருகவேள் பூசக் கிளைப்பெரு வெள்ளமொத்
தெழுந்து, கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர்
பெரியநா யகியே. (௪)

உள்ளமென் மனையில் விருப்பொடு வெறுப்பா முறுகுழி
மேடுக ணிரவி, யொழிவிஸ்ர வாய்மை மெழுக்கினுற் புகியுப
ர்தரு மனமெனப் படுமோர், பள்ளிமென் தவிசி லிருத்தி
நின் பதியைப் பழுதில்லா னெனப்படு நெல்லைப், பழமல
மாயைத் தவிடுமி போக்கிப் பாகஞ்செய் தென்றருத் திடுவாய்,
துள்ளுமொண் மறிமான் முல்லை யுளாய் சூழல்வெண் ணைய்
க்குட முருட்டித், துணைமுலைக் குவட்டின் மஞ்சண்மேற்
படப்போய்த் தோய்ந்துநின் ருடிளங் கயற்கட், கிள்ளைமென்
மொழியார் துக்கிலெடுத் தொளித்துக் கேடில்சீர்க் கண்ணா
டுதல்போற், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர்
பெரியநா யகியே. (௫)

நாடினா ருயிர்க ளாமெவற் றினுக்கு நல்கிய தந்தையுந்
தாயு, நம்பனு நீயு மல்லீர்தும் மூர்க்கே நவின்றவம் முறையு
ளீர் நீவிர், பாடியா ரணஞ்சொ லீண்டுமாய் வனதாம் பரிந்துநீ
மடியிசைச் கிடத்தப், பழமலை தனது பெயர்வலக் காதிற் பச
ர்ந்தருள் செயப் பெறுஞ் செயலா, லோடி யோர் சாக மேறுபு
கவிழ்த்த வொருசிறு சரகரீர் தானு, மொருவனோர் செவி
யால் விடுத்தவப் புனலு முமையொரு பாகர்கட் டோன்றிக்,
கேடிலா னந்த வருவமா மெனையொக் கின்றன வேவென
வதிர்த்துக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர்
பெரியநா யகியே. (கூ)

தன்னொரு மகன்வா கனத்தினை வெறுத்தோர் தனயன்வா
கனத்தினை விரும்புந், தண்மணிப் பணியு மதனையுள் வெரு
வித் தான்வள ராமதி யமும்வாழ், மின்னவிர் சடையான்
றனைநினை யன்றி மேயுவா னவரைநெஞ் சுன்னல், விரிகதிர்
விழுங்கு மணியினை விடுத்து வெறுமணி கொள்ளுமா றன்றே;
மன்னவர் மனிதர் சந்திரன் பரிதி மகபதி மலரயன் மறவீ,
வானவர் வசக்கள் சித்தர்கிம் புருடர் மாதவர் விஞ்சைய
ரசுரர், கின்னர ருரகர் மூழ்குபே ரரவங் கேட்டொரு முராரி
பாய் சுருட்டக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர்
பெரியநா யகியே. (எ)

படைத்திடுந் தொழிலோன் மறைச்சடங் கியற்றப் பாவி
யேன் மனத்தினும் வலிய, பன்மணி ருயின்ற செம்பொனம்
மியினின் பதமலர் வைத்தக லாம, விடத்தினி லுனைவைத் தரு
ளுதன் முன்னோ வியற்பகை மனைவியை யிரந்தா, னினம்பிறை
சூடு மிறையவன் பின்ன ரெங்ஙனம் போயிரந் திடுவான்,
கொடுத்தெனி லிடுபொன் புலவனுக் காரூர்க் குளத்தினிற் பழ
மலை யன்று, கொடுத்தது நானே கொடுத்தன னென்னிற் குளி
த்தகல் பவர்குளத் தெல்லாங், கிடைத்திட வொருகண் டருமெ
னக் கிதுசெய் கின்றதற் புதங்கொலோ வென்னக், கிளர்மணி
முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (அ)

பண்டிதின் கொழுநன் றந்தையுந் தாயும் பயந்ததம் மரும
ருந் தன்ன, பாலனைக் கொன்று சமைத்திடக் கொள்ளும் பாதக
மொன்றுளங் கொண்டு, தொண்டர்தம் மனையிற் செல்வனென்
றெழுவின் சுதன்மப் பொழுதுநின் முலைப்பால், சுரந்தமு தூட்டு
மண்ணை யாவாய் தொழுதுபோய்ப் பிரித்திலை யென்றோ, வண்
டர்தங் கங்கை யன்னமங் கதன்க ணுடல் தண்ணைவந் தடையா,
வாடியிங் கிதன்க ணமர்வுறப் பெறலா லடைந்துவான் கங்
கையை யிசுழ்ந்து, கெண்டை யொண்வாளை யுடனெழக் குதிப்
பக் கிளைவனைக் கழுவினமேற் றவழச், கிளர்மணி முத்த நதி
யுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (க)

புரிசடைக் காட்டு ளாடவிட் டினாவம் புலியினைச் சிறப்புலி
யொடுகோட், புலிதொழ விருக்கு மொருபெருந் தெய்வப் புலி
பணி மலையிள மானைப், பரிவுறத் தொழுது மருவிய வதனாற்
பயமறச் சாதிக டனது, பாங்கர்வந் தெய்தப் பெற்றதென் றறி
ந்து பசுவெலா மருவுறப் பெறுமே, சுரிசுழற் கயற்கட் பிறைநு
தற கனிவாய்த் துடியிடைக் குவிமுலைத் தளிர்க்கைத், துணைவி
முற் கங்கை பெயர்சொலக் கூசுஞ் சுடர்மணிக் கட்செவிப் பணி
யான், கிரிமகட் கடுத்த கறைமிடற் றிறைவன் கிளக்குமேற் புக
ழெனத் தோன்றிக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரிய
மர் பெரியநா யகியே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியநாயகியம்மைகலித்துறை.

இறைவற்குத் தக்க விநுமாப் பெனுமொழி யின்றியொரு
மறுவற்ற தன்மனை யாட்கேற்ற தாமிறு மாப்பனெனக்
குறைவற்ற நெற்கொண் டிலகேற் றுனைப்பலி கொள்ளுமரன்
பெறவுற் றனையனை யேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (க)

பத்தர்க்கு நெஞ்ச மலர்மீ திருத்திப் பயந்துகொடுஞ்
சித்தர்க் ககலுநின் பாதாம் புயமொரு செஞ்சிலைமேல்
வைத்தற்கு மெண்ணி மதியுடையே னென்பன் வார்சடையான்
பித்தர்க்குத் தங்குண னூலினுஞ் செம்மை பெரியம்மையே. (உ)

இழைபொறுத் தாற்பொறை தானென்ப ரானல்லி சைப்புலவர்
மழைபொறுத் தார்புனன் முக்காற் பொறுக்கும்வழக்கதுண்டே
யுழைபொறுத் தார்நல் லியற்பகை யார்மனைக் குற்றவொரு
பிழைபொறுத் தாய்நன் று காண்குன்றைவாழும்பெரியம்மையே.

கையன்று தாமரை கண்ணன் றிளமென் கயலெனவே
பொய்யன்று கங்கையை நீரென்று சாதிப்பர் போர்விடையார்
மெய்யென்று நீகொண்டிரே ஹலாயி னென்மென் கையிடைப்
பெய்யென்று பின்னை யறிவாய்தென்குன்றைப்பெரியம்மையே.

பொன்வாங்கு செஞ்சடைப் பாம்புகள் சுற்றும் புதுமதியி
னன்வாங்கு கோடு கிழிக்கு நகுவெண் டலைபடுங்கள்
முன்வாங்கு மெந்தநின் பாதாம் புயத்தின் முடிவணங்கிற்
பின்வாங்கி நிலன்ன மேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (ஃ)

கடிநறு மென்றரு மீதிருப் பாரெனக் கங்கை யென்பான்
முடிநடு வேறி யிருந்தனள் யேனின் முதிர்விலை
னடியடை வாரெனச் சங்கரன் பாங்க ரமர்ந்தனைநீ
பிடிநடை யேகுயி லேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (ஈ)

நின்போ லிலரரு ளாள்ரென் தேசொல நின்கொழுந
னென்போ னொருவன் மகன்பூங் கழுத்தினை யீர்வலென்றே

யன்போர் சிநிது மிலனாகப் போக வதற்கிசைந்து
யின்போய் விடாது கண்டாய் குன்றைவாழும் பெரியம்மையே.

செச்சை மலர்புரை வாணோடு மேனி திறந்துகொண்டு
கச்சை யரவொன் றசைத்துக் கபாலங் கரத்தெடுத்துப்
பச்சை மயிலனை யார்மனை தோறும் படர்ந்திரக்கும்
பிச்சையொழிகென்றொருவார்த்தைசொல்லெம்பெரியம்மையே.

சோதிப் பதியன்றி வேறொரு தெய்வந் தொழுதற்கில்லை
யோதிந் பிறரென வச்ச முழும லுயிர்களெல்லா
நீதிப் புதல்வர்க ளாயின் வாதலி லீகொள்கற்புப்
பேதிப்ப தன்றுகண்டாய் குன்றைவாழும் பெரியம்மையே. ( )

நின்னேய நாயக னென்றிருப் பாய்நினை நீத்தகன்று, தன்னே
நில் பூவணத் தேயன்றுபோய்ச் செய்த தன்மையெல்லாஞ், சொ
ன்னே வலேனினி நின்னோடொளிப்பதென்சொல்லுவன்யான்,
பின்னே தெனக்குத் தருவாய் தென்குன்றைப் பெரியம்மையே.

நற்றவத் துன்னைப் பெறுமலைக் கென்னமுன் னல்கியுனைப்
பற்றுறக் கொண்ட தெலும்பே யணியும் பழமலைதான்
சற்றெனக் கையந் தராதுசொன் னும்மலைச் சாதியுள்ளே
பெற்றவர்க் கென்ன முலைவிலை குன்றைப் பெரியம்மையே. ( )

கற்றா ரறிகுவர் மக்கடம் பேறெனக் கட்டுரைத்த
சொற்றா னொருபெண் னொழித்ததென் பாரொடு தொல்லுவகி
னற்றான் மகற்பெறு கென்றாசி சொல்பவர் நாணவுனைப்
பெற்றான் மலையரையன் குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. ( )

கரிய மிடறுடைப் பெம்மான் கரத்துழைக் கன்றொடுமோ
ரரிய முடியம் புலியொடு மேவினை யாடுகின்றாய்
தெரிய வரிய பதின லுலகுமென் சிற்றிலென்பாய்
பெரியவ ளென்ப துனக்கேது குன்றைப்பெரியம்மையே. (கங்)

தண்ணு ரிதழி புனைவான் விழியினை தம்மனைகள்
பண்ணு வழிக்குமென் றேறின் நிருமுக பங்கயத்திற்
தண்ணு யினருனக் கவ்வலை மாதுங் கலைமகளும்
பெண்ணு ரமுதனையாய் குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (கச)

உள்ளத் துறுபிணி யேற்கு மருந்துக்கென் றுன்னைவந்து
மெள்ளத் தொழவுந் திருமுலைப் பான்மெல் விரனுதியாற்
மெள்ளித் துளியள வாயினுந் தொட்டுத் தெறித்திலையுன்
பிள்ளைக்குங் கிள்ளைக்கும்பாஸ்கொடுத்தாலென்பெரியம்மையே.

ஆறுத் துயர்கொண் டடியேன் சலிப்ப வதுசெவியி
லேறாம லேயிருந் தாலென்செய் வேனெங்க லீசற்கொரு
கூறுகி யண்ட முதலா யினமை குலவுதவப்
பேறுகி வாழ்பவ ளேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (கசு)

நனைமாட்சி மென்கொன்றைத் தாரோன் றருயிருநாழிநெல்லால்
வினைமாட்சி கொண்டுயி ரெல்லா மளித்தருண் மேன்மையினுன்
மனைமாட்சி யெய்து முனக்கே பெருங்கற்பு மாட்சியன்றிப்
பினைமாட்சி யார்க்குண் டிலகின்ற குன்றைப் பெரியம்மையே.()

நெடிய விலங்க லொருசிலை யாக்கிய நிற்பதிமேற்
கொடிய வநங்கன் சிலைபோ யெடுத்துமுன் கொண்டெதிர்ந்த
வொடிவி லருஞ்சிலைச் செங்கரும் போசொல் லுனதுநடுப்
பிடியு ளடங்கிய தென்னிது குன்றைப் பெரியம்மையே. (கஅ)

பண்டகு வீணை யொடுபாட வந்தவப் பாமடந்தை
தண்டமு மாறு மதிநிறை போலக் கவின்கணியும்
வெண்டலை மாலை கிடந்தொளிர் தோளிக்கு வீங்குமுலைப்
பெண்டகை மாமணி நீகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (கசு)

முந்நிந்நு.

பழமலைநாதர்

பிக்ஷாடனநவமணிமாலே.

நங்குற்றந் தீர்க்கும் பழமலை நாதர்க்கு நற்பலிகொண்
டங்குற்று மென்றுகில் போக்கினள் வெற்றரை யாகியந்தோ
விங்குற றனையென வெம்பெருமானில் விருநிலத்திற்
நங்குற்றம் பார்க்கு மவருள ரோவெனத் தாழ்ந்தனளே. (க)

குன்றமுதுகுன் றுடையா னிலாதவெண் கோவணத்தான்
முன்று மரைக்கை விரன்முன்று காட்டித் தனங்குறித்து
முன்றுக வித்தனை பிச்சையுண் டோசொன் னறுறுதலா
முன்று விரண்டத் தனையுள கோடியென் றிட்டனளே. (உ)

இப்பாத் திரந்தலை சீழாப் பிடித்தனை யென்னைமுனந்
தப்பாப் பலிகொண் டறிந்திலை யோவெனத் தாழ்குமுலாள்
செப்பாப் பணைமுலை யாயநிலத் தேபலி சிந்தியிட்டா
யெப்பாத் திரத்திலு மிட்டறி யாய்கொன்முன் னென்றனரே. (ஃ)

வேட்டன மாதுகை தாழ்த்திட மாமுது வெற்பர்பலி
யோட்டினை நீதொடலாமோ வெனவுமை யுந்தொடலாம்
வீட்டினில் யானென வேயவர் தாமிது வேண்டிவைகொல்
யாட்டினின் பாலென மூலமு மாமென்ப தென்றனரே. (ச)

மாண்ட வெலும்பணி கோலமொ டேபலி வாங்கிடுதற்
கீண்டு வருமுது குன்றுடை யீருமை யான்மிடற்றி
னீண்ட வுகிருதுத் தாதனை வேனென்று நீர்தலையைத்
தீண்ட வுமது பலிப்பாத் திரமென் சிரிக்கின்றதே. (ஞ)

வானோர் தொழுவின் பலிப்பாத் திரத்தை வனைந்ததுநீ
தானோ வெனச்சக் கரந்தான் சுழற்றத் தகுங்குயத்தி
யானோர் குயவன்மெய் யென்றே முதுகுன் றின்றியியம்ப
நானோ வொருசிறி றிடைச்சியென் றுளந் நறுறுதலே. (க)

பங்கய மன்ன விழியார் முதுகுன்றர் பாத்திரத்தி
 லங்கையி லைய மொடுவண்டு வீழநல் கையவென
 வெங்கையில் வந்த தெமதாக வேவழக் கென்று செட்டி
 மங்கையர் தங்கட் கிருங்கு டலிலிட வைத்தனரே. (எ)

நீருக்குத் தக்க சடையார் முதுகுன்றர் நேடியுங்க
 னுருக்குட் பிச்சையென் றுற்றோமுண் டாயி னுரையினென
 வாருக்குத் தக்க முலையா ரதற்குளர் மற்றொருவர்
 யாருக்குக் கிட்டு மதுசோறு நீர்கொளு மென்றனரே. (அ)

முழங்குந் துடியொடு பிச்சையென் றேமுது குன்றர்வரச்
 சழங்கு முலைமுதி யாளென் பலியெனத் தம்மனையில்
 வழங்கு மனமென் றனர்புறம் போந்து வளர்முலையாள்
 விழுங்கு மனம்பகற் போது கொள்வாயென்று வேண்டினளே

பிச்சா டனநவ ரத்தின மாலையைப் பீடுபெறத்
 தைச்சான் றுறைமங் கலமுறை சீவ தயாபரனும்
 பொய்ச்சார் பதனை யொழிக்குஞ் செழும்புலி யூர்ப்புனித
 னற்சார்பு சார்ந்த சிவப்பிர காச நவமணியே.

முற்றுப்பெற்றது.

மெய்கண்டதேசிகன்றிநுவடிவாழ்க.

